

Z9/22. zasedání Zastupitelstva města Brna
konané dne 10.12.2024

53. Návrh dohody o narovnání a prominutí dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

Anotace

Žalobami z 08.09.2017 domáhalo se statutární město Brno (dále jen Město) po žalované společnosti S-INVEST CZ s.r.o., IČO 255 26 171 (dále jen S-Invest) zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s přísl. z titulu náhrady škody způsobené Městu chybným zadáním veřejné zakázky "Revitalizace městských parků, I. etapa-Špilberk - 3.etapa a Malý Špilberk" a zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s přísl. z titulu náhrady škody způsobené Městu chybným zadáním veřejné zakázky "Špilberk-Jižní křídlo-Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk". Náhrada škody představuje část nevyplacených dotací z důvodu porušení povinnosti S-Invest zajistit pro Město zákonný průběh zadání veřejných zakázek. Věci nejsou pravomocně rozhodnuty, soudní řízení jsou u obou soudních sporů přerušena. Na základě žádosti S-Invest o smírné vyřešení obou soudních sporů a následujících jednáních vedených mezi Městem a S-Invest je předložen návrh dohody o narovnání.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města Brna

1. schvaluje

- dohodu o narovnání mezi statutárním městem Brnem a společností S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 (dále jen „dohoda o narovnání“), která tvoří přílohu č. ... tohoto zápisu
- prominutí dluhu ve výši 6.095.766,25 Kč společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171
- prominutí dluhu ve výši 4.378.687,77 Kč společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171
- vzdání se práva na náhradu nákladů řízení v řízeních vedených proti společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171, a to ve vztahu k soudním řízením vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020 a sp. zn. 74 Co 118/2020
- zpětvzetí žalob statutárního města Brna proti žalované společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171, a to ve vztahu k soudním řízením vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020 a sp. zn. 74 Co 118/2020

to vše za podmínek dohody o narovnání

2. pověřuje

vedoucího Odboru investičního MMB podpisem dohody o narovnání

Stanoviska

Materiál byl projednán na R9/108. schůzi Rady města Brna, bod 94 konané 27.11.2024 a doporučen Zastupitelstvu města Brna ke schválení.

Podpis zpracovatele pro archivaci

Zpracovatel

Elektronicky podepsáno

Ing. Tomáš Pivec MBA

vedoucí odboru - Odbor investiční

30.11.2024 v 09:12

Garance správnosti, zákonnosti materiálu

Spolupodepisovatel

Elektronicky podepsáno

Mgr. Radek Řeřicha

vedoucí úseku - 4. úsek

2.12.2024 v 10:41

Obsah materiálu

Návrh usnesení	1 - 2
Obsah materiálu	3 - 3
Důvodová zpráva	4 - 7
Příloha (06_Rozsudek 2115 C 38-2017.PDF)	8 - 31
Příloha (08_Usnesení KS v Brně o přerušení řízení - 47 Co 69-2020.pdf)	32 - 33
Příloha (05_Rozsudek NS ČR - 23 Cdo 800-2022.PDF)	34 - 41
Příloha (07_Usnesení KS v Brně o přerušení řízení - 74 Co 118-2020.pdf)	42 - 43
Příloha (04_S-Invest CZ_SMB-navrh smirneho jednani.pdf)	44 - 45
Příloha (MT LEGAL stanovisko_verejna podpora_20240202_final.pdf)	46 - 55
Příloha (Právní stanovisko [redacted] anonymizováno.pdf)	56 - 80
Příloha k usnesení (FIN S-Invest CZ_SMB - dohoda o narovnění.pdf)	81 - 90

I. Žaloba o zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s přísl. (Soudní spor č. 1)

Žalobou ze dne 08.09.2017 domáhalo se statutární město Brno (dále jen Město) zastoupené J. [REDACTED] advokátem (dále jen AK) po společnosti S-Invest CZ s.r.o., IČO 25526171 (dále jen S-Invest) zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s přísl. z titulu náhrady škody, kterou S-Invest způsobil Městu chybným zadáním veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“. S-Invest pro Město prováděl zadavatelskou činnost pro tuto veřejnou zakázku na základě mandátní smlouvy č. 0056101502639 ze dne 24.03.2010. Náhrada škody představuje část dotace nevyplacenou Městu z důvodu porušení povinnosti S-Invest zajistit pro Město zákonný průběh zadání této veřejné zakázky (diskriminační požadavky na technickou kvalifikaci dodavatelů).

Rozsudkem Městského soudu v Brně č.j. 2115 C 38/2017-495 ze dne 11.03.2020 byla žaloba zamítnuta a Městu uložena povinnost zaplatit S-Invest na náhradě nákladů řízení částku 404.236,80 Kč (náklady právního zastoupení). Proti rozsudku Městského soudu v Brně č.j. 2115 C 38/2017-495 ze dne 11.03.2020 podalo Město zastoupené AK dne 1.4.2020 odvolání.

Krajský soud v Brně dosud o podaném odvolání nerozhodl. Věc je u Krajského soudu vedena pod sp. zn. 47 Co 69/2020. Usnesením Krajského soudu v Brně č.j. 47 Co 69/2020-580 ze dne 11.01. 2024 bylo řízení na základě společné žádosti Města a S-Invest ze dne 04.01.2024 přerušeno z důvodu probíhajících jednání účastníků o možnostech mimosoudního řešení sporu.

II. Žaloba o zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s přísl. (Soudní spor č. 2)

Žalobou ze dne 08.09.2017 domáhalo se Město zastoupené AK po společnosti S-Invest CZ zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s přísl. z titulu náhrady škody, kterou S-Invest způsobil Městu chybným zadáním veřejné zakázky „Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk“. S-Invest pro Město prováděl zadavatelskou činnost pro tuto veřejnou zakázku na základě mandátní smlouvy č. 0056101503103 ze dne 08.05.2010. Náhrada škody představuje část dotace nevyplacenou Městu z důvodu porušení povinnosti S-Invest zajistit pro Město zákonný průběh zadání této veřejné zakázky (nedostatečná specifikace některých položek zadávací projektové dokumentace).

Rozsudkem Městského soudu v Brně č.j. 294 C 38/2017-683 ze dne 02.02.2020 byla žaloba zamítnuta a Městu uložena povinnost zaplatit S-Invest na náhradě nákladů řízení částku 734.530,50 Kč (náklady právního zastoupení). Proti rozsudku Městského soudu v Brně č.j. 294 C 38/2017-683 ze dne 02.02.2020 podalo Město zastoupené AK dne 21.04.2020 odvolání.

Krajský soud v Brně rozsudkem č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 09.11.2021 (dále jen rozsudek Krajského soudu v Brně), který nabyl právní moci dne 20.12.2021 a vykonatelnosti dne 24.12.2021, rozhodl takto:

- I. rozsudek soudu 1. prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že S-Invest je povinen zaplatit Městu 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně

- od 29.04.2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku
- II. žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně
 - III. žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Proti výroku I. rozsudku Krajského soudu v Brně podal S-Invest dne 14.02.2022 dovolání, proti výrokům II. a III. rozsudku podalo Město zastoupené AK dne 02.02.2022 ústavní stížnost.

Nejvyšší soud rozsudkem č.j. 23 Cdo 800/2022-820 ze dne 11. 5. 2023, který nabyl právní moci dne 20. 6. 2023, rozhodl tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Vzhledem k této skutečnosti Město vzalo zpět ústavní stížnost ze dne 02.02.2022.

Věc se tak vrátila ke Krajskému soudu v Brně, kde je soudní spor evidován pod sp. zn. 74 Co 118/2020. Usnesením Krajského soudu v Brně č.j. 74 Co 118/2020-878 ze dne 09.01.2024 bylo řízení na základě společné žádosti Města a S-Invest ze dne 04.01.2024 přerušeno z důvodu probíhajících jednání účastníků o možnostech mimosoudního řešení sporu.

III. Návrh smírného řešení soudních sporů

S-Invest svým přípisem ze dne 10. 8. 2023 adresovaným zastupující AK předložil návrh na smírné vyřízení obou aktuálně vedených soudních sporů, tj. Soudního sporu č. 1 o zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s přísl. vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 74 Co 118/2020 spolu se souběžně probíhajícím Soudním sporem č. 2 o zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s přísl. aktuálně vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020.

Na základě jednání vedených mezi Městem a S-Invest a po právním posouzení možností smírného řešení soudních sporů bylo identifikováno právní zjištění, podle kterého uzavření dohody o narovnání v daném případě může pro Město představovat efektivnější vymození (alespoň části) dluhu oproti pokračování v soudních sporech. Uzavření dohody o narovnání by zároveň mohlo představovat efektivní způsob vymození sporného nároku, který by zvolil „hypotetický soukromý věřitel“. Dohoda o narovnání by tak v daném případě při respektování kritéria „hypotetického soukromého věřitele“ nemusela být nepřipustnou veřejnou podporu, neboť by nedošlo ke zvýhodnění dodavatele (S-Invest).

Na základě těchto zjištění byl zpracován koncept dohody o narovnání mezi Městem a S-Invest, podle které by se veškeré vzájemné sporné nebo pochybné práva a povinnosti vzniklé v důsledku aktuálně vedených soudních sporů v celém rozsahu narovnaly tak, že sporná práva a sporné povinnosti zcela a bezzbytku zaniknou a na jejich místě vzniknou nové práva a povinnosti tak, jak je uvedeno dohodě o narovnání. To vše s tím, že S-Invest zaplatí Městu částku v celkové výši 4.100.000,- Kč, která se pohybuje v mezích právního doporučení na oboustranně vyvážený kompromis mimosoudního řešení soudních sporů s ohledem na jejich aktuální fázi.

Ve vztahu k Soudnímu sporu č. 1 jinak činí nárok uplatněný Městem u soudu včetně „kapitalizovaného“ úroku z prodlení částku 8.145.766,25 Kč, jakožto součet jistiny 4.808.804,27 Kč a „kapitalizovaného“ úroku z prodlení k datu 11.12.2024 ve výši 3.336.961,98 Kč.

Rozdíl mezi výší dluhu uplatněného Městem dle podané žaloby k datu 11. 12. 2024 (tj. částkou 8.145.766,25 Kč) a částkou navrhovaného narovnání (tj. částkou 2.010.000,- Kč) činí ve vztahu k Soudnímu sporu č. 1 částku 6.095.766,25 Kč.

Ve vztahu k Soudnímu sporu č. 2 činí nárok uplatněný Městem u soudu částku 6.428.687,77 Kč, jakožto součet jistiny 3.795.137,28 Kč a „kapitalizovaného“ úroku z prodlení k datu 11.12.2024 ve výši 2.633.550,49 Kč.

Rozdíl mezi výší dluhu uplatněného Městem dle podané žaloby k datu 11. 12. 2024 (tj. částkou 6.428.687,77 Kč) a částkou navrhovaného narovnání (tj. částkou 2.010.000,- Kč) činí ve vztahu k Soudnímu sporu č. 2 částku 4.378.687,77 Kč.

Koncept dohody o narovnání předběžně projednán a odsouhlasen S-Invest.

Stanovisko - Komise investiční

Materiál byl projednán v Komisi investiční dne 21.11.2024 ve znění předloženém Radě města Brna.

Hlasování Komise investiční o předloženém návrhu usnesení:

přítomno 10 pro 5, proti 0, zdržel se 5 / 13 členů

*Usnesení **nebylo přijato.***

Hlasování

--

94. Návrh dohody o narovnání a prominutí dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

Bylo hlasováno bez rozpravy včetně předloženého doplňku.

Rada města Brna doporučuje **Zastupitelstvu města Brna schválit**

- dohodu o narovnání mezi statutárním městem Brnem a společností S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 (dále jen „dohoda o narovnání“)

schválit

- prominutí dluhu ve výši 6.095.766,25 Kč společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171
- prominutí dluhu ve výši 4.378.687,77 Kč společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171
- vzdání se práva na náhradu nákladů řízení v řízeních vedených proti společnosti S – Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171, a to ve vztahu k soudním řízením vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020 a sp. zn. 74 Co 118/2020
- zpětvzetí žalob statutárního města Brna proti žalované společnosti S - Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171, a to ve vztahu k soudním řízením vedeným u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020 a sp. zn. 74 Co 118/2020

to vše za podmínek dohody o narovnání

pověřit

vedoucího Odboru investičního MMB podpisem dohody o narovnání

Schváleno jednomyslně 8 členy.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl samosoudkyně [redacted] ve věci

žalobce: **Statutární město Brno**, IČO: 44992785
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem Veselá 163/12,

proti
žalovanému: **S - Invest CZ s.r.o.**, IČO: 25526171
sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem Panská 2/4, 602

o zaplacení 4.808.804,27 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci 4.808.804,27 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z částky 4.808.804,27 Kč ode dne 29.4.2016 do zaplacení, **se zamítá.**
- II. Žalobce je **povinen** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 404.236,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

- 1.1. Žalobou došlou soudu dne 8.9.2017 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud zavázal žalovaného k zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně od 26.4.2016 do zaplacení. Žaloba byla odůvodněna tím, že žalovaný jako mandatář nepostupoval s náležitou odbornou péčí a v souladu se zájmy žalobce jako mandanta, a nezajistil pro žalobce zákonný průběh zadávacího řízení na veřejnou zakázku financovanou ze zdrojů Evropské unie. V důsledku toho žalobci nebyla ze strany poskytovatele dotace vyplacena celá část přiznané dotace na realizaci veřejné zakázky, a to právě v částce 4.808.804,27 Kč.
- 1.2. Dne 24.3.2010 uzavřeli žalobce a žalovaný mandátní smlouvu, ve které se žalovaný jako mandatář zavázal pro žalobce za úplatu zajistit komplexní organizační a věcné zajištění zadání dvou veřejných zakázek na stavební práce. Jednou z těchto veřejných zakázek byla podlimitní veřejná zakázka s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ Součástí mandátní smlouvy byla povinnost žalobce mimo jiné zpracovat textovou část zadávací dokumentace (specifikace podmínek zadání, návrh hodnotících kritérií), její projednání s mandantem či poskytovatelem dotace. Žalovaný se zavázal postupovat v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Žalobce jakožto veřejný zadavatel zahájil dne 16.6.2010 zadávací řízení na podlimitní veřejnou zakázku (dále jen „veřejná zakázka“). Žalovaný vystupoval jakožto osoba zastupující zadavatele, osoba vykonávající tzv. zadavatelskou činnost dle zákona o veřejných zakázkách. Ve lhůtě pro podání nabídky podal nabídku jediný dodavatel, resp. sdružení dodavatelů, které představovali společnost Dopravní stavby Brno s.r.o., společnost Inženýrské stavby Brno, spol. s r.o. a společnost D.I.S., spol. s r.o. (dále jen „vybraný uchazeč“). Žalobce na základě výsledku zadávacího řízení rozhodl o výběru nabídky vybraného uchazeče jako nejvhodnější a dne 13.8.2010 byla mezi žalobcem a vybraným uchazečem uzavřena smlouva o dílo na realizaci veřejné zakázky.
- 1.3. V souvislosti s plánovanou realizací veřejné zakázky podal žalobce dne 11.6.2009 Regionální radě regionů soudržnosti Jihovýchod (dále jen „RRRSJV“), žádost o poskytnutí podpory (dotace). Dne 14.12.2009 uzavřel žalobce s RRRSJV smlouvu o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS2 Jihovýchod č. 0040090806829 (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“). Na základě smlouvy o poskytnutí dotace měla být žalobci vyplacena dotace na skutečně vynaložené způsobilé výdaje ve výši 66,14 %. Skutečnost, že veřejná zakázka má být spolufinancována z prostředků Evropské unie vyplývala z formuláře oznámení o zakázce a zadávací dokumentace.
- 1.4. Přípisem Úřadu RRRSJV ze dne 17.7.2012 bylo žalobci oznámeno uložení finanční korekce způsobilých výdajů, žádosti o platbu č. 2 ve výši 2,72 %, neboť úřad RRRSJV dospěl k závěru, že zadávací dokumentace v části obsahující výkaz výměr odkazovala na položky vyjádřené specifickými názvy výrobků. Obecně je zadavatel oprávněn použít specifické názvy výrobků pouze ve výjimečných, v odůvodněných případech, není-li možné předmět zakázky popsat dostatečně podrobně jiným způsobem. V tomto případě nebyl zvláštní důvod pro použití specifických názvů výrobků, postup zvolený zadavatelem nebyl v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, proto byla žalobci udělena korekce.
- 1.5. Dne 30.10.2013 obdržel žalobce zprávu o auditu ze dne 17.9.2013 (dále jen „zpráva o auditu“), kterou zpracoval auditní orgán Ministerstva financí ČR (dále jen „auditní orgán“), podle které byly zjištěny v průběhu zadávacího řízení nesrovnalosti s vysokou mírou závažnosti, a to v souvislosti s vymezením požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady a dále v souvislosti se způsobem vymezení hodnotících kritérií v zadávacích podmínkách. Dle auditního orgánu každý z uvedených požadavků je možno ve

vztahu k hodnotě zakázky, ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky hodnotit jako přísný, avšak ve vzájemné kombinaci mohly potenciálně vést k omezení okruhu dodavatelů. Tuto skutečnost je možno kvalifikovat jako nastavení diskriminačních kritérií, které ve svém důsledku mohly zúžit okruh uchazečů a z hlediska zákona o veřejných zakázkách vést k porušení principu dle § 6 – porušení zákazu diskriminace. Pochybnosti o správném nastavení kvalifikačních předpokladů podporuje i skutečnost, že nabídku podal jediný uchazeč, sdružení tří dodavatelů, kteří prokazovali splnění části kvalifikačních požadavků prostřednictvím dvou subdodavatelů. Dle žalobce je tento závěr auditního orgánu s ohledem na rozhodovací praxi správních soudů a ÚHOS správný. Ze zprávy o auditu dále vyplývá, že dle klasifikace COCOF07/0037/03-CZ a korekční tabulky Úřadu Regionální rady regionu Jihovýchod je použití nezákonných kritérií pro ověření vhodnosti a výběr účastníků chybou ve výši 10% vykázaných výdajů.

- 1.6. Žalovaný byl povinen postupovat v zájmu žalobce a v souladu s právní úpravou zadávání veřejných zakázek a dalších relevantních pravidel, k jejichž zachování se uzavřením mandátní smlouvy zavázal. K zjištěnému pochybení došlo ve fázi zpracování zadávací dokumentace veřejné zakázky. Žalovaný porušil článek II. odst. 8 mandátní smlouvy, ve kterém se zavázal zpracovat textovou část zadávací dokumentace (specifikaci zadání, návrh hodnotících kritérií), její projednání s mandantem či poskytovatelem dotace. Žalovaný nepostupoval s odbornou péčí ve smyslu článku IX. odst. 1 mandátní smlouvy, když zadávací dokumentace v části týkající se specifikace předmětu veřejné zakázky, požadavku na kvalifikační předpoklady a hodnocení nabídek nepracoval v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Žalovaný jako osoba, která je podle mandátní smlouvy zadavatelem zadávací dokumentace, nesplnil požadavky na zpracování a celkové znění zadávací dokumentace veřejné zakázky tak, jak jsou tyto požadovány dle zákona o veřejných zakázkách. Zadávací podmínky byly ze strany poskytovatele dotace (respektive auditního orgánu a úřadu RRRSJV) shledány jako nepřiměřené z hlediska právní úpravy zadávání veřejných zakázek. Žalovaný jako osoba zastupující zadavatele, do jejíž gesce dle mandátní smlouvy spadalo krom jiného komplexní organizační a věcné zadání veřejné zakázky a zpracování textové části zadávací dokumentace, nepostupoval s odbornou péčí, v souladu se zájmy žalobce, nezajistil zákonný průběh zadávacího řízení.
- 1.7. V důsledku porušení povinností žalovaného byla žalobci poskytovatelem dotace udělena finanční korekce ve výši 10 % způsobilých výdajů veřejné zakázky. Žalobci tak vznikla majetková újma spočívající v tom, že mu nebyla proplacena celá výše dotace na realizaci veřejné zakázky, ačkoliv k jejímu proplacení v plné výši by při zachování zákonnosti v průběhu zadávacího řízení došlo. Původní výše způsobilých výdajů uplatněných žalobcem v žádostech o platbu č. 1, č. 2 a č. 3 vůči poskytovateli dotace činila 75.552.694,20 Kč (žádost o platbu č. 1: 3.497.372,80 Kč, žádost o platbu č. 2: 41.839.449,80 Kč, žádost o platbu č. 3: 30.215.871,60 Kč). Na základě následné kontroly provedené auditním orgánem a úřadem RRRSJV byla do nezpůsobilých výdajů zařazena částka 7.270.664,49 Kč, to je součet částek 1.138.033,03 Kč, 3.384.577,07 Kč (obě ve vztahu k žádosti o platbu č. 2) a 2.748.012,39 Kč (ve vztahu k žádosti o platbu č. 3). Procentní podíl dotace ve výši 66,14 % ze způsobilých výdajů dle smlouvy o poskytnutí dotace tak činí právě žalovanou částku 4.808.804,27 Kč. Tato částka představuje část dotace odvozenou z výdajů na realizaci veřejné zakázky, na jejíž vyplacení ze strany poskytovatele dotace by měl žalobce nárok, pokud by ze strany poskytovatele dotace nebyla identifikována nesrovnalost v průběhu zadávacího řízení a pokud by nebyla žalobci udělena finanční oprava způsobilých výdajů veřejné zakázky ve výši 7.270.664,49 Kč.
- 1.8. Žalovaný porušením svých povinností vyplývajících z mandátní smlouvy způsobil žalobci škodu ve výši 4.808.804,27 Kč, to je v peněžní částce odpovídající části neproplacené dotace na realizaci veřejné zakázky, na jejíž proplacení by jinak měl žalobce nárok. Žalobce vyzval žalovaného

k zaplacení vzniklé škody před podáním žaloby výzvou doručenou žalovanému dne 29.3.2016, na základě této výzvy žalovaný nezaplatil ničeho.

- 1.9. Dále žalobce poukázal na zjištění auditního orgánu o tom, že formulář oznámení o zakázce nerespektoval verzi zadávací dokumentace schválenou Radou města Brna. V souvislosti s tímto zjištěním žalobce v průběhu řízení neodůvodňoval svůj nárok, proto se soud uvedenými skutečnostmi více v řízení nezabýval.
- 2.1. Žalovaný nárok uplatněný v žalobě neuznával, a to ani z části nebo co do základu. Potvrdil uzavření mandátní smlouvy s žalobcem, ve které se zavázal ke komplexnímu organizačnímu a věcnému zajištění zadání veřejných zakázek na stavební práce podle zákona o veřejných zakázkách.
- 2.2. Základní argumentace žalovaného spočívala v tvrzení, že k porušení zákona o veřejných zakázkách nedošlo, neboť technické kvalifikační předpoklady a zadávací podmínky byly staveny v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Zákon o veřejných zakázkách dává zadavateli možnost stanovit v zadávací dokumentaci jakékoliv kvalifikační předpoklady vyjmenované v zákoně o veřejných zakázkách, pokud odpovídají druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Auditní orgán žádný z požadavků na kvalifikaci sám o sobě neoznačil za diskriminační, přesto však jejich vzájemnou kombinaci vyhodnotil tak, že by mohla potencionálně vést k omezení okruhu dodavatelů. Dle žalovaného jde o ničím nepodloženou domněnku auditního orgánu. Žalovaný má za to, že požadavky na kvalifikační předpoklady byly zcela oprávněné, splnitelné, nebyly diskriminační ve smyslu zákona o veřejných zakázkách. Pokud je auditním orgánem vymezení kvalifikace napadáno jako diskriminační, jedná se dle žalovaného o vymezení účelové, činěné s cílem cokoli vytknout. Je-li vytýkána účast pouze jednoho zájemce, žalovaný tvrdí, že zadavatel nemůže nijak ovlivnit, kolik dodavatelů se o zadanou veřejnou zakázku uchází. Žalobce jako zadavatel neobdržel proti zadávacím podmínkám žádné námítky. Žádný z potencionálních dodavatelů se tedy evidentně necítil zadávacími podmínkami diskriminován.
- 2.3. Žalovaný v průběhu řízení vznesl námitku promlčení proti uplatněnému nároku, kterou odůvodnil tím, že žalobce o krácení dotace věděl již od kontroly provedené auditním orgánem, která probíhala v období od 5.3.2013 do 4.4.2013. Žalobce si nejpozději ke dni 4.4.2013 byl vědom vytčeného porušení podmínek dotace a rovněž si byl vědom sankce (krácení dotace) odpovídající tomuto porušení, přesto podal žalobu teprve dne 8.9.2017, tedy po uplynutí 4 leté promlčecí doby.
- 2.4. K porušení povinností spočívajících v nesprávném označení výrobků žalovaný tvrdil, že dle první a druhé věty bodu X.6. nesl odpovědnost za správnost a úplnost výkazu výměr a za jeho soulad s § 44 až 46 zákona o veřejných zakázkách výlučně žalobce. Žalovaný proto nenesl žádnou odpovědnost za pochybení žalobce ve výkazu výměr.
- 2.5. Dále žalovaný namítal, že názor auditního orgánu Ministerstva financí není pro soud v této věci ani pro žalovaného jakkoliv závazný. Odlišný názor auditního orgánu neznamená, že došlo k porušení zákazu diskriminace ve smyslu § 6 zákona o veřejných zakázkách.
- 2.6. Žalobci náležela odpovědnost za zajištění zákonného průběhu zadávacího řízení. Žalobce jako zadavatel se nemohl nechat zastoupit žalovaným při samotném zadání veřejné zakázky. Za zadání veřejné zakázky je vždy odpovědný zadavatel, tedy žalobce. Dle článku X.4 mandátní smlouvy, vydáním pokynu k zahájení zadávacího řízení žalovanému žalobce současně schválil ve vztahu k žalovanému zadávací dokumentaci. Žalobce disponuje rozsáhlým odborným aparátem, a tudíž

mohl případná rizika před schválením zadávací dokumentace a samotným zahájením zadávacího řízení veřejné zakázky eliminovat.

- 2.7. Žalobce se dostatečně právně nebránil proti uložení finanční korekce poskytnuté dotace. Žalobce mohl krácení dotace a tedy tvrzené škodě zabránit, pokud by využil opravných prostředků. Žalobce mohl a měl využít všech opravných prostředků, včetně soudní ochrany v rámci správního soudnictví, což žalobce neučinil a zůstal nečinný, i když mohl krácení dotace zabránit. S ohledem na uvedené navrhoval žalovaný, aby soud při rozhodování zvážil případnou míru spoluzavinění na straně žalobce. Žalobce respektive jeho odborní pracovníci nebyli schopni uhájit před kontrolními orgány zadávací dokumentaci v těch částech, které jsou pro vlastní realizaci stavby podstatné a potřebné.
- 2.8. Dle žalovaného je nárok žalobce třeba posuzovat jako ušlý zisk a účastníci si v mandátní smlouvě vyloučili odpovědnost za ušlý zisk. Žalovaný proto namítal, že za ušlý zisk v podobě nevyplacené části dotace žalovaný neodpovídá již z toho důvodu, že si žalobce s žalovaným odpovědnost za ušlý zisk v mandátní smlouvě dohodou vyloučili.
- 2.9. Další námitka žalovaného spočívala v tvrzení, že do předmětu mandátní smlouvy nenáleželo zajištění financování veřejné zakázky, že není dána příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a vznikem škody, že krácení dotace není možno chápat jako škodu, neboť na přidělení dotace není právní nárok
3. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel jednak ze shodných skutkových tvrzení účastníků a dále z provedených důkazů a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům.
4. Z mandátní smlouvy (č.l. 24) uzavřené mezi žalobcem jako mandantem a žalovaným jako mandatářem dne 24.3.2010 soud zjistil, že se žalovaný zavázal pro žalobce za úplatu zajistit kompletní zabezpečení přípravy veřejné zakázky s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ V článku II.6. se žalovaný zavázal pro žalobce zajistit kompletní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, vyhlášení veřejné zakázky, průběh veřejné zakázky, vyhodnocení nabídek a uveřejnění výsledku zadání veřejné zakázky v.č. kompletní zadávací dokumentace a zpracování všech dokumentů spojených se zadáváním veřejné zakázky. Předmět plnění mimo jiné obsahoval zpracování textové části zadávací dokumentace (specifikace podmínek zadání, návrh hodnotících kritérií), její projednání s mandantem či poskytovatelem dotace. V článku IX.10 si účastníci dohodli, že žalovaný jako mandatář je povinen při zjišťování předmětu smlouvy postupovat v souladu se zákonem a jeho prováděcími vyhláškami.
5. Z formuláře oznámení o zakázce uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek (čl. 30) soud zjistil, že dne 18.6.2010 byla ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněna veřejná zakázka žalobce jako zadavatele s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 59.500.000 Kč bez DPH. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 9.7.2010. Realizace měla proběhnout za 22 měsíců.
6. Z textové části zadávací dokumentace veřejné zakázky (č.l. 40) a zadávací dokumentace – kvalifikační dokumentace (č.l. 51), kvalifikační dokumentace z elektronické části auditního spisu (č.l. 432) a nesporných tvrzení účastníků soud zjistil, že žalovaný v rámci zadávacího řízení zpracoval specifikaci podmínek zadání veřejné zakázky – zadávací dokumentaci, včetně požadavků zadavatele na kvalifikaci ve formě samostatné kvalifikační dokumentace. Z článku 5.2 kvalifikační dokumentace soud zjistil, že v rámci požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady byl stanoven požadavek na celkovou likviditu dodavatele, která nesměla být menší než 2,5, a celkovou zadluženost dodavatele, která nesměla být vyšší než 50 %. Z článku

5.3 kvalifikační dokumentace soud zjistil, že byla požadována minimální výše obratu dodavatele dosaženého s ohledem na předmět veřejné zakázky za předcházející tři účetní období v částce minimálně 150.000.000 Kč bez DPH v každém z předcházejících tří účetních období. Z článku 6 kvalifikační dokumentace soud zjistil, že na technické kvalifikační předpoklady byly stanoveny následující požadavky:

- jedna referenční stavba s obdobným předmětem plnění (komunikace, sadové úpravy, veřejné osvětlení, o finančním objemu minimálně 45.000.000 Kč bez DPH,
- tři stavby spočívající v úpravě zeleně nad 20.000.000 Kč bez DPH,
- dvě stavby, jejichž předmětem byla realizace parků o finančním objemu minimálně 10.000.000 Kč, z nichž alespoň jedna byla realizována jako kulturní památka.

Z článku 6.3 kvalifikační dokumentace soud zjistil, že požadavky na technické kvalifikační předpoklady osob na pozici hlavního stavbyvedoucího, stavbyvedoucího a interního auditora jakosti byly následující:

- u hlavního stavbyvedoucího byla požadována minimální úroveň vzdělání: SŠ, autorizovaná osoba a délka praxe minimálně 10 let při vedení realizace staveb, s referencí alespoň dvou staveb, jejichž součástí byla realizace parků, na kterých působil ve funkci stavbyvedoucího a jejichž náklady byly alespoň 15.000.000 Kč za každou stavbu,
- u stavbyvedoucího byla požadována minimální úroveň vzdělání SŠ, délka praxe minimálně 7 let při vedení realizace staveb s referencí alespoň jedné stavby, jejíž součástí byla realizace parků, na které působil ve funkci stavbyvedoucího a jejíž náklady byly alespoň 5.000.000 Kč,
- u interního auditora jakosti byla požadována minimální úroveň vzdělání SŠ a délka praxe minimálně 5 let ve funkci auditora jakosti.

Součástí kvalifikační dokumentace z elektronické části auditního spisu (č.l. 432) byla i důvodová zpráva, ze které soud zjistil, že projekt veřejné zakázky řeší napojení nových cest na stávající asfaltové a nové cesty, zpevněné plochy, schody, terénní úpravy kolem nových cest, odvodnění, úpravy a zpevnění svahu, sadové úpravy, veřejné osvětlení, nové zdi a úpravu stávajících zdí. Současně zahrnuje osazení parkových zahradních laviček, odpadkových košů, litinových sloupků a zábradlí.

7. Ze smlouvy o dílo ze dne 13.8.2010 č. 0056100503964 ze dne 13.8.2010 (č.l. 58) soud zjistil, že žalobce jako objednatel uzavřel s účastníky sdružení pod názvem „Špilberk – revitalizace“ smlouvu o dílo, ve které se zhotovitel zavázal provést pro objednatele realizaci stavby „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Účastníky sdružení pod názvem „Špilberk – revitalizace“ byly společnosti Dopravní stavby Brno, s.r.o., Inženýrské stavby Brno, spol. s r.o. a D.I.S. spol. s r.o.
8. Z formuláře oznámení o zadání zakázky uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek (č.l. 72) soud zjistil, že dne 20.8.2010 bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zadání zakázky pod ev.č. 60048827.
9. Z žádosti o poskytnutí podpory k projektu „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ (č.l. 80) soud zjistil, že žalobce podal k Regionální radě regionu soudržnosti Jihovýchod (dále „RRRSJV“) žádost o poskytnutí dotace v rámci Regionálního operačního programu (dále „ROP“) NUTS 2 Jihovýchod z rozpočtu RRRSJV. Ze smlouvy o poskytnutí dotace z regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod č. 0040090806829 (č.l. 111) soud zjistil, že žalobce uzavřel s RRRSJV smlouvu o poskytnutí dotace z regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod, na základě které měla být žalobci vyplacena dotace ze strukturálního fondu ERDF podle článku 1 odst. 3 této smlouvy, dotace měla být žalobci vyplacena pouze na způsobilé výdaje projektu uvedené v rozpočtu projektu, který byl součástí žádosti o poskytnutí podpory. Maximální procentní podíl dotace na skutečně vynaložených

způsobilých výdajích projektu byl dle článku III. odst. 4 sjednán ve výši 66,14 %, a to jako součet příspěvků ERDF ve výši 60,78 % a příspěvku z národních veřejných zdrojů ve výši 5,36 %.

10. K vzniku tvrzené škody na straně žalobce soud provedl toto dokazování:

11. Soud provedl dokazování zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 13.1.2011 (č.l. 155) a výkazem výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2.11.2011 (č.l. 239), tyto listiny spolu navzájem korespondují a je třeba je posuzovat ve vzájemné souvislosti. Soud z těchto listin zjistil, že u žádosti o platbu ze dne 13.1.2011 činily způsobilé výdaje vykázané žalobcem ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným 3.497.372,80 Kč, uvedené vyplývá konkrétně z řádku 11 a 14 výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2.11.2011, když údaje v těchto řádcích se týkají dodavatele Dopravní stavby Brno, s.r.o., výdaje v ostatních řádcích se týkají jiného projektu. Dle žádosti o platbu žalobce požadoval ve vztahu ke všem projektům dotaci ve výši 10.566.953 Kč. Početní operací lze určit, že ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným požadoval dotaci ve výši 2.313.162,37 Kč (tj. 66,14% z částky 3.497.372,80 Kč). Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2.11.2011 (č.l. 240) dále vyplývá, že do nezpůsobilých výdajů byla poskytovatelem dotace zařazena částka 483.711,32 Kč včetně DPH, tato částka výdajů se však netýkala veřejné zakázky administrované žalovaným, jak vyplývá z řádků 1 až 10, 13 výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2.11.2011. Z avíza o platbě ze dne 7.11.2011 (č.l. 238) soud zjistil, že dne 7.11.2011 byla z účtu poskytovatele dotace odeslána žalobci ve vztahu ke všem projektům dotace ve výši 10.246.956,80 Kč. Početní operací lze určit, že ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným byla vyplacena dotace ve výši 2.313.162,37 Kč (tj. 66,14% z částky 3.497.372,80 Kč). Z výpisu z účtu ze dne 30.11.2011 (č.l. 269) soud zjistil, že dotace ve výši 10.246.956,80 Kč byla připsána na účet žalobce dne 9.1.2011.

12. Soud provedl dokazování zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 7.5.2012 (č.l. 158) a výkazem výdajů vynaložených příjemcem ze dne 19.7.2012 (č.l. 124,125), tyto listiny spolu navzájem korespondují a je třeba je posuzovat ve vzájemné souvislosti. Soud z těchto listin zjistil, že u žádosti o platbu ze dne 7.5.2012 činily způsobilé výdaje vykázané žalobcem ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným 41.839.449,80 Kč. V žádosti o platbu ze dne 7.5.2012 žalobce neuplatnil jiné způsobilé výdaje týkající se jiného projektu. Dle žádosti o platbu žalobce požadoval dotaci ve výši 27.675.193,46 Kč (66,14% z 41.839.449,80 Kč). Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 19.7.2012 dále vyplývá, že do nezpůsobilých výdajů nebyly poskytovatelem dotace zařazeny žádné výdaje. Z listiny ze dne 17.7.2012 (č.l. 123) soud zjistil, že RRRSJV udělila žalobci korekci způsobilých výdajů ve výši 2,72% s odůvodněním, že výkaz výměr obsahoval položky vyjádřené specifickými názvy výrobků a pro tento postup nebyl zvláštní důvod, dle RRRSJV se jedná o porušení zákona o veřejných zakázkách. Spolu s listinou ze dne 17.7.2012 (č.l. 123) navrhl žalobce k důkazu specifikaci položek identifikovaných obchodními názvy (č.l. 127), ze které soud zjistil, že výkaz výměr obsahoval položky vyjádřené specifickými názvy výrobků (např. šachtice Opricontrol, potrubí Drain). Částka 1.138.033,03 Kč představuje korekci ve výši 2,72% z částky žalobcem vykázaných způsobilých výdajů ve výši 41.839.449,80 Kč. Z avíza o platbě ze dne 31.7.2012 (č.l. 236) soud zjistil, že dne 31.7.2012 byla z účtu poskytovatele dotace odeslána žalobci dotace ve výši 26.922.428,21 Kč (66,14% z 40.701.416,77 Kč). Částka 40.701.416,77 Kč představuje celkovou výši způsobilých výdajů, z nichž byla počítána vyplacená dotace, tato částka vychází z původní žalobcem vykázané výše způsobilých výdajů 41.839.449,80 Kč, od níž byla poskytovatelem dotace odečtena částka 1.138.033,03 Kč, jakožto korekce způsobilých výdajů (2,72 % ze způsobilých výdajů). Z výpisu z účtu ze dne 31.8.2012 (č.l. 272) soud zjistil, že dotace ve výši 26.922.428,21 Kč byla připsána na účet žalobce dne 1.8.2012. Z důkazů uvedených v tomto odstavci je zřejmé, že žalobci nebyla poskytnuta dotace ve výši 66,14 % z uložené finanční korekce ve výši 1.138.033,03 Kč (představující 2,72% z částky 41.839.449,80 Kč představující způsobilé výdaje).

13. Soud provedl dokazování zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 5.3.2014 (č.l. 161) a výkazem výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014 (č.l. 283), tyto listiny spolu navzájem korespondují a je třeba je posuzovat ve vzájemné souvislosti. Soud z těchto listin zjistil, že u žádosti o platbu ze dne 5.3.2014 činily způsobilé výdaje vykázané žalobcem ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným 30.215.871,60 Kč, uvedené vyplývá konkrétně z řádku 1 až 5, 7 a 9 výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014, když údaje v těchto řádcích se týkají dodavatele Dopravní stavby Brno, s.r.o., výdaje v ostatních řádcích se týkají jiného projektu. Dle žádosti o platbu žalobce požadoval ve vztahu ke všem projektům dotaci ve výši 22.101.782,95 Kč. Početní operací lze určit, že ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným požadoval dotaci ve výši 19.984.777,48 Kč (tj. 66,14% z částky 30.215.871,60 Kč). Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014 a protokolu o kontrole ze dne 1.4.2014 (č.l. 281) dále vyplývá, že do nezpůsobilých výdajů byla poskytovatelem dotace zařazena částka 2.735.747,74 Kč včetně DPH, tato částka výdajů se týkala veřejné zakázky administrované žalovaným. Z této částky nebyla žalobci poskytnuta dotace, žalobce neposkytnutí dotace z této částky nespojuje s porušením povinností žalovaného a v tomto rozsahu škodu nepožaduje. Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014 dále soud zjistil, že byla provedena korekce ve výši 10% ze způsobilých výdajů 27.480.123,86 Kč (rozdíl částek 30.215.871,60-2.735.747,74), tato korekce byla uplatněna pouze ve vztahu k výdajům týkajícím se veřejné zakázky administrované žalovaným, uvedené vyplývá konkrétně z řádku 1 až 5, 7 a 9, výdaje uvedené v řádcích 6,8,10,11 se týkají jiného projektu. Z avíza o platbě ze dne 10.4.2014 (č.l. 271) soud zjistil, že dne 10.4.2014 byla z účtu poskytovatele dotace odeslána žalobci ve vztahu ke všem projektům dotace ve výši 18.474.485,68 Kč. Početní operací lze určit, že ve vztahu k veřejné zakázce administrované žalovaným byla vyplacena dotace ve výši 16.357.818,53 Kč (tj. 66,14% z částky 24.732.111,47 Kč). Částka 24.732.111,47 Kč představuje celkovou výši způsobilých výdajů, z níž byla počítána dotace. Tato částka vychází z původní částky způsobilých výdajů 30.215.871,60 Kč, od níž byla poskytovatelem dotace odečtena částka 2.735.747,74 Kč, zařazena do nezpůsobilých výdajů, a částka 2.748.012,39 Kč, jakožto korekce způsobilých výdajů 10% z uznaných způsobilých výdajů 27.480.123,9 Kč. Součet částek 2.735.747,74 Kč a 2.748.012,39 činí celkem částku 5.483.760,13 Kč , která je uvedena ve sloupci korekce celkem ve výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014 na straně 1 poslední řádek. Z výpisu z účtu (č.l. 273) soud zjistil, že dotace ve výši 18.474.485,68 Kč byla připsána na účet žalobce dne 11.4.2014. Z důkazů uvedených v tomto odstavci je zřejmé, že žalobci nebyla poskytnuta dotace ve výši 66,14 % z uložené finanční korekce ve výši 2.748.012,39 Kč (představující 10% z částky 27.480.123,86 Kč představující způsobilé výdaje).
14. Ze zprávy o auditu operace ze dne 17.9.2013 (č.l.131) soud zjistil, že auditní orgán Ministerstva financí ČR (dále jen „auditní orgán“) provedl v období od 5.3.2013 do 4.4.2013 audit týkající se veřejné zakázky s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Záměrem auditu bylo mimo jiné přezkoumat soulad organizace veřejné zakázky se zákonem o veřejných zakázkách. Auditní orgán dospěl k závěru, že příjemce dotace v zadávací dokumentaci k veřejné zakázce nastavil ekonomické a finanční předpoklady a kvalifikační předpoklady tak, že každý z uvedených požadavků je možno ve vztahu k hodnotě zakázky, ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky hodnotit jako přísný, avšak ve vzájemné kombinaci mohly potencionálně vést k omezení okruhu dodavatelů. Tuto skutečnost kvalifikoval jako nastavení diskriminačních kritérií, které mohly ve svém důsledku zúžit okruh uchazečů z hlediska zákona o veřejných zakázkách, vést k porušení principu zákazu diskriminace. Pochybnosti o správném nastavení kvalifikačních předpokladů podporuje dle auditního orgánu skutečnost, že nabídku podal jediný uchazeč, sdružení tří dodavatelů, kteří prokazovali splnění části kvalifikačních požadavků prostřednictvím dvou subdodavatelů. Dle auditu jsou nastavené kvalifikační předpoklady přísné, jejich vzájemná kombinace mohla významným způsobem omezit

hospodářskou soutěž a mohly vést k diskriminaci některých uchazečů. Celkový závěr auditorů byl takový, že při tvorbě zadávací dokumentace došlo k diskriminačnímu nastavení požadavku na kvalifikaci uchazečů a tato skutečnost mohla mít vliv na omezení počtu uchazečů, kteří by měli za jiných okolností zájem na účasti ve výběrovém řízení. Dle auditního orgánu došlo k porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách z hlediska zákazu diskriminace, příjemce porušil smlouvu o poskytnutí dotace, konkrétně povinnost postupovat v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Auditní orgán uvedený nedostatek klasifikoval jako chybu ve výši 10 % vykázaných výdajů, současně zohlednil skutečnost, že poskytovatelem dotace byla provedena korekce poskytnuté dotace z důvodu uvedení obchodních názvů na některých položkách rozpočtu, když peněžní vyjádření uvedeného nedostatku činilo 1.138.033,03 Kč. S tímto posouzením se auditori ztotožnili a z toho důvodu výše chyby byla přepočtena na 7,49 % vykázaných výdajů a tomu odpovídalo peněžní vyjádření nedostatku ve výši 3.395.649,22 Kč. Z listiny ze dne 26.7.2013 (č.l. 153, 391) soud zjistil, že k závěrům auditního orgánu se vyjadřoval žalobce jako příjemce dotace, jeho vyjádření obsahovalo vyjádření jednatelky žalovaného (č.l. 392), posudek advokátní kanceláře MT LEGAL s.r.o. (č.l. 408) a vyjádření společností IMOS BRNO a.s., COLAS CZ a.s. a STRABAG a.s. Auditní orgán uvedl, že stanovisko žalobce nepřineslo nové skutečnosti a není akceptováno, blíže se nevyjádřil, není tedy zřejmé, zda vůbec stanoviska obchodních společností při svých závěrech zohlednil.

15. Z listiny ze dne 26.7.2013 (č.l. 407) sepsané obchodním ředitelem společnosti IMOS BRNO a.s. adresované žalobci soud zjistil, že společnost IMOS BRNO a.s. vzhledem k časovému vytížení nepodala nabídku u veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Dále uvedená společnost uvedla, že hlavní část předmětu plnění zakázky nekorespondovala se zaměřením společnosti.
16. Z listiny ze dne 26.7.2013 (č.l. 407) sepsané manažerem regionů Jižní Morava COLAS CZ a.s. adresované žalobci soud zjistil, že společnost COLAS CZ a.s. nepodala nabídku do veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ z důvodu zaneprázdněnosti, veřejná zakázka dle vyjádření této společnosti neměla diskriminační podmínky.
17. Z listiny ze dne 23.7.2013 (č.l. 408) sepsané ředitelem oblasti Jih společnosti STRABAG a.s. adresované žalobci soud zjistil, že společnosti STRABAG a.s. nepodala nabídku na veřejnou zakázku „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ z kapacitních důvodů a v dané době celkové vytíženosti firmy. Požadovaný druh prací neodpovídal stávajícímu technickému vybavení společnosti.
18. Z pokynu ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje spolufinancované ze strukturálních fondů a fondů soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky (č.l. 285) soud zjistil, že korekce v případě použití nezákonných kritérií pro ověření vhodnosti a výběru účastníka nebo zadání zakázky je doporučena ve výši 10 % hodnoty zakázky.
19. Z protokolu o kontrole provedené úřadem RRRSJV ze dne 4.5.2015 (č.l.129) soud zjistil, že úřad RRRSJV provedl kontrolu u žalobce jako příjemce dotace v souvislosti s veřejnou zakázkou „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Poskytovatel dotace se ztotožnil se závěrem auditorů v auditní zprávě ze dne 17.9.2013 o tom, že došlo při tvorbě zadávací dokumentace k diskriminačnímu nastavení požadavků na kvalifikaci uchazečů a tato skutečnost mohla mít vliv na omezení počtu uchazečů, kteří by měli za jiných okolností zájem na účasti ve výběrovém řízení. Poskytovatel dotace konstatoval, že došlo k porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách z hlediska zákazu diskriminace. Klasifikace uvedeného pochybení dle COCOF 07/0037/03-CS a korekční tabulky ÚRRJB činí 10 % vykázaných výdajů (č.l. 285). Dále poskytovatel dotace uvedl, že tato oprava byla ponížena o již provedenou opravu, která

proběhla před proplacením žádosti o platbu č. 2 z důvodu uvedení obchodních názvů na některých položkách rozpočtu. Výše opravy byla 1.138.033,03 Kč. Se zjištěním a opravou aplikovanou RRRSJV se auditoři ztotožnili, z tohoto důvodu byla výše výsledné opravy přepočtena na 7,486 %. Poskytovatel dotace provedl peněžní vyjádření nezpůsobilých výdajů, tak že tyto stanovil ve výši 3.384.599,07 Kč včetně DPH a částku vrácení dotace určil v peněžním vyjádření ve výši 2.238.782,64 Kč včetně DPH. Peněžní vyjádření nezpůsobilých výdajů uvedené poskytovatelem dotace se liší od peněžního vyjádření nezpůsobilých výdajů uvedených auditním orgánem, které činilo 3.395.649,22 Kč. Žalobce tento rozdíl nedokázal blíže vysvětlit, při uplatnění nároku vycházel z peněžního vyjádření nezpůsobilých výdajů vyčíslených poskytovatelem dotace v částce nižší, 3.384.599,07 Kč, ze kterého byla vypočtena dotace ve výši 66,14 %, tzn. částka 2.238.782,64 Kč.

20. Z listiny ze dne 19.8.2015 označené jako informace o porušení podmínek poskytnutí dotace (č.l. 243) soud zjistil, že RRRSJV sdělila žalobci, že v souvislosti s použitím nezákonných kritérií pro ověření vhodnosti a výběru účastníků činí výše dotace vztahující se k tomuto pochybení 2.238.782,64 Kč a vyzvala žalobce k uhrazení této částky do 30 dnů od doručení listiny ze dne 19.8.2015. Uvedená výzva se týkala i vrácení vyplacených dotací v souvislosti s jinými veřejnými zakázkami, celkem měl žalobce vrátit částku 6.425.865,97 Kč. Z podacího razítka soud zjistil, že listina byla doručena žalobci dne 24.8.2015. Z výpisu z účtu (č.l. 241) a výdajového pokladního dokladu (č.l. 242) soud zjistil, že žalobce poskytovateli dotace zaplatil dne 23.9.2015 částku 6.425.865,97 Kč
21. Z žádosti o platbu ze dne 13.1.2011 (č.l. 155) a žádosti o platbu ze dne 7.5.2012 (č.l. 158) soud zjistil, že součet celkových způsobilých výdajů vykázaných žalobcem v žádostech o platbu č. 1 a platbu č. 2 činí 45.336.822,60 Kč (tj. součet částek 3.497.372,80 a 41.839.449,80 Kč). Ve vztahu k žádostem o platbu č. 1 a č. 2 byla s ohledem na závěry učiněné v zprávě o auditu operace ze dne 17.9.2013 a závěry obsažené v protokolu o kontrole ze dne 4.5.2015 provedeno zpětné dopočítání korexe 10% z celkové výše způsobilých výdajů 45.336.822,60 Kč. Celková výše 10% korekce ve vztahu k žádostem o platbu č.1 a č.2 by činila 4.533.682,26, od této byla odečtena korekce provedena ve vztahu k platbě č. 2 ve výši 1.138.033,03, tímto výpočtem lze dospět k částce 3.395.649,23 Kč, která byla výslovně uvedena ve zprávě auditního orgánu ze 17.9.2013. Poskytovatel dotace však jako základ pro výpočet částky k vrácení nepoužil základ určený auditním orgánem ve výši 3.395.649,23 Kč, ale základ nižší 3.384.599,07 Kč, jak vyplývá z protokolu o kontrole ze dne 4.5.2015 a z tohoto vypočetl částku vyplacené dotace ve výši 2.238.782,64 Kč, kterou požadoval po žalobci vrátit. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobce na základě výzvy vrátil poskytovateli dotaci ve výši 2.238.782,64 Kč, která byla vypočtena z částky 3.384.599,07 Kč, představující 10% finanční korekci provedenou poskytovatelem dotace.
22. Pokud žalovaný namítal , že z výkazu výdajů vynaložených příjemcem dotace ze dne 2.11.2011 (č.l.240), ze dne 19.7.2012 (č.l.125), ze dne 1.4.2014 (č.l.283) nevyplývá, které výdaje se týkají veřejné zakázky administrované žalovaným, shledal soud tuto námitku nedůvodnou. Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2. 11. 2011 (č.l.240) vyplývá, že výdaje vynaložené žalobcem na veřejnou zakázku administrovanou žalovanou jsou uvedeny v řádcích 11 a 14. Jedná se o částky 654.391,20 Kč včetně DPH (řádek 11) a 2.842.981,60 Kč včetně DPH (řádek 14) dle faktur vystavených společností Dopravní stavby Brno, s.r.o., jakožto vedoucím účastníkem sdružení, jehož dalšími členy jsou společnosti Inženýrské stavby Brno, spol. s r.o., a D.I.S., spol. s r.o. , jak vyplývá ze smlouvy o dílo ze dne 13.8.2010 (č.l.58). Výdaje uvedené v ostatních řádcích výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2. 11. 2011 se týkají jiné veřejné zakázky, kterou žalovaná nadministrovala. Jedná se o veřejnou zakázku „Revitalizace městských parků, I. etapa - Denisovy sady“ nebo veřejnou zakázku „Revitalizace městských parků, I. etapa – Studánka“, které realizovala společnost SKR stav, s.r.o., na základě Smlouvy o dílo ze dne 17. 3. 2010, č.

0056100500007 (SPP 100501700) (č.l. 314), a Smlouvy o dílo ze dne 17. 3. 2010, č. 0056100500006 (SPP 100501700)(č.l. 310), které soud provedl k důkazu. Proto je také společnost SKR stav, s.r.o., uvedena jako dodavatel na řádcích 1 až 10 a 12 a 13 výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2. 11. 2011. Veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“, „Revitalizace městských parků, I. etapa - Denisovy sady“ a „Revitalizace městských parků, I. etapa – Studánka“ byly realizovány v rámci jednoho dotovaného projektu (akce) reg. č. CZ.1.11/3.1.00/02.00889 (k tomu čl. V. odst. 3 Smluv o dílo na akce „Denisovy sady“ a „Studánka“). Proto jsou společnosti Dopravní stavby Brno, s.r.o. a SKR stav, s.r.o., a výdaje vykázané (fakturované) na jimi realizované veřejné zakázky uvedeny společně na výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 2. 11. 2011(č.l. 240). Výkaz výdajů vynaložených příjemcem ze dne 19. 7. 2012 (č.l. 125) obsahuje výdaje týkající se pouze veřejné zakázky administrované žalovanou. Listina výkaz výdajů vynaložených příjemcem ze dne 19. 7. 2012(č.l. 125) je přílohou přípisu o finanční korekci způsobilých výdajů ze dne 17. 7. 2012 (č.l. 123), ze kterého vyplývá, že výkaz výdajů se týká výslovně pouze veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“. Z výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1. 4. 2014(č.l. 283) a protokolu o kontrole ze dne 1. 4. 2014 (č.l. 281) vyplývá, že podkladem pro provedenou kontrolu byly doklady týkající se veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ a veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. Etapa – dokončení Denisových sadů a Studánky“. Ze smlouvy o dílo ze dne 13. 8. 2010 č. 0056100503964 (SPP 100501700) a smlouvy o dílo ze dne 1. 8. 2012, č. 5612053675 (ORG 5017)(č.l. 304), které soud provedl k důkazu, je přitom zřejmé, že samotný výkaz výdajů se netýká žádné jiné veřejné zakázky. Soud provedl dokazování Smlouvou o dílo ze dne 1. 8. 2012, č. 5612053675 (č.l. 304), ze které zjistil, že D.I.S., spol. s r.o. se podílela pro žalobce na veřejné zakázce „Revitalizace městských parků, I. Etapa – dokončení Denisových sadů a Studánky“. Také tato veřejná zakázka byla spolufinancována z projektu (akce) reg. č. CZ.1.11/3.1.00/02.00889. To vyplývá mimo jiné ze samotné Smlouvy o dílo ze dne 1. 8. 2012 (čl. II. odst. 8., čl. V. odst. 4.) či z protokolu o kontrole ze dne 1. 4. 2014 (č.l. 281). Proto, byla-li společnost D.I.S., spol. s r.o., uvedena samostatně také ve výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1. 4. 2014 (řádky 6, 8, 10 a 11) vedle společnosti Dopravní stavby Brno s.r.o., jedná se o výdaje vykázané žalobcem na tuto jinou veřejnou zakázku, které nemají souvislost s žalobcem uplatněným nárokem na náhradu škody. Výdaje uvedené ve výkazu výdajů vynaložených příjemcem ze dne 1.4.2014 (č.l. 283) u společnosti Dopravní stavby Brno s.r.o. se týkají pouze veřejné zakázky administrované žalovanou.

23. Ze všech shora uvedených důkazů vyplývá, že pokud by poskytovatel dotace neuložil žalobci korekci ve výši 10% způsobilých výdajů, náležela by žalobci dotace ve výši 66,14 % z částky 7.270.664,49 Kč tudíž částka 4.808.804,27 Kč. Částka 7.270.664,49 Kč představuje součet způsobilých výdajů, ze kterých nebyla dotace poskytnuta tj. částky 1.138.033,03 Kč a částky 2.748.012,39 Kč, a způsobilých výdajů ve výši 3.384.599,07 Kč, ze kterých byla vypočtena výše dotace, kterou žalobce vrátil na základě výzvy poskytovatele dotace odůvodněné tím, že v zadávací dokumentaci došlo k porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žalobce prokázal svá tvrzení o tom, že mu nebyla vyplacena dotace ve výši žalované částky poskytovatelem dotace z důvodu porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách.

24. Dále soud provedl dokazování těmito listinami:

25. Z kontrolního listu k výběrovým řízením veřejných zakázek ze dne 23.8.2010 z elektronické části auditního spisu (č.l. 445) soud zjistil, že požadavek na obrat nad 150.000.000 Kč za rok hodnotil poskytovatel dotace – Evropský fond pro regionální rozvoj ke dni 23.8.2010 jako požadavek nadsazený, který by mohl být posouzen jako nepřiměřený. Současně však uvádí, že v době krize

lze zřejmě požadovat vyšší garanci stability a připustit i přísnější požadavky, tento požadavek s tím, že je minimálně na hraně přípustnosti, zda takto vysoko postavený požadavek je oprávněný. Požadavek na předložení rozvahy, údaje o celkové likviditě a zadluženosti, kdy zadavatel požaduje kladný hospodářský výsledek, likviditu minimálně 2,5 a zadluženost maximálně 50 % hodnotí poskytovatel dotace jako přísný, nicméně zřejmě akceptovatelný. Požadavky na počet referenčních staveb mají dle poskytovatele dotace vazbu na předmět plnění, požadované finanční objemy referenčních zakázek z oblasti úpravy zeleně hodnotí jako poměrně přísné. Poskytovatel dotace konstatuje, že ačkoliv by jednotlivé kvalifikační požadavky mohly obstat (přestože jsou poměrně přísné) lze soudit, že ve své kombinaci mohly potenciálně vést k omezení okruhu dodavatelů – pro poskytovatele sadových úprav či zahradnických činností mohlo být obtížné splnění ekonomických ukazatelů (vč. požadavku na finanční objemy realizovaných zakázek), pro stavební firmy naopak věcné splnění požadovaného předmětu referenčních zakázek. Pochybnosti o správném vymezení kvalifikace zvyšuje skutečnost, že nabídku podal pouze jediný uchazeč, a to sdružení tří dodavatelů, kteří navíc prokazovali část kvalifikace prostřednictvím subdodavatele. Nabídku podal jediný uchazeč, který splnil požadavky z hlediska úplnosti nabídky požadavků na plnění. Poskytovatel dotace v závěru hodnotil vymezení požadavků na kvalifikaci (zejména v jejich kombinaci) jako velmi přísné. Dle provedené kontroly zadavatel dále zejména vymežil velmi přísné (minimálně na hranici akceptovatelnosti, ale spíše nad ní) požadavky na ekonomickou a finanční kvalifikaci (zejména požadavek na obrát).

26. Ze zápisu č. 7/CZ.1.11/3.100/02.00889 ze dne 23.7.2012 z elektronické části auditního spisu (č.l. 456) soud zjistil, že Úřad Regionální rady regionů soudržnost Jihovýchod (ÚRRRSJV) po administrativní kontrole za období od 16.12.2011 do 29.2.2012 konstatoval v bodě 10 zápisu, že výběrové řízení proběhlo v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, jediné pochybení, které bylo shledáno, spočívalo v nesprávném označení některých položek, když u těchto byly použity obchodní názvy, a proto byla udělena korekce ve výši 2,72 %, čemuž odpovídá částka 1.138.033,02 Kč.
27. Žádost o platbu ze dne 23.7.2012 z elektronické části auditního spisu (č.l.464), soud zjistil, že při žádosti o platbu ke dni 23.7.2012 ÚRRRSJV konstatoval, že v rámci plnění projektu bylo shledáno jediné porušení zákona o veřejných zakázkách, a to diskriminačně popsaná část zakázky, za kterou byla uložena korekce 2,72 %, jiné porušení zákona o veřejných zakázkách nebylo konstatováno.
28. Z Výroční zprávy o stavu veřejných zakázek v České republice zpracované v květnu 2012 (založené v příloze označené přílohy k č.l. 344) soud zjistil, že od roku 2009 došlo k prudkému nárůstu zakázek zadaných na základě jedné nabídky. Jejich podíl v roce 2011 již přesáhl 25%. Zpracovatel výroční zprávy Ministerstvo pro místní rozvoj ČR hodnotí tento trend negativně a nenachází pro něj ekonomické zdůvodnění (strana 11). Zpracovatel spojuje vysoký počet zakázek zadaných na základě jedné nabídky zejména s nadužíváním jednacího řízení bez uveřejnění. Z usnesení vlády České republiky č. 419 ze dne 13.6.2012 (založené v příloze označené Přílohy k č.l. 344) soud zjistil, že vláda vzala Výroční zprávu o stavu veřejných zakázek v České republice na vědomí.
29. Z finanční analýzy podnikové sféry za rok 2011 strany 57 (založené v příloze označené Přílohy k č.l. 344) soud zjistil, že likvidita společností působících na trhu v oblasti stavebnictví se pohybovala v letech 2010 až 2011 v rozmezí od 1,6 do 2,2.
30. Z výzvy k plnění ze dne 23.3.2016 (č.l. 165) a dokladu o doručení do datové schránky (č.l. 167 až 169) soud zjistil, že žalobce doručil žalovanému výzvu k zaplacení částky 2.238.782,64 Kč do 30 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla odůvodněna tím, že žalovaný porušením povinnosti

z mandátní smlouvy způsobil žalobci škodu, k jejíž úhradě byl vyzýván. Z listiny ze dne 15.4.2016 (č.l. 171) soud zjistil, že žalovaný odmítl výzvu žalobce k náhradě škody ve výši 2.238.782,64 Kč jako nedůvodnou s odůvodněním, že ze strany žalovaného nedošlo k porušení povinností. Z předžalobní výzvy ze dne 27.6.2017 (č.l. 178), podacího listu (č.l. 180) a dodejky (č.l. 181), soud zjistil, že žalobce doručil žalovanému předžalobní výzvu k zaplacení částky 4.808.804,27 Kč do 7 dnů od zaslání výzvy. Z listiny ze dne 21.7.2017 (č.l. 233) soud zjistil, že zástupce žalovaného sdělil žalobci, že převzal právní zastoupení žalovaného, žalovaný potvrdil doručení výzvy k zaplacení částky 4.808.804,24 Kč z titulu náhrady škody. Zástupce žalovaného žádal žalobce o zaslání dokladů pro potřeby jednání s pojišťovnou, u které je žalovaný pojištěn.

31. Z protokolu o splnění části předmětu mandátní smlouvy ze dne 25.8.2010 (č.l. 196) soud zjistil, že žalobce svým podpisem potvrdil, že žalovaný splnil závazky vyplývající z mandátní smlouvy na zadání veřejné zakázky „Revitalizace městských parků, I. etapa Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“. Shodně s žalobcem má soud za to, že protokol o splnění mandátní smlouvy ze dne 25.8.2010 nevypovídá ničeho o tom, zda plnění poskytnuté žalovaným na základě mandátní smlouvy odpovídalo ve všech aspektech požadavku na dodržení zákona o veřejných zakázkách.
32. Z návrhu zprávy o auditu operace (čl.354) soud zjistil, že obsahuje shodné závěry jako zpráva o auditu operace, pouze neobsahuje stanovisko žalobce k návrhu zprávy o auditu.
33. Soud provedl dokazování rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č.j.: 52 Af 16/2016-87 (č.l. 247) na návrh žalovaného a rozhodnutím ÚOHS – S0658/2015/VZ-43126/2015/543/JWe a příkazem ÚOHS – S0677/2015/VZ-33468/2015/543/JWe (založenými v příloze označené jako Přílohy k č.l. 344) na návrh žalobce, z provedených důkazů soud nezjistil pro skutkový stav rozhodný pro posouzení nároku v této věci žádné významné skutečnosti.
34. Soud provedl dokazování zadávací dokumentací jiných nesouvisejících veřejných zakázek, které předložil žalobce - Zadávací dokumentace – textová část k veřejné zakázce na stavební práce Špilberk – jižní křídlo, auditní zpráva k této veřejné zakázce ze dne 22.10.2014 (vše založeno v příloze označené jako Přílohy k čl. 336), formulář oznámení o zakázce (č.l. 327), zadávací dokumentace k zjednodušenému řízení k veřejné zakázce, „ETP UK-rekonstrukce vnitřních prostor a střechy budovy Maraton projekt VIA LUCIS“ zadávací dokumentace k veřejné zakázce Pavilon experimentálních chirurgických oborů v Liběchově – rekonstrukce a přístavba, kvalifikační dokumentace k veřejné zakázce Pavilon experimentálních chirurgických oborů v Liběchově – rekonstrukce a přístavba, oznámení o zakázce Česká republika Ministerstvo práce a sociálních věcí (vše založeno v příloze označené jako Přílohy k čl. 334) i které předložil žalovaný - zadávací dokumentace k veřejné zakázce ZŠ Otevřená, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Rekonstrukce objektu Hlídka 4, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Rekonstrukce Wilsonova lesa, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Výstavby krytého plaveckého bazénu Brno -Kohoutovice, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Bieblova 19, 21 a23, regenerace a nástavba objektu, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Stavební úpravy a rozšíření letního koupaliště v Jilemnici, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Rekonstrukce mostu M1 přes železniční trať a místní komunikaci, ulice Nadjezd, Otrokovice, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Přes hraniční dostupnost Hanušovice – Nová Seninka, zadávací dokumentace k veřejné zakázce MŠ Proškovo nám. 6, Brno – II. etapa, zadávací dokumentace k veřejné zakázce Rekonstrukce Městského stadionu v Ostravě – Vítkovicích – II. etapa (vše založeno v příloze označené jako Přílohy k č.l. 297). Z uvedených důkazů neučinil soud žádné skutkové závěry, neboť stanovení požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady a jejich vzájemnou kombinaci je třeba posuzovat vždy podle okolností jednotlivého případu s ohledem na hodnotu, složitost, význam a druh veřejné zakázky.

35. Rovněž pokud se jedná o dokazování provedené listinou ze dne 3.3.2015 (č.l. 373), listinou ze dne 13.10.2010 (č.l. 377) a e-mailem ze dne 14.6.2010 (č.l. 376), které předložil žalovaný, má soud za to, že se jedná o dokumentaci týkající se jiné veřejné zakázky, nesouvisející s projednávanou věcí, proto z uvedených důkazů soud neučinil žádné skutkové závěry.
36. Na návrh žalobce soud provedl dokazování Metodikou finančních toků a kontroly programů spolufinancovaných ze strukturálních fondů, Fondu soudržnosti a Evropského rybářského fondu na programové období 2007 až 2013 s platností od 1.7.2012, ze které zjistil, že tato od 1.7.2012 upravuje vzájemný vztah auditního orgánu a řídicího orgánu poskytovatele dotace. S ohledem na provedené dokazování a právní hodnocení věci se soud více tímto důkazem nezabýval.
37. Navrhoval-li žalobce doplnit dokazování vyjádřením Auditního orgánu Ministerstva financí, ve kterém by auditní orgán vysvětlil, na základě čeho dovedl diskriminační povahu vzájemné kombinace požadavků uvedených v zadávací dokumentaci, soud tento důkaz neprovedl. V řízení bylo zjištěno, že auditní orgán a poskytovatel dotace zastávají názor o porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách, pro soud není rozhodující, jak k tomuto závěru dospěli, ale zda k tomuto porušení skutečně došlo a v tomto směru není vázán závěry těchto subjektů, ale je to věcí jeho posouzení.
38. Dále soud neprovedl dokazování znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví dodavatelsko-odběratelské vztahy, případně ekonomická odvětví různá, k prokázání tvrzení, že požadavky na ekonomické a technické kvalifikační předpoklady uvedené v zadávací dokumentaci nemohly být s ohledem na situaci na relevantním trhu v době zadávání předmětné veřejné zakázky reálně prokázány dodavateli běžně působícími na trhu stavebních zakázek v ČR. Provedení navrhovaného znaleckého posudku shledal soud nadbytečným vzhledem k tomu, že měl k dispozici vyjádření tří dodavatelů, kteří v rozhodné době působili na trhu stavebních zakázek, a ani jeden z těchto dodavatelů, ani jiný zájemce v době zadávacího řízení proti požadavkům na ekonomické a technické kvalifikační předpoklady nic nenamítal. Pokud by tyto předpoklady byly skutečně nastaveny tak, že nemohly být reálně prokázány, určitě by toto zjištění konstatoval i auditní orgán ve své zprávě ze dne 17.9.2013 či poskytovatel dotace v protokole o kontrole ze dne 4.5.2015, ani jeden z těchto subjektů tento nedostatek nezmiňuje.
39. Soud nedoplnil dokazování o projektovou dokumentaci zhotovenou Zahradní architekturou Želešice s.r.o., objednávkou a smlouvou o dílo uzavřenou s touto společností, jak navrhoval žalovaný, neboť s ohledem na důvodně vznesenou námitku promlčení nebylo třeba se více zabývat porušením povinnosti spočívající v nesprávném označení výrobků v položkovém rozpočtu. Dále soud neprovedl dokazování protokolem o kontrole , která proběhla v termínu od 5.3.2013 do 4.4.2013, neboť rozhodné skutečnosti byly obsaženy ve zprávě o auditu operace, a návrhem zprávy o auditu, ke které podával žalobce stanovisko, protože tento důkaz byl obsažen ve zprávě o auditu ze dne 17.9.2013
40. Jako právně nevýznamnou posoudil soud argumentaci žalovaného spočívající v tvrzení, že žalobce měl a mohl prostřednictvím svých zaměstnanců eliminovat rizika porušení zákona o veřejných zakázkách, když v tomto směru je rozhodující, že žalovaný na základě mandátní smlouvy převzal na sebe povinnost zajistit kompletní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, vyhlášení veřejné zakázky, průběh veřejné zakázky, vyhodnocení nabídek a uveřejnění výsledku zadání veřejné zakázky v.č. kompletace zadávací dokumentace a zpracování všech dokumentů spojených se zadáváním veřejné zakázky. S ohledem na uvedené vyhodnotil soud jako nadbytečné provedení důkazů internetovou prezentací odboru investičního a majetkového žalobce a zápis ze schůze Rady města ze dne 15.6.2010.

41. Soud zhodnotil provedené důkazy (jednotlivě i ve vzájemné souvislosti) z hlediska zákonnosti, závažnosti a pravdivosti a má za to, že tyto důkazy jsou spolehlivým podkladem pro rozhodnutí ve věci, tedy, že nic nebrání tomu, aby z nich soud při rozhodování o věci vycházel. Po provedeném dokazování soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu. Uzavřením mandátní smlouvy dne 24.3.2010 se žalovaný jako mandatář zavázal zajistit pro žalobce jako mandanta komplexní organizační a věcné zadání veřejné zakázky, povinností žalovaného bylo sestavit zadávací dokumentaci tak, aby byla v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. V majetkové sféře žalobce nastala majetková újma ve výši 4.808.804,27 Kč představující neposkytnutou část dotace. Poskytovatel dotace nevyplatil žalobci dotaci ve výši žalované částky z důvodu porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách.
42. Soud v projednávané věci podle § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. aplikoval ustanovení zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku.
43. Podle § 397 obchodního zákoníku nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.
44. Podle § 398 obchodního zákoníku u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.
45. Žalovaný uplatnil proti nároku žalobce v řízení námitku promlčení, soud se zabýval v souladu se zásadou hospodárnosti řízení obsaženou v § 6 o. s. ř. přednostně otázkou promlčení práva. Dovolá-li se účastník občanského soudního řízení promlčení, nemůže soud promlčené nárok přiznat; návrh na zahájení řízení v takovém případě zamítne. Provedeným dokazování soud zjistil, že žalobce žádostí o platbu ze dne 7.5.2012 žádal o poskytnutí dotace ve výši 66,14 % ze způsobilých výdajů ve výši 41.839.449,80 Kč. Z listiny ze dne 17.7.2012 (čl.123) soud zjistil, že poskytovatel dotace udělil žalobci korekci způsobilých výdajů ve výši 2,72% s odůvodněním, že výkaz výměr obsahoval položky vyjádřené specifickými názvy výrobků a pro tento postup nebyl zvláštní důvod, tímto došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách. V důsledku této korekce byly způsobilé výdaje uplatněné žalobcem v původní výši 41.839.449,80 Kč sníženy o 2,72%, tomu odpovídá částka 1.138.033,03 Kč. Z částky 40.701.416,77 Kč (41.839.449,80 - 1.138.033,03 = 40.701.416,77) byla poskytovatelem dotace žalobci dne 1.8.2012 vyplacena dotace o 752.695,05 Kč nižší než jaká by mu náležela bez provedení korekce 2,72%. Z uvedených důkazů je zřejmé, že žalobce dne 1.8.2012 zjistil, že byla provedena korekce způsobilých výdajů ve výši 2,72% z důvodu porušení zákona o veřejných zakázkách, o které byl žalobce informován v dopise ze dne 17.7.2012. Dne 1.8.2012 se žalobce dověděl o škodě ve výši 752.695,05 Kč a o tom, kdo je povinen k její náhradě, začala mu běžet promlčecí lhůta, která uběhla před podáním žaloby dne 8.9.2017, proto žalobě ohledně nároku na zaplacení částky 752.695,05 Kč nelze vyhovět. Pokud byl nárok na zaplacení dotace ve výši 752.695,05 Kč (tj. 66,14 % z částky 41.839.449,80 Kč) odvrácen důvodnou námitkou promlčení, soud se nárokem žalobce v tomto rozsahu již více nezabýval, neboť již z tohoto důvodu nemohl být nárok v tomto rozsahu soudem přiznán.
46. Soud shledal důvodnou námitku promlčení pouze ohledně dotace nepřiznané z výdajů ve výši 1.138.033,03 Kč. Ohledně dotace nepřiznané z částky 2.748.012,39 Kč se žalobce dověděl teprve dne 11.4.2014, kdy mu byla dotace vyplacena ze způsobilých výdajů snížených o 10% korekci. Dále bylo dokazováním zjištěno, že k vrácení dotace z částky 3.384.599,07 byl žalobce vyzván listinou ze dne 19.8.2015 (č.l. 243). Z uvedeného je zřejmé, že ode dne kdy se žalobce dověděl o škodě – neposkytnuté dotaci z výdajů ve výši 2.748.012,39 a nutnosti vrátit dotaci z výdajů ve výši 3.384.599,07 Kč ke dni podání žaloby neuplynula čtyřleté promlčecí doba dle § 397 obchodního

zákoníku, tzn., že ohledně částky 4.056.109,22 Kč (4.808.804,27-752.695,05=4.056.109,22) není nárok žalobce promlčen a soud se jím dále zabýval.

47. Soud nesouhlasí s argumentací žalobce, že výši vzniklé újmy nemohl určit do okamžiku, kdy byly ukončeny všechny kontroly související s čerpáním dotace. Poukazoval na Metodiku finančních toků, podle které může být příjemci dotace doplacena část způsobilých výdajů, která mu byla v rámci žádosti o platbu původně snížena. Dle soudu je třeba respektovat ustanovení zákona podle, kterého počíná promlčecí doba běžet ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Z provedeného dokazování je zřejmé, že ke dni 1.8.2012 se žalobce dověděl, že mu byla vyplacena nižší dotace než žádal, tzn., že mu vznikla škoda a kdo je povinen k její náhradě, nelze tudíž v neprospěch žalovaného měnit počátek promlčecí lhůty v rozporu s ustanovením zákona s odůvodněním, že žalobce vyčkával, zda nebude rozhodnutí poskytovatele dotace dodatečně změněno. Rovněž odkaz žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 826/2018 není na místě, dle soudu z něj nevyplývá, jak tvrdí žalobce, že pro otázku běhu subjektivní promlčecí doby je rozhodné zjištění, kdy škoda reálně vznikla ve vztahu k celé dotaci.
48. Podle § 567 obchodního zákoníku je mandatář povinen postupovat při zařizování záležitosti s odbornou péčí. Činnost, k níž se mandatář zavázal, je povinen uskutečňovat podle pokynů mandanta a v souladu s jeho zájmy, které mandatář zná nebo musí znát. Mandatář je povinen oznámit mandantovi všechny okolnosti, které zjistil při zařizování záležitosti a jež mohou mít vliv na změnu pokynů mandanta. Od pokynů mandanta se může mandatář odchýlit, jen je-li to naléhavě nezbytné v zájmu mandanta a mandatář nemůže včas obdržet jeho souhlas. Ani v těchto případech se však mandatář nesmí od pokynů odchýlit, jestliže je to zakázáno smlouvou nebo mandantem.
49. Podle § 373 obchodního zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.
50. Právo na náhradu škody vzniklé porušením mandátní smlouvy stojí na třech předpokladech, které musí být splněny, a bylo na žalobci jako poškozeném, který se náhrady domáhá, aby je prokázal. Jedná se především o porušení smluvní povinnosti, vznik škody a příčinnou souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody. Co se subjektivní stránky týká, stojí odpovědnost za škodu podle obchodního zákoníku zásadně na objektivní odpovědnosti. Nezáleží tedy na zavinění ze strany škůdce.
51. Provedeným dokazováním bylo dle soudu prokázáno, že žalobci vznikla škoda ve výši 4.808.804,27 Kč představující neposkytnutou část dotace.
52. Dále se soud v řízení zabýval tím, zda žalovaný porušil smluvní povinnost a zda existuje příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody.
53. Žalobcem tvrzené porušení povinností žalovaného spočívalo v tom, že žalovaný jako osoba, která dle mandátní smlouvy byla povinna zajistit komplexní organizační a věcné zadání veřejné zakázky a zpracování textové části zadávací dokumentace, nepostupoval s odbornou péčí, v souladu se zájmy žalobce, nezajistil zákonný průběh zadávacího řízení, když nastavil ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady tak, že ve své vzájemné kombinaci vedly k porušení zákazu diskriminace dle § 6 zákona o veřejných zakázkách, resp. že stanovená kritéria ve vzájemné kombinaci vedla k omezení okruhu subjektů, kdy byla podána jediná nabídka. Žalobce ve své argumentaci zcela odkazoval a ztotožňoval se

Shodu s prvopisem potvrzuje .

JPLCH

s argumentací auditního orgánu a poskytovatele dotace. V projednávané věci je tedy zásadní určit, zda stanovení požadavků v zadávací dokumentaci mělo či nemělo vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem diskriminační charakter ve smyslu § 6 zákona o veřejných zakázkách, zda žalovaný tvorbou těchto kritérií porušil zákon o veřejných zakázkách. I když posouzení souladu zadávací dokumentace se zákonem o veřejných zakázkách je svěřeno jinému orgánu veřejné moci, neznamená to, že by si soud v občanském soudním řízení nemohl rámci předběžné otázky sám posoudit, zda kombinací požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady došlo k porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách (obdobně rozsudek Nejvyššího soudu 22 Cdo 3549/2011).

54. Ze zadávací dokumentace k veřejné zakázce vyplývá a mezi účastníky není sporné, že v rámci požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady byly stanoveny tyto požadavky:

- minimální výše pojistné částky na pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě ve vztahu k realizaci díla ve výši 30.00.000 Kč,
- požadavek na celkovou likviditu dodavatele, která nesměla být menší než 2,5, - požadavek na celkovou zadluženost dodavatele, která nesměla být vyšší než 50 %,
- minimální výše obratu dodavatele dosaženého s ohledem na předmět veřejné zakázky (realizace staveb) za předcházející tři účetní období v částce minimálně 150.000.000 Kč bez DPH v každém z předcházejících tří účetních období.

V rámci technických kvalifikačních předpokladů byly stanoveny tyto požadavky:

- 1 referenční stavba s obdobným předmětem plnění (komunikace, sadové úpravy, veřejné osvětlení, o finančním objemu minimálně 45.000.000 Kč bez DPH,
- 3 stavby spočívající v úpravě zeleně nad 20.000.000 Kč bez DPH,
- 2 stavby, jejichž předmětem byla realizace parků o finančním objemu minimálně 10.000.000 Kč, z nichž alespoň jedna byla realizována jako kulturní památka.

Technické kvalifikační předpoklady osob na pozici hlavního stavbyvedoucího, stavbyvedoucího a interního auditora jakosti byly následující:

- u hlavního stavbyvedoucího byla požadována minimální úroveň vzdělání: SŠ, autorizovaná osoba a délka praxe minimálně 10 let při vedení realizace staveb, s referencí alespoň dvou staveb, jejichž součástí byla realizace parků, na kterých působil ve funkci stavbyvedoucího a jejichž náklady byly alespoň 15.000.000 Kč za každou stavbu,
- u stavbyvedoucího byla požadována minimální úroveň vzdělání SŠ, délka praxe minimálně 7 let při vedení realizace staveb s referencí alespoň jedné stavby, jejíž součástí byla realizace parků, na které působil ve funkci stavbyvedoucího a jejíž náklady byly alespoň 5.000.000 Kč,
- u interního auditora jakosti byla požadována minimální úroveň vzdělání SŠ a délka praxe minimálně 5 let ve funkci auditora jakosti.

55. Soud opakuje, že poskytovatel dotace odůvodňoval korekci ve výši 10% způsobilých výdajů toliko pochybením spočívajícím v porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách, nikoliv pochybením spočívajícím v použití jiných dílčích hodnotících kritérií než byla schválena Radou města Brna, proto se soud v řízení více tímto pochybením tvrzeným auditním orgánem nezabýval.

56. Dle § 6 zákona č. 137/2006 Sb. ve znění účinném do 31.3.2012 o veřejných zakázkách je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

57. Dle § 55 zákona č. 137/2006 Sb. ve znění účinném do 31.3.2012 o veřejných zakázkách k prokázání splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dodavatele může veřejný zadavatel požadovat předložení jednoho či více z těchto dokladů:

- a) pojistnou smlouvu, jejímž předmětem je pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě,
- b) poslední zpracovanou rozvahu podle zvláštních právních předpisů⁴⁵⁾ nebo určitou část takové rozvahy, nebo
- c) údaj o celkovém obratu dodavatele zjištěný podle zvláštních právních předpisů⁴⁶⁾, popřípadě obrat dosažený dodavatelem s ohledem na předmět veřejné zakázky, a to nejvýše za poslední 3 účetní období; jestliže dodavatel vznikl později nebo prokazatelně zahájil činnost vztahující se k předmětu veřejné zakázky později, postačí, předloží-li údaje o svém obratu za všechna účetní období od svého vzniku nebo od zahájení příslušné činnosti.

Veřejný zadavatel je oprávněn požadovat vedle dokladů podle odstavce 1 rovněž jiné doklady prokazující splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dodavatele.

Ve vztahu k ekonomickým a finančním kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení

- a) stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů,
- b) uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a
- c) vymežit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky.

Pokud není dodavatel z objektivních důvodů schopen prokázat splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů způsobem stanoveným podle odstavce 3, je oprávněn je prokázat i jinými rovnocennými doklady, pokud je veřejný zadavatel z objektivních důvodů neodmítne.

58. Podle § 56 zákona č. 137/2006 Sb. ve znění účinném do 14.9.2010 o veřejných zakázkách k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na stavební práce může veřejný zadavatel požadovat

- a) seznam stavebních prací provedených dodavatelem za posledních 5 let a osvědčení objednatelů o řádném plnění nejvýznamnějších z těchto stavebních prací; tato osvědčení musí zahrnovat cenu, dobu a místo provádění stavebních prací a musí obsahovat údaj o tom, zda byly tyto stavební práce provedeny řádně a odborně,
- b) seznam techniků či technických útvarů, jež se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a to zejména techniků či technických útvarů zajišťujících kontrolu jakosti, bez ohledu na to, zda jde o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli,
- c) osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci dodavatele nebo vedoucích zaměstnanců⁴⁸⁾ dodavatele nebo osob v obdobném postavení a osob odpovědných za vedení realizace příslušných stavebních prací⁴⁹⁾,
- d) opatření v oblasti řízení z hlediska ochrany životního prostředí, která bude dodavatel schopen použít při plnění veřejné zakázky, je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky; veřejný zadavatel je oprávněn požadovat rovněž předložení certifikátu podle odstavce 5,
- e) přehled průměrného ročního počtu zaměstnanců dodavatele či jiných osob podílejících se na plnění zakázek podobného charakteru a počtu vedoucích zaměstnanců⁴⁸⁾ dodavatele nebo osob v obdobném postavení za poslední 3 roky, nebo
- f) přehled nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici.

Je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, může veřejný zadavatel v rámci prokázání technických kvalifikačních předpokladů požadovat předložení certifikátu systému řízení jakosti vydaného podle českých technických norem⁵⁰⁾ akreditovanou osobou⁵¹⁾. Veřejný zadavatel uzná rovnocenné doklady vydané v členském státě Evropské unie. Veřejný zadavatel uzná rovněž jiné doklady o rovnocenných opatřeních k zajištění jakosti.

Je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, může veřejný zadavatel v rámci prokázání technických kvalifikačních předpokladů podle odstavce 2 písm. f) nebo podle odstavce 3 písm. d) požadovat předložení dokladu o registraci v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního

prostředí (EMAS)⁵²) nebo certifikátu řízení z hlediska ochrany životního prostředí vydaného podle českých technických norem⁵³) akreditovanou osobou⁵¹). Veřejný zadavatel uzná rovnocenné doklady vydané v členském státě Evropské unie. Veřejný zadavatel uzná rovněž jiné doklady o rovnocenných opatřeních k zajištění řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

Veřejný zadavatel je oprávněn požadovat prokázání splnění jednoho či více technických kvalifikačních předpokladů uvedených v odstavcích 1 až 5. Spočívá-li veřejná zakázka v plnění odpovídajícím více druhům veřejných zakázek podle § 8 až 10, je veřejný zadavatel oprávněn požadovat prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů uvedených v odstavcích 1 až 5 v přiměřeném rozsahu pro každý druh zvlášť.

Ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení

- a) stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů,
- b) uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a
- c) vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.

59. Pokud není dodavatel z objektivních důvodů schopen prokázat splnění technických předpokladů způsoby stanovenými podle odstavce 7, je oprávněn je prokázat i jinými rovnocennými doklady, pokud je veřejný zadavatel z objektivních důvodů neodmítne. Pokud je seznam opatření v oblasti řízení z hlediska životního prostředí podle odstavce 2 písm. f) nebo podle odstavce 3 písm. d) svým rozsahem shodný s opatřeními, které je třeba splnit pro vydání certifikátu podle odstavce 5, je veřejný zadavatel povinen tuto formu prokázání technických kvalifikačních předpokladů podle odstavce 5 uznat.

V případě, že prokázání splnění požadovaných technických kvalifikačních předpokladů nespočívá v předložení dokladu, je veřejný zadavatel povinen poskytnout dodavateli příslušnou součinnost a možnost prokázání této části technických kvalifikačních předpokladů před uplynutím lhůty pro prokázání kvalifikace. Veřejný zadavatel je povinen doručit dodavateli písemné potvrzení o úspěšném prokázání splnění příslušného technického kvalifikačního předpokladu, které slouží jako doklad pro prokázání splnění kvalifikace v příslušném rozsahu.

60. Soud posoudil požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady stanovené v zadávací dokumentaci zpracované žalovaným dle shora citovaných ustanovení zákona o veřejných zakázkách ve znění účinném ke dni vyhotovení zadávací dokumentace a dospěl k závěru, že stanovením shora uvedených požadavků nedošlo k porušení zákona o veřejných zakázkách. Ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady byly stanoveny tak, aby vedly k prokázání ekonomické a finanční stability, síly zájemce pro plnění veřejné zakázky při zachování zásady bezprostřední souvislosti s předmětem veřejné zakázky. Žalovaný zcela v souladu se zněním zákona požadoval předložení pojistné smlouvy, jejímž předmětem by bylo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě ve vztahu k realizaci díla, prokázání celkové likvidity dodavatele a celkové zadluženosti dodavatele a obratu dodavatele za tři předchozí účetní období. S ohledem na předmět veřejné zakázky se jako legitimní jeví požadavek na uvedení údajů o obratu v souvislosti s realizací staveb. Všechny požadavky soud vyhodnotil jako přiměřené povaze veřejné zakázky. Toto hodnocení koresponduje i s právním posouzením auditního orgánu, který požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady označil jako přísné, nikoliv jako nepřiměřené.

61. Námitky žalobce ve vztahu k požadavku na celkovou likviditu, zadluženost a výši obratu s ohledem na předmět zakázky obsažené v podání ze dne 12.7.2019 (čl. 344) shledal soud jako nedůvodné. Požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady stanovené v zadávací dokumentaci zpracované žalovaným nelze hodnotit bez přihlídnutí k okolnostem konkrétní veřejné zakázky. Dle soudu tyto odpovídají hodnotě, složitosti, významu a druhu předmětné

veřejné zakázky. Veřejná zakázka na stavební práce s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ byla ohodnocena na 59.500.000 Kč. Kladla zvýšené požadavky na zájemce z důvodu své složitosti, když nezahrnovala jeden druh stavební činnosti, ale vyžadovala kombinaci provedení sadových úprav, úpravy a zpevnění svahu, výstavbu nových zdí a úpravu stávajících, zajištění odvodnění ploch, provedení komunikací, konkrétně napojení nových cest na stávající asfaltové, zhotovení nových cest a zpevněných ploch, opravu a výstavbu schodů, terénní úpravy kolem nových cest. Dále zahrnovala realizaci veřejného osvětlení a osazení zahradním mobiliářem (lavičky, odpadkové koše, sloupky, zábradlí) s tím, že při realizaci veřejné zakázky bylo nutné respektovat, že je prováděna na území národní kulturní památky Špilberk. Současně je třeba zohlednit význam této veřejné zakázky, která se týkala jedné z nejvýznamnějších památek města Brna, prostřednictvím městských parků měl být zajištěn přístup k národní kulturní památce Špilberk, který je dominantou města Brna. Dle soudu bylo namístě stanovit přísné požadavky pro zájemce o tuto veřejnou zakázku, aby byla zajištěna její včasná a kvalitní realizace. Celé území národní kulturní památky Špilberk včetně městských parků památku obklopujících tvoří pro obyvatele i návštěvníky města jedinečnou lokalitu sloužící k relaxaci, tudíž bylo oprávněným zájmem žalovaného stanovit požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady tak, aby vedly k výběru takového dodavatele, který provede veřejnou zakázku včas a v požadované kvalitě. V této souvislosti je dle soudu třeba hodnotit i požadavek minimálního obrátu 150.000.000 Kč bez DPH v každém z předcházejících tří účetních období při předpokládané hodnotě veřejné zakázky za 22 měsíců ve výši 59.500.000 Kč. Stanovená výše minimálního obrátu sledovala dle soudu odůvodněný požadavek, aby byl vybrán dodavatel, který má na trhu dostatek zakázek, který bude schopen zajistit finančně i personálně realizaci veřejné zakázky. Stanovená výše minimálního obrátu nepředstavuje exces, který nastal například ve věci posuzované ÚOHS č.j. ÚOHS-S342/2010/VZ-15781/2010/510/MGr, kdy byl požadovaný obrát 40 krát vyšší než hodnota veřejné zakázky, nebo ve věci č.j.ÚOHS-S9/2015/VZ-12496/2015/532/Kst, kdy byl požadovaný obrát 11 krát vyšší než hodnota veřejné zakázky. Za situace, kdy ke dni vyhotovení zadávací dokumentace zákon neobsahoval omezení ohledně výše požadovaného minimálního obrátu a dle soudu bylo na místě zajistit výběr ekonomicky silného dodavatele s ohledem na význam veřejné zakázky, dospěl soud k závěru, že nelze ani požadavek na minimální obrát shledat nepřiměřeným a neodpovídajícím předmětu zakázky. Se stejným odůvodněním dospěl soud k závěru o přiměřenosti požadavku na likviditu společnosti a na těchto závěrech dle soudu nic nemění zjištění o tom, že hodnota likvidity společností působících na trhu v oblasti stavebnictví se v rozhodném období pohyboval v rozmezí od 1,6 do 2,2.

62. Ke shodnému závěru o tom, že nedošlo k porušení zákona o veřejných zakázkách, dospěl soud poté, kdy posoudil požadavky na technické kvalifikační předpoklady dle shora citovaných ustanovení zákona o veřejných zakázkách ve znění účinném ke dni vyhotovení zadávací dokumentace. Požadavky na technické kvalifikační předpoklady byly žalovaným stanoveny tak, aby vedly k výběru takového dodavatele, který je pro plnění veřejné zakázky vybaven zejména potřebnou zkušeností a dostatečným technickým a personálním zázemím. Žalovaný zcela v souladu se zněním zákona stanovil požadavky na technické kvalifikační předpoklady tak, aby odpovídaly druhu, složitosti a rozsahu předmětné veřejné zakázky. Věcné vymezení požadovaných obdobných zakázek bylo v souladu se zněním zákona a zcela korespondovalo s předmětem veřejné zakázky, která zahrnovala sadové úpravy, realizaci pozemních komunikací a zpevněných ploch a veřejného osvětlení. Stanovení technických kvalifikačních předpokladů na realizované stavby směřovalo k výběru dodavatele, který by byl schopen zajistit veřejnou zakázku zahrnující více předmětů stavební činnosti v potřebné kvalitě, který má s realizací takové zakázky zkušenosti. Stejně jako u požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady soud zdůrazňuje, že požadavky na technické kvalifikační předpoklady je třeba hodnotit zejména s ohledem na význam veřejné zakázky a odkazuje na odůvodnění shora.

63. K námitkám žalobce uvedeným v podání ze dne 12.7.2019 (čl. 344) spočívajícím v tvrzení, že požadavky na 6 referenčních staveb se specializovaným předmětem z nichž jedna činila více než 75 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky a v součtu činila hodnota referenčních zakázek více než dvojnásobek, byly omezující, soud konstatuje, že zákon o veřejných zakázkách účinný ke dni zhotovení zadávací dokumentace neobsahoval omezení týkající rozsahu stavebních prací u referenčních zakázek, tento byl do zákona začleněn teprve zákonem č. 55/2012 Sb. účinným od 1.4.2012. Specializovaný předmět referenčních zakázek byl odůvodněn předmětem veřejné zakázky, který vyžadoval zkušenosti s realizací konkrétních stavebních činností. Odůvodněným shledal soud rovněž požadavek na zkušenost s realizací parků a parku v rámci kulturní památky, neboť tato stavební činnost podléhá svým specifickým. Finanční objemy referenčních zakázek byly stanoveny přiměřeně, všechny byly nižší než hodnota zadávané veřejné zakázky, neodporovaly zákonu o veřejných zakázkách, dle soudu odpovídaly druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Současně je třeba zohlednit, že žalobce nevyloučil možnost, že jedna referenční stavba může splnit více požadavků na kvalifikaci. Žalobce dle soudu nesprávně argumentoval rozhodnutím ÚOHS č.j. SO658/2015/VZ-43126/2015/543/JWe a rozhodnutím ÚOHS-S0677/2015/VZ-33468/2015/543/JWe, neboť tato rozhodnutí vycházejí z odlišného skutkového stavu, který byl posuzován podle zákona o veřejných zakázkách ve znění účinném od 1.4.2012. V těchto rozhodnutích nebylo shledáno pochybení v zadávací dokumentaci, které by spočívalo v počtu referenčních staveb, ale v jiném porušení zákona o veřejných zakázkách.
64. V souladu s § 56 odst.3 písm.b) a c) zákona o veřejných zakázkách žalovaný stanovil požadavky na členy realizačního týmu tak, aby byla zajištěna včasná a kvalitní realizace zakázky. Rovněž tyto požadavky odpovídaly druhu, složitosti a předmětu veřejné zakázky. Pokud žalobce argumentoval rozhodnutím ÚOHS-S0390/2015/VZ-33516/2015/512/Vka tak toto rozhodnutí vycházelo s podstatně odlišného skutkového stavu, neboť u zakázky s předpokládanou hodnotou 65.200.000 Kč bez DPH stanovil zadavatel v rámci technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm.b) zákona o veřejných zakázkách kromě jiných požadavky na 11 konkrétních osob, když žádná osoba se nesměla opakovat na další pozici. Od tohoto případu, kdy stanovení technických kvalifikačních předpokladů bylo ÚOHS shledáno zjevně nepřiměřeným ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti veřejné zakázky je třeba odlišit projednávanou věc, kdy žalovaný u veřejné zakázky s hodnotou 59.500.000 Kč stanovil požadavky na tři osoby realizačního týmu, které jsou zcela oprávněné vzhledem k velikosti, složitosti a technické náročnosti veřejné zakázky. Dle soudu byla úroveň požadovaného vzdělání i délka praxe u osoby hlavního stavbyvedoucího, stavbyvedoucího a interního auditora stanovena tak, aby šlo o osoby, které se v dané problematice orientují, jsou schopny zvládnout požadavky na ně kladené a současně tyto požadavky byly stanoveny přiměřeně s ohledem na předmět a rozsah zakázky. Soud neshledal u takto nastavených požadavků nepřiměřenost, jaká byla shledána např. v rozhodnutí ÚOHS S63/2012 ze dne 18.1.2012 nebo rozsudku Nejvyššího soudu č.j. 9 Afs 37/2011-93 ze dne 7.12.2012. I auditní orgán tyto požadavky zhodnotil jako přísné nikoli nepřiměřené.
65. Lze tedy konstatovat, že hodnotil-li soud jednotlivé požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a na technické kvalifikační předpoklady jednotlivě, dospěl k závěru, že byly stanovené v zadávací dokumentaci zpracované žalovaným v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Žalobce shledal porušení povinnosti žalovaného zejména v tom, že všechny shora rozebírané požadavky byly nastaveny v zadávací dokumentaci přísně a ve své vzájemné kombinaci vedly k porušení zákazu diskriminace dle § 6 zákona o veřejných zakázkách. Žalobce tvrdil, že stanovené požadavky vedly ve vzájemné kombinaci k omezení okruhu subjektů, které se chtěly o tuto veřejnou zakázku ucházet. Soud nesouhlasí se stanoviskem auditního orgánu a poskytovatele dotace, že vzájemnou kombinací ekonomických a finančních kvalifikačních

předpokladů a technických kvalifikačních předpokladů došlo k porušení zákazu diskriminace dle § 6 zákona o veřejných zakázkách vůči subjektům, kteří se chtěli o veřejnou zakázku ucházet.

66. Smyslem a účelem ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách je zajistit, aby nedocházelo k nastavení takových ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů a technických kvalifikačních předpokladů, které by ve vzájemné kombinaci byly zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož by se o zakázku nemohli ucházet zájemci, kteří by jinak byli k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilí. Soud neshledal žádný důvod, proč by požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a na technické kvalifikační předpoklady, které byly stanoveny v souladu se zákonem o veřejných zakázkách měly ve své kombinaci být zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky. Veřejná zakázka „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“ byla ohodnocena na 59.500.000 Kč, týkala se kombinace více stavebních činností, realizace sadových úprav, komunikací a zpevněných ploch a veřejného osvětlení, to vše na území jedné z nejvýznamnějších národních kulturních památek, tudíž všechny požadavky i ve své vzájemné kombinaci nelze dle soudu hodnotit jako zjevně nepřiměřené. Požadavky na kvalifikační předpoklady jsou odůvodněny předmětem veřejné zakázky, jsou stanoveny zcela objektivně a jednoznačně, aniž by zaručovaly určitým dodavatelům konkurenční výhodu či nedůvodnou překážku hospodářské soutěže. Soud podotýká, že rovněž poskytovatel dotace teprve na základě závěrů auditního orgánu změnil své původní hodnocení požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady, neboť z listinných důkazů (kontrolní list k výběrovým řízením veřejných zakázek ze dne 23.8.2010 z elektronické části auditního spisu č.l. 445, zápis č. 7/CZ.1.11/3.100/02.00889 ze dne 23.7.2012 z elektronické části auditního spisu č.l. 456, žádost o platbu ze dne 23.7.2012 z elektronické části auditního spisu č.l.464) vyplývá, že ke dni 23.8.2010 i ke dni 23.7.2012 hodnotil stanovené požadavky jako velmi přísné, nikoliv však jako zjevně nepřiměřené a v jejich stanovení neshledal porušení zákona o veřejných zakázkách. V daném případě kvalifikační předpoklady nebyly zjevně nepřiměřené a nevybočovaly z oprávněných potřeb veřejné zakázky.
67. Za situace, kdy vůbec nedošlo k porušení zákona o veřejných zakázkách, jednotlivé požadavky byly stanoveny v souladu se zákonem, byly stanoveny přísně, ale přísnost byla dle soudu na místě, byla odůvodněna významem, druhem, složitostí i rozsahem veřejné zakázky, není možné konstatovat nedodržení zásady zákazu diskriminace pouze na základě možného (nijak konkrétně nedoloženého) ohrožení potencionálních uchazečů o veřejnou zakázku. Žalobce v tomto případě pouze opakoval argumentaci auditního orgánu a poslední stanovisko poskytovatele dotace o možném omezení potencionálních uchazečů o veřejnou zakázku z důvodu porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách, neuvedl konkrétního dodavatele nebo skutečnost, ze které by vyplývalo, že nějaký potencionální dodavatel mohl být diskriminován. V případě, kdy diskriminovanými osobami, mají být dodavatelé, kteří s ohledem na kombinaci požadavků nebyli schopni se ucházet o veřejnou zakázku, se soudu jeví jako velmi nepravděpodobné, že by tito nepodalí k ÚOHS návrh dle § 113 zákona o veřejných zakázkách, případně námitky dle §110 zákona o veřejných zakázkách. Pokud se některý s potencionálních dodavatelů cítil být zadávací dokumentací diskriminován, obrátil by se na příslušný orgán dozoru se svými výhradami (shodně rozsudek NSS 2 Afs 192/2018). Stejně tak žádný z potencionálních dodavatelů neprohlásil, že měl o veřejnou zakázku zájem a z důvodu porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách se o tuto neucházel. Zákon o veřejných zakázkách obsahuje vlastní prostředky ochrany dodavatelů proti nesprávnému postupu zadavatele, které v této věci nebyly využity. Naopak bylo prokázáno, že tři potencionální zájemci (stavební společnosti IMOS BRNO a.s., COLAS CZ a.s., STRABAG a.s. – důkazy na č.l. 407, 408), neprojevíli zájem o veřejnou zakázku ze zcela jiných důvodů než porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách. Soud vyzval žalobce, aby označil důkazy k prokázání

svého tvrzení o tom, že stanovené požadavky vedly ve vzájemné kombinaci k omezení okruhu subjektů, které se chtěly o tuto veřejnou zakázku ucházet, žalobce přes výzvu soud nedoložil a neoznačil žádné konkrétní důkazy, které by vedly k prokázání tvrzení o omezení konkrétního uchazeče o veřejnou zakázku, pouze opakoval, že toto vyplývá i ze skutečnosti, že se do výběrového řízení přihlásil pouze jeden uchazeč. Dle soudu toliko ze skutečnosti, že se o veřejnou zakázku ucházel pouze jeden uchazeč nelze bez dalšího dovozovat porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách. Současně soud podotýká, že dle zadávací dokumentace nebyl stanoven minimální počet zájemců. Přestože z výroční zprávy o stavu veřejných zakázek v České republice zpracované v květnu 2012 Ministerstvem pro místní rozvoj ČR (založené v příloze označené přílohy k č.l. 344) bylo zjištěno, že od roku 2009 došlo k prudkému nárůstu zakázek zadávaných na základě jedné nabídky a tento trend je orgány státní zprávy hodnocen negativně, nelze z uvedeného obecného zjištění dovozovat žádné závěry pro konkrétní posuzovanou věc. Dle soudu nebylo v tomto řízení zjištěno, že právě v důsledku kombinace požadavků došlo k tomu, že se o veřejnou zakázku ucházel pouze jeden zájemce. Ze zpráv jiných zájemců bylo prokázáno, že tito se rozhodli neucházet o veřejnou zakázku ze zcela jiných důvodů. Za situace, kdy ze zadávací dokumentace nevyplývá, že by byl stanoven požadavek na minimální počet zájemců, má soud za to, že veřejná zakázka byla zadána v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a k porovnání vybraného zájemce s jinými zájemci nedošlo z jiných důvodů (situace na stavebním trhu, specifikum veřejné zakázky) než z důvodu porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách.

68. Poukazoval-li žalobce na rozhodnutí ÚOHS č.j. ÚOHS-R171/2015/VZ-06399/2016/323/MOD a rozhodnutí Nejvyššího právního soudu č.j. 9 Afs 78/2012-28 ze dne 25.7.2013 a závěry z nich vyplývající má soud zato, že tyto nelze na projednávanou věc aplikovat, pokud soud dospěl k závěru, že stanovením požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a na technické kvalifikační předpoklady byl dodržen postup stanovený zákonem o veřejných zakázkách pro zadání veřejné zakázky (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 Afs 192/2018 ze dne 10.7.2019).
69. V řízení nebylo zjištěno porušení smluvní povinnosti žalovaným, spočívající v porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách, nebyl tedy naplněn jeden ze tří předpokladů vzniku odpovědnosti žalovaného za škodu, proto soud rozhodl o zamítnutí žaloby v celém rozsahu.
70. Jen pro doplnění soud k ostatním obranným tvrzením žalovaného uvádí: Jako právně nevýznamnou posoudil soud argumentaci žalovaného spočívající v tvrzení, že žalobce měl a mohl prostřednictvím svých zaměstnanců eliminovat rizika porušení zákona o veřejných zakázkách (odst. 2.6., 2.7. rozsudku), když v tomto směru je rozhodující, že žalovaný na základě mandátní smlouvy převzal na sebe povinnost zajistit kompletní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, vyhlášení veřejné zakázky, průběh veřejné zakázky, vyhodnocení nabídek a uveřejnění výsledku zadání veřejné zakázky v.č. kompletace zadávací dokumentace a zpracování všech dokumentů spojených se zadáváním veřejné zakázky. I kdyby měl žalobce stejně kvalitní znalosti o zákonu o veřejných zakázkách, nezbavovalo to žalovaného povinnosti poskytnout žalobci bezvadné plnění na základě uzavřené mandátní smlouvy. Soud nesouhlasí s tvrzením žalovaného, podle kterého za zadání veřejné zakázky je vždy odpovědný zadavatel, tedy žalobce. V tomto směru je třeba v souladu s rozhodnutím č.j. ÚOHS-S0591/2016/VZ-24075/521/Mži rozlišovat odpovědnost zadavatele – žalobce za řádný průběh zadávacího řízení ve smyslu veřejnoprávním a odpovědnost za škodu administrátora veřejné zakázky ve smyslu soukromoprávním.
71. K námitce o vyloučení odpovědnosti za ušlý zisk (odst. 2.8. rozsudku) soud uvádí, že tato s ohledem na ust. § 386 obchodního zákoníku a § 574 zákona č. 40/1964 občanského zákoníku se jeví jako nedůvodná.

72. K námitce žalovaného, že předmětem mandátní smlouvy nebylo „zajištění financování veřejné zakázky (odst. 2.9. rozsudku) soud uvádí, že porušení povinnosti v tomto směru není žalovanému vytýkáno a ani z tohoto důvodu nebyly korekce při poskytování dotací provedeny. Ke krácení dotací došlo z důvodu porušení zákona o veřejných zakázkách a k jeho dodržování se žalovaný v mandátní smlouvě zavázal. K námitce žalovaného spočívající v tvrzení, že krácení dotace není škodou, když dle § 14 zákona č. 218/2000, o rozpočtových pravidlech na dotaci není právní nárok soud uvádí, že žalobce v tomto směru správně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 8 Ans 4/2013 a Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 12/14, ze kterých vyplývá, že jakmile poskytovatel dotace uzavřel smlouvu o poskytnutí dotace s žalobcem, mohl žalobce již legitimně očekávat, že mu dotace bude vyplacena. Krácením výše dotace, tak vznikla žalobci škoda. Žalovaný mohl předvídat vznik škody s ohledem na skutečnost, že v mandátní smlouvě na sebe převzal povinnost dodržovat zákon o veřejných zakázkách a tudíž mu muselo být zřejmé, jaké sankce mohou být s porušením tohoto zákona spojeny. Není podstatné, že neznal obsah smlouvy o poskytnutí dotace, ale skutečnost, že vznik škody pro něj jako odborníka nebyl vysoce nepravděpodobný (nálezn Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 312/05). Uložené korekce poskytnuté dotace jsou dle soudu újmou, která negativně dopadá do majetkové sféry žalobce, když o tuto částku se snižují zdroje žalobce určené na uspokojování potřeb veřejného zájmu, které spravuje žalobce.
73. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého má zcela procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení, které činí celkem 404.236,80 Kč. Tato částka sestává z těchto částek:
- 330.480 Kč odměnu advokáta za 12 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, písemná podání ve věci ze dne 1.11.2017, 29.10.2018, 31.3.2019, 2.3.2020, účast na jednání dne 9.11.2018, 1.3.2019 - 2x za každé dvě započaté hodiny, 12.6.2019, 16.10.2019, 24.1.2020, 11.3.2020) ve výši 27.540 Kč za úkon určené podle § 11 odst.1 a § 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb.,
 - 3.600 Kč za hotové výdaje advokáta podle § 13 odst. 1,3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 12 režijních paušálů po 300 Kč služby převzetí zastoupení, písemná podání ve věci ze dne 1.11.2017, 29.10.2018, 31.3.2019, 2.3.2020, účast na jednání dne 9.11.2018, 1.3.2019 - 2x za každé dvě započaté hodiny, 12.6.2019, 16.10.2019, 24.1.2020, 11.3.2020),
 - 70.156,80 Kč tj. 21 % DPH, již je zástupce žalovaného plátcem. Náklady řízení je žalobce povinen uhradit podle § 149 odst. 1, § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

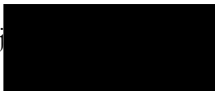
Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou mu tímto vykonatelným soudním rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci podle exekučního řádu.

Brno 11. března 2020

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

JPLCH

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně [REDAKCE] a soudkyň [REDAKCE] ve věci

žalobce: **Statutární město Brno**, IČO 44992785,
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno,
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **S – Invest CZ s. r. o.**, IČO 25526171,
sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno,
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem Ponávka 185/2, [REDAKCE]

o zaplacení 4 808 804,27 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11. 3. 2020, č. j. 2115 C 38/2017-495,

takto:

Řízení se přerušuje.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 4 808 804,27 Kč s 8,05% úroky z prodlení od 29. 4. 2016 do zaplacení (I. výrok) a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 404 236,80 Kč (II. výrok).
2. Proti rozsudku podal žalobce odvolání. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek změnil, žalobě vyhověl a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, popř. rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Odvolací soud na jednání dne 29. 6. 2023 sdělil účastníkům řízení předběžný názor na uplatněný nárok a poučil žalovaného o nutnosti doplnit skutková tvrzení a označit důkazy k jeho obraně (§ 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.); žalovaný požádal o poskytnutí lhůty ke splnění výzvy soudu a jednání bylo odročeno na 24. 8. 2023. Poté účastníci shodně požádali o odročení jednání za účelem poskytnutí časového prostoru k mimosoudnímu řešení věci; jednání bylo odročeno nejprve na 19. 10. 2023 a následně na 22. 1. 2024.
4. Společným podáním ze dne 4. 1. 2024 účastníci navrhli přerušování řízení ve smyslu § 110 o. s. ř. s tím, že pokračují v jednání o smírném vyřešení věci.
5. Podle § 110 o. s. ř., *jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo jestliže se nedostaví bez předchozí omluvy k jednání anebo jestliže to alespoň jeden z účastníků navrhne a ostatní se nedostaví bez předchozí omluvy k jednání, soud řízení přerušuje, jestliže se to nepříčí účelu řízení.*
6. Jak se podává např. z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 3181/2010, účelem přerušování řízení podle zmíněného ustanovení je poskytnout účastníkům řízení možnost k mimosoudnímu vyřešení sporu.
7. S ohledem na návrh obou účastníků na přerušování řízení a jejich shodné prohlášení, že mezi nimi probíhá jednání o smírném vyřešení sporu, odvolací soud podle § 110 o. s. ř. řízení přerušil.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

8. V řízení může být pokračováno na návrh podaný některým z účastníků po uplynutí tří měsíců. Nebude-li návrh na pokračování v řízení podán do jednoho roku, soud řízení zastaví (§ 111 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 211 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Brno 11. ledna 2024

předsedkyne senatu

Shodu s prvopisem potvrzuje

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedy [REDACTED] a soudců [REDACTED] věci žalobce **Statutární město Brno**, se sídlem v Brně, Dominikánské náměstí 196/1, PSČ 601 67, identifikační číslo osoby 44992785, zastoupeného [REDACTED] advokátem se sídlem v Brně, Veselá 163/12, proti žalovanému [REDACTED] sídlem v Brně, Brněnské Ivanovice, Kaštanová 496/123a, PSČ 602 00, identifikační číslo osoby 25526171, zastoupené [REDACTED] advokátem se sídlem v Brně, Ponávka 185/2, o zaplacení částky 3 795 137,28 Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 294 C 38/2017, o dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2021, č. j. 74 Co 118/2020-791, t a k t o:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2021, č. j. 74 Co 118/2020-791, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. V posuzované věci se žalobce domáhal, aby žalované bylo uloženo zaplatit mu částku 3 795 137,28 Kč s úrokem z prodlení jako náhradu škody, kterou mu měla žalovaná způsobit vadným plněním závazků z mandátní smlouvy uzavřené dne 8. 5. 2010 (dále též jen „smlouva“) při výkonu zadavatelských činností pro zadání veřejné zakázky „Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb národní kulturní památky Špilberk“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 11. 2. 2020, č. j. 294 C 38/2017-683, žalobu zamítl a rozhodl o nákladech řízení. Krajský soud v Brně v záhlaví označeným rozhodnutím

rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o věci samé změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl, a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů.

3. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, podle nichž mezi žalobcem a žalovanou byla uzavřena mandátní smlouva, v níž se žalovaná zavázala pro žalobce vykonat zadavatelskou činnost pro veřejnou zakázku. Žalobce uzavřel s Regionální radou regionu soudržnosti Jihovýchod smlouvu o poskytnutí dotace na tento projekt ve výši 40 % způsobilých výdajů. Průběh zadávacího řízení následně přezkoumal Auditní orgán a poté i Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod, která za nedostatečně specifikované položky zadávací projektové dokumentace korigovala způsobilé výdaje a krátila dotaci, takže vyplatila žalobci na dotaci celkem 34 156 235,35 Kč, což bylo o 7 975 176,48 Kč méně, než činila částka sjednaná ve smlouvě.

4. Poté, co zopakoval zčásti dokazování, odvolací soud dospěl k závěru, že škoda žalobci vznikla v důsledku krácení dotace rozhodnutím Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod a jediným důvodem bylo pochybení zjištěné při kontrole dokumentace k zadávacímu řízení a spočívající v tom, že položky restaurátorských prací v objektech SO3 a SO8 a vybavení objektu Expozice nebyly zadavatelem jednoznačně specifikovány.

5. Odvolací soud vyjádřil názor, že korekce odůvodněná nedostatečnou specifikací některých položek zadávací projektové dokumentace postačuje k závěru o porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, který ohledně zadávací projektové dokumentace v § 44 stanoví, že za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel, přičemž zadávací dokumentace veřejných zakázek na stavební práce musí mimo jiné obsahovat dokumentaci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem zpracovanou do podrobností, které specifikují předmět veřejné zakázky v rozsahu nezbytném pro zpracování nabídky, a soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Měřítkem kontroly splnění požadavků ukládaných ustanovením § 44 zákona o veřejných zakázkách tedy je, zda rozsah dokumentace, včetně soupisu prací a výkazu výměr, odpovídá prováděcímu právnímu předpisu a zda specifikace předmětu zakázky umožňuje zpracovat soutěžní nabídku. Není-li tomu tak, dochází k porušení zákona o veřejných zakázkách.

6. Odvolací soud dovodil, že žalovaná se smluvně zavázala převzít povinnosti zadavatele veřejné zakázky pro fázi zadávacího řízení. Zavázala se ke zpracování veškeré dokumentace „o zadání těchto veřejných zakázek, které je zadavatel povinen pořídit s náležitostmi dle zákona“ (čl. II bod 3 smlouvy). Žalobce si ponechal smluvní odpovědnost pouze za úplnost a správnost podkladů, nikoliv za vlastní dokumentaci (čl. VI bod 3 smlouvy). Naproti tomu žalovaná vedle zpracování veškeré dokumentace byla povinna také zajistit zákonný průběh zadávacího řízení, poskytnout žalobci nezbytnou součinnost a zavázala se nést veškeré náklady vzniklé žalobci případným porušením zákona o veřejných zakázkách (čl. VII bod 15). S odkazem na to, že smlouva neobsahuje žádnou výjimku z uvedených pravidel, odvolací soud uzavřel, že kontrola zadávací projektové dokumentace a její prezentace v zadávacím řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách byla smluvní povinností žalované. Tuto povinnost žalovaná nesplnila a porušení její povinnosti bylo jedinou příčinou vzniku škody, jsou tak splněny všechny předpoklady odpovědnosti za škodu.

II. Dovolání a vyjádření k němu

7. Žalovaná napadla rozhodnutí odvolacího soudu dovoláním, jež má za přípustné proto, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení následujících otázek:

a) otázky, „zda se v případě závazku mandátáře obsaženého v mandátní smlouvě uzavřené dle § 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, vykonávat pro mandanta zadavatelskou činnost dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a zajistit pro mandanta organizační průběh zadávacích řízení na veřejné zakázky na stavební práce dle předpokládaných finančních objemů takový závazek vztahuje také na povinnost mandátáře provádět odborně technickou kontrolu podkladů pro zadávací dokumentaci z hlediska souladu těchto podkladů se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách“, která dle mínění dovolatelky v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena;

b) otázky, „zda se v případě závazku mandátáře obsaženého v mandátní smlouvě uzavřené dle § 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, zajistit průběh zadávacího řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná o závazek zajistit absolutní bezvadnost zadávacího řízení, aniž by byly blíže zkoumány práva a povinnosti mandátáře obsažené v konkrétní mandátní smlouvě“, kterou předkládá rovněž jako dosud neřešenou;

c) otázky, „zda je v souladu s procesním právem, pokud odvolací soud změní rozsudek soudu prvního stupně v návaznosti na změnu žalobního tvrzení žalobce o tom, zda je konkrétní skutečnost sporná či nikoli, pokud bylo toto žalobní tvrzení žalobcem změněno teprve poté, co nastala koncentrace řízení dle § 118b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (v rámci závěrečného návrhu dle § 119a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád)“, při jejímž řešení se odvolací soud dle názoru dovolatelky odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu představované například rozsudky ze dne 4. 9. 2013, sp. zn. 31 Cdo 4616/2010, ze dne 11. 3. 2014, sp. zn. 28 Cdo 2097/2013, nebo ze dne 25. 7. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2795/2017 (dostupnými, stejně jako ostatní rozhodnutí v tomto rozsudku citovaná, na webových stránkách Nejvyššího soudu).

8. Dovolatelka poukazuje na to, že nedostatky, které vedly k finanční korekci, spočívají v technické a projektové dokumentaci veřejné zakázky, neboť té je vytýkáno, že neobsahuje dostatečně určité technické a kvalitativní parametry materiálu a výrobku, a zdůrazňuje, že jde o nedostatky vysoce technického charakteru. Argumentuje, že ujednání čl. II odst. 3 a článku VI odst. 3, o něž se opírá napadené rozhodnutí, je třeba vykládat v kontextu celé smlouvy, a vytýká odvolacímu soudu, že „pouze vytrhl část smluvního ujednání, aniž by se zabýval úvahou, co strany smluvním ujednáním mínily, tedy jaká byla jejich skutečná smluvní vůle“. Podle jejího přesvědčení z čl. II odst. 2, 3 a 6 a čl. VI odst. 3 a 5 a čl. VII odst. 9, 11 a 18 smlouvy vyplývá úmysl stran přenést na ni povinnost zajistit organizační průběh zadávacích řízení (že smlouvou převzala povinnosti zadavatele pouze na úrovni administrativně organizační). Nebyla sjednána její povinnost vyhotovit či jinak zajistit technickou dokumentaci ani provádět její technickou kontrolu, naopak ujednání článku VII odst. 11 a 18 a článku II odst. 6 podporují takový výklad, dle kterého technická a projektová stránka zadání veřejné zakázky šla k tíži žalobce. Pokud žalobce nese dle čl. VI odst. 3 smlouvy odpovědnost za odbornou stránku podkladů pro zadávací dokumentaci, tj. za podklady týkající se specifikace a vymezení předmětu plnění veřejné zakázky, které měl předat mandátáři (dle čl. II odst. 3 smlouvy), tak nese odpovědnost také za odbornou stránku projektové zadávací dokumentace. Dovolatelka stavebně-technické parametry, včetně technických parametrů restaurátorských prací a vybavení interiérů, pouze přejala z jím dodaných podkladů. Úvahu odvolacího soudu, že by měla nést odpovědnost za technickou specifikaci položek rozpočtu restaurátorských prací, má dovolatelka za vnitřně logicky rozpornou, jestliže zpracovat projektovou dokumentaci bylo úkolem žalobce, který jej také splnil tím, že projektovou dokumentaci nechal vyhotovit k tomu odborně způsobilou osobou. Nelze na ní spravedlivě žádat, aby v pozici administrátora veřejné zakázky prováděla kontrolu obsahu podkladů pro zadávací dokumentaci v částech, které jsou stavebně-technické

a přesahují tedy její odbornou znalost, popsanou ve smlouvě. Takový rozsah odpovědnosti podle ní „ze smlouvy nevyplývá a ani nemůže, neboť taková ani nebyla vůle žalobce a žalované ... při uzavření mandátní smlouvy“.

9. Stran koncentrace řízení dovolatelka argumentuje, že až do okamžiku koncentrace bylo mezi účastníky nesporné, že technickou a projektovou dokumentaci se zavázal zajistit žalobce a ona se zavázala kontrolovat z hlediska souladu se zákonem o veřejných zakázkách toliko základní parametry, tedy to, zda v rámci technických podmínek nejsou položky stanovovány pevnou částkou, nikoliv však, zda bylo v projektové dokumentaci řádně stanoveno, jakým způsobem má být plánovaná stavba provedena. Žalobce učinil tuto otázku spornou až poté, co nastala koncentrace, odvolací soud však otázku koncentrace řízení zcela pominul a k námitce dovolatelky se ani nevyjádřil.

10. Dovolatelka navrhl, aby dovolací soud napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

11. Žalobce se k dovolání nevyjádřil.

III. Přípustnost dovolání

12. Nejvyšší soud v dovolacím řízení postupoval a o dovolání rozhodl podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů [srov. čl. II bod 1 zákona č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony], dále jen „o. s. ř.“.

13. Po zjištění, že dovolání bylo podáno ve lhůtě stanovené v § 240 odst. 1 o. s. ř. oprávněnou osobou při splnění podmínek povinného zastoupení (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.), se dovolací soud zabýval nejprve otázkou jeho přípustnosti.

14. Podle § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

15. První z dovolatelkou předložených otázek, zda bylo podle mandátní smlouvy její povinností jako mandatáře provádět odborně technickou kontrolu podkladů pro zadávací dokumentaci z hlediska jejich souladu se zákonem o veřejných zakázkách, přípustnost dovolání založit nemůže, neboť nejde o právní otázku ve smyslu § 237 o. s. ř. Nejvyšší soud opakovaně vysvětluje, že právní otázka nemůže z pohledu § 237 o. s. ř. obstát, nelze-li na ni nalézt obecně platnou odpověď, tedy neumožňuje-li její formulace judikatorní řešení (srov. například rozsudky ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 30 Cdo 515/2014, a ze dne 25. 5. 2022, sp. zn. 23 Cdo 943/2021, a usnesení ze dne 25. 10. 2016, sp. zn. 32 Cdo 3538/2016). Jen tak totiž může jít o otázky, které dovolací soud ve své rozhodovací praxi dosud nevyřešil a které by tudíž měl vyřešit právě v konkrétní souzené věci, nejen pro účely přezkumu správnosti právního posouzení, na němž spočívá napadené rozhodnutí, nýbrž též (a zejména) *pro futuro*, jako podklad pro rozhodování obdobných sporů, při plnění svého základního poslání, jímž je sjednocování rozhodovací praxe obecných soudů. Povinnosti mandatáře při obstarání výkonu zadavatelské činnosti dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nejsou v ustanoveních zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, účinného do 31. 12. 2013 (dále též jen „obch. zák.“), o mandátní smlouvě (§ 566 a násl.) ani v jiném právním předpisu

speciálně upraveny, posouzení takovýchto ujednání mandátní smlouvy tak bude vždy záležet na individuálních okolnostech konkrétního případu. Otázka posouzení obsahu konkrétní smlouvy, tj. dovození, jaká práva a povinnosti stran z ní vyplývají, právní otázkou dosud v rozhodovací praxi neřešenou být nemůže.

16. Přípustnost dovolání není způsobilá založit ani otázka v pořadí třetí, neboť dovolatelce nelze přitakat, že odvolací soud se od odkazované judikatury odchýlil. Je tomu tak nejen proto, že jde o odkazy zjevně nepřípadné (žádné z odkazovaných rozhodnutí neřeší vztah změny tvrzení a koncentrace řízení). Nejvyšší soud uzavřel v rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 4. 9. 2013, sp. zn. 31 Cdo 4616/2010, uveřejněném pod č. 98/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, oddělení obchodní a občanskoprávní (dále jen „R 98/2013“ a „Sb. rozh. obč.“), že od tvrzení skutečností významných pro rozhodnutí o věci samé je třeba důsledně odlišovat zejména projev účastníka, jímž vyjadřuje svůj žalobní požadavek nebo stanovisko k němu, jímž uplatňuje své procesní námítky, jímž shrnuje své návrhy učiněné za řízení, jímž se vyjadřuje k dokazování a ke skutkové a právní stránce věci nebo jímž sděluje svůj názor, jak má být věc soudem rozhodnuta. Protože tu nejde ani o projevy směřující k plnění povinnosti tvrzení, ani o plnění důkazní povinnosti, soud vždy přihlíží k těmto údajům, i když je účastník učinil až poté, co nastaly účinky tzv. koncentrace řízení podle § 118b o. s. ř. V usnesení ze dne 4. 9. 2002, sp. zn. 21 Cdo 1478/2002, uveřejněném pod č. 76/2003 Sb. rozh. obč., Nejvyšší soud vysvětlil, že shodná tvrzení účastníků může soud vzít podle § 120 odst. 4 o. s. ř. za svá skutková zjištění, jen jestliže obsahují údaje o skutkové stránce věci, které by se jinak - kdyby se účastníci ve svých tvrzeních rozcházel – musely prokazovat pomocí důkazních prostředků. V usnesení ze dne 7. 8. 2017, sp. zn. 22 Cdo 820/2017, v němž navázal na R 98/2013, pak Nejvyšší soud zdůraznil, že účastníci mohou učinit nespornými skutkové okolnosti, nikoliv jejich právní hodnocení, a jako příklad uvádí spor o vypořádání společného jmění manželů, v němž mohou účastníci učinit nespornými údaje o tom, za jakých okolností a kdy určitou věc nabyli; skutkovým zjištěním ovšem není shoda účastníků o tom, že tato věc patří či nepatří do společného jmění. Nejvyšší soud uzavřel, že pokud po nastoupení účinků koncentrace řízení změnil žalovaný své stanovisko k vlastnictví věci, jež měla být předmětem vypořádání, pak odvolací soud k tomu mohl přihlídnout, aniž by účinky koncentrace řízení prolomil. Obdobně ve zde souzené věci žalobce v písemném závěrečném návrhu ze dne 7. 2. 2020 nepředložil nová skutková tvrzení k otázce, co bylo či nebylo o kontrolních povinnostech dovolatelky mezi účastníky dohodnuto, a nevyjadřoval se ani k tomu, na čem případně mezi nimi v tomto ohledu panovala v průběhu řízení shoda. Toliko argumentoval, že „je zcela běžné, obvyklé a legitimně očekávatelné, že administrátor veřejné zakázky s odbornou péčí zpracovává, kontroluje nebo reviduje i specifikaci položek, neboť technické podmínky ze zákona tvoří nedílnou součást zadávací dokumentace“, a dále se vyjadřoval, rovněž v obecné poloze, k povinnostem a obsahu činnosti administrátora veřejné zakázky.

17. I kdyby ostatně argumentace v závěrečném návrhu, jejímž prostřednictvím žalobce prosazoval názor o širším rozsahu kontrolních povinností dovolatelky, zahrnovala tvrzení skutečností významných pro rozhodnutí věci ve smyslu § 101 odst. 1 písm. a) a § 118b odst. 1 o. s. ř., podle obsahu spisu a ve světle závěrů ustálené judikatury Nejvyššího soudu (srov. R 98/2013 a dále např. rozsudek ze dne 19. 10. 2021, sp. zn. 24 Cdo 2723/2021) by se nejednalo o tvrzení nově učiněné až po koncentraci řízení. Z obsahu spisu se totiž podává, že teprve v závěru jednání konaného dne 6. 12. 2018 byli účastníci soudem prvního stupně poučeni o koncentraci řízení podle § 118b odst. 1 o. s. ř. a o jejích důsledcích, koncentrace řízení tak mohla nastat nejdříve uvedeného dne. Přitom již při jednání konaném dne 28. 6. 2018 a poté v podání ze dne 14. 8. 2018 žalobce prosazoval názor, že bylo povinností žalované zajistit, aby v technické dokumentaci byly dodrženy základní parametry,

které požaduje zákon o veřejných zakázkách, a že to byla žalovaná, kdo odpovídá za zachování požadavku na transparentní a jednoznačnou specifikaci požadavků zadavatele na předmět veřejné zakázky.

18. Nejvyšší soud však shledal dovolání přípustným pro řešení otázky, kterou dovolatelka – nepříliš obratně – formuluje jako v pořadí druhou a jejímž prostřednictvím zpochybňuje postup odvolacího soudu při výkladu mandátní smlouvy. Nejde tu ovšem o otázku judikatorně neřešenou; k postupu soudu při výkladu právního úkonu v režimu právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 se Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi opakovaně vyjadřoval a odvolací soud se ve zde souzené věci neřídil jeho závěry důsledně.

IV. Důvodnost dovolání

19. Dovolání je zároveň důvodné, neboť napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 1 o. s. ř.).

20. Jsou-li pochybnosti o obsahu právního úkonu (o skutečné vůli v něm projevené), zjišťuje se jeho obsah za použití zákonem stanovených výkladových pravidel (srov. například rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2013, sp. zn. 32 Cdo 3586/2011, a ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 32 Cdo 1185/2012). Pochybnosti vyžadující výklad právního úkonu jsou dány objektivně v případě jeho nikoliv zcela jednoznačného jazykového vyjádření a též v situaci, kdy výklad právního úkonu účastníky je v průběhu řízení vzájemně odlišný (srov. například rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 6. 1. 2014, sp. zn. 32 Cdo 196/2012, a ze dne 20. 10. 2015, sp. zn. 32 Cdo 3751/2014). Nejvyšší soud ostatně vysvětlil, že výkladu podléhá zásadně každé právní jednání, bez ohledu na to, zda se navenek jeví jako jednoznačné (jasné), neboť sám závěr o jednoznačnosti (jasnosti) určitého právního jednání je výsledkem jeho výkladu (srov. například rozsudek ze dne 14. 4. 2021 sp. zn. 27 Cdo 3424/2019).

21. Podle § 266 obch. zák. projev vůle se vykládá podle úmyslu jednající osoby, jestliže tento úmysl byl straně, které je projev vůle určen, znám nebo jí musel být znám (odstavec 1). V případech, kdy projev vůle nelze vyložit podle odstavce 1, vykládá se projev vůle podle významu, který by mu zpravidla přikládala osoba v postavení osoby, které byl projev vůle určen. Výrazy používané v obchodním styku se vykládají podle významu, který se jim zpravidla v tomto styku přikládá (odstavec 2). Při výkladu vůle podle odstavců 1 a 2 se vezme náležitý zřetel ke všem okolnostem souvisejícím s projevem vůle, včetně jednání o uzavření smlouvy a praxe, kterou strany mezi sebou zavedly, jakož i následného chování stran, pokud to připouští povaha věcí (odstavec 3). Projev vůle, který obsahuje výraz připouštějící různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jako první v jednání tohoto výrazu použila (odstavec 4).

22. Nejvyšší soud již v rozsudku ze dne 26. 11. 1998, sp. zn. 25 Cdo 1650/98, uveřejněném v časopise Právní rozhledy č. 7, ročník 1999, s. 386 (a obdobně například v usnesení ze dne 15. 9. 2010, sp. zn. 33 Cdo 4731/2008, či v rozsudku ze dne 30. 8. 2011, sp. zn. 23 Cdo 3404/2008), v obecné rovině vysvětlil, že jazykové vyjádření právního úkonu zachycené ve smlouvě musí být nejprve vykládáno prostředky gramatickými (z hlediska možného významu jednotlivých použitých pojmů), logickými (z hlediska vzájemné návaznosti použitých pojmů) či systematickými (z hlediska řazení pojmů ve struktuře celého právního úkonu). Kromě toho soud posoudí na základě provedeného dokazování, jaká byla skutečná vůle stran v okamžiku uzavírání smlouvy.

23. Speciálně k ustanovení § 266 obch. zák. pak Nejvyšší soud uzavřel např. v rozsudku ze dne 23. 8. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3759/2017, že soud nejprve zkoumá (zjišťuje), jaká byla skutečná vůle (úmysl) stran smlouvy, a to při zohlednění všech v úvahu přicházejících

(zjištěných) okolností. Skutečnou vůli (úmysl) je přitom třeba posuzovat k okamžiku, kdy byl projev vůle učiněn (kdy se stal perfektním), a přihlížet lze toliko k těm okolnostem, které mohla vnímat i druhá strana smlouvy (srov. § 266 odst. 1 obch. zák.). Takto zjištěnou skutečnou vůli je třeba upřednostnit i před jejím vnějším projevem (např. objektivním významem užitých slov). Teprve tehdy, kdy skutečnou vůli stran smlouvy nelze zjistit, soud postupuje podle § 266 odst. 2 obch. zák. a posuzuje, jaký význam by danému ujednání zpravidla přikládala osoba v postavení strany smlouvy. Jak při zjišťování skutečné vůle stran (§ 266 odst. 1 obch. zák.), tak při posouzení významu projevu vůle obsaženého ve smlouvě podle § 266 odst. 2 obch. zák. soud musí zohlednit všechny v úvahu přicházející zjištěné okolnosti, zejména pak okolnosti demonstrativně vypočtené v § 266 odst. 3 obch. zák., tj. jednání o uzavření smlouvy, praxe, kterou mezi sebou strany zavedly, následné chování stran a další (obdobně srov. již nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 625/03, uveřejněný pod č. 84/2005 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu).

24. Při zkoumání projevené vůle je přitom třeba vycházet z toho, že smluvní strany se při uzavření smlouvy nechovaly nelogicky, výklad projevu vůle proto nemůže vést k takovým důsledkům, které jsou z hlediska pravidel logiky zjevně absurdní (srov. výkladový předpoklad racionálních aktérů a například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 107/2020, včetně předchozí judikatury tam citované). Ústavní soud zdůrazňuje, že řešení, která se přiči požadavku rozumného a spravedlivého uspořádání vztahů, jsou nepřijatelná (srov. například nálezy ze dne 3. 1. 2012, sp. zn. I. ÚS 170/11, uveřejněný pod č. 1/2012 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu).

25. V poměrech zde souzené věci výklad mandátní smlouvy nepochybně indikován byl, již z toho důvodu, že mezi jejími stranami panovala zásadní neshoda stran jejího obsahu, a odvolací soud výklad provedl, leč učinil tak nedůsledně. Při posouzení, k čemu přesně se dovolatelka v mandátní smlouvě zavázala (zda odpovídala za správnost podkladů pro zadávací dokumentaci též z hlediska stavebně-technického) požadavkům vyplývajícím z uvedených judikatorních závěrů nedostál; v tomto ohledu jsou dovolatelčiny výtky důvodné. Odvolací soud nejenže nezkoumal se zřetelem k okolnostem případu, jaká byla v příslušné sporné otázce skutečná vůle smluvních stran (jejich úmysl), popřípadě jaký význam by dikci smlouvy přikládal ideální adresát ve smyslu 266 odst. 1 věty druhé obch. zák. (nezkoumal ani, která ze smluvních stran byla autorem příslušných pasáží smlouvy, srov. přitom zásadu *contra proferentem* promítnutou v § 266 odst. 4 obch. zák.), nýbrž samotné jazykové vyjádření zachycené ve smlouvě nepodrobil důsledně výkladu jazykovému, systematickému a logickému. Dovodil, že žalobce si ponechal smluvní odpovědnost pouze za úplnost a správnost podkladů, nikoliv za vlastní dokumentaci, aniž vyložil (anebo opomněl ve svém rozhodnutí vyložit), v čem konkrétně měly v intencích smluvních ujednání spočívat „podklady“ (podklady pro zpracování zadávací dokumentace dle čl. VI bod 3 věty první smlouvy a speciálně podklady týkající se specifikace a vymezení předmětů plnění ve smyslu čl. II bod 3 první odsek smlouvy) a v čem se lišily od „vlastní dokumentace“. Bez toho nebylo možno náležitě posoudit, zda příčinou nedostatků v zadávací dokumentaci (její neúplnosti) nebyla nedostatečnost (neúplnost) podkladů, za jejichž úplnost a správnost odpovídal podle čl. VI bod 3 smlouvy mandant. Odvolací soud se též nevypořádal s ujednáním v čl. VI bodu 3 věty druhé smlouvy, podle něhož budou-li zájemci vyžadovat jakékoliv doplnění nebo upřesnění týkající se technických podmínek, je mandant povinen zajistit součinnost odborné osoby. Stranou svých úvah ponechal též ujednání v bodech 9, 10 a 11 článku VII, stanovících povinnosti mandanta, stejně jako bod 14 téhož článku ukládající mandatáři povinnost upozornit mandanta na nevhodnost předaných dokumentací. Bez významu při posouzení, jak široce byly podle smlouvy pojety povinnosti mandatáře, není jistě ani předmět podnikání dovolatelky.

26. Dovolací soud zdůrazňuje, že nikterak nepředjímá, k jakému výsledku by měl odvolací soud v dalším řízení dospět; to mu ostatně nepřísluší. Jde tu jen o to, aby byly zjištěny právně významné okolnosti a aby byl na jejich základě proveden důsledný výklad smlouvy.

27. Zmatečnosti uvedené v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a § 229 odst. 3 o. s. ř., ani jiné vady řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, k nimž dovolací soud v případě přípustnosti dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), se ze spisu nepodávají. Námitku týkající se koncentrace řízení, kterou měl odvolací soud opomenout, Nejvyšší soud v podáních a přednesech dovolatelky učiněných v předchozím průběhu řízení nenalezl.

28. Protože rozhodnutí odvolacího soudu není z výše uvedených důvodů správné a podmínky pro jeho změnu dány nejsou, Nejvyšší soud je, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), podle § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil, spolu se závislými výroky o nákladech řízení (§ 243e odst. 2 věta třetí o. s. ř.), a věc podle § 243e odst. 2 věty první o. s. ř. vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

29. Právní názor Nejvyššího soudu je pro soudy nižších stupňů závazný (§ 243g odst. 1, část první věty za středníkem, ve spojení s § 226 odst. 1 o. s. ř.).

30. O náhradě nákladů řízení včetně nákladů dovolacího řízení soud rozhodne v novém rozhodnutí o věci (§ 243g odst. 1 věta druhá o. s. ř.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 11. 5. 2023

předseda senátu

Za správnost vyhotove

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně [REDAKCE] soudců [REDAKCE] ve věci

žalobce: **statutární město Brno**, IČO 44992785,
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno,
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **S - Invest CZ s.r.o.**, IČO 25526171,
sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno,
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem Ponávka 185/2, 602 00 Brno,

o zaplacení 3 795 137,28 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11. února 2020, č. j. 294 C 38/2017-683, ve znění opravného usnesení ze dne 5. října 2021, č. j. 294 C 38/2017-758, o přerušení odvolacího řízení,

takto:

Odvolací řízení **se** podle § 110 o. s. ř. **přerušuje**.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem Městský soud v Brně zamítl žalobu o zaplacení náhrady škody ve výši 3 795 137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 29. 4. 2016 do zaplacení, kterou měl žalovaný způsobit žalobci na základě mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010, č. 0056101503103, chybným zadáním veřejné zakázky „Špilberk – Jižní křídlo – regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk“ (I. výrok) a uložil žalobci nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 734 530,50 Kč (II. výrok).
2. Proti rozsudku podal žalobce včasné odvolání.
3. Odvolací soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 9. 11. 2021, sp. zn. 74 Co 118/2020-791, který byl následně k dovolání žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2023, č. j. 23 Cdo 800/2022-820.
4. Podáním ze dne 4. 1. 2024 účastníci shodně navrhli přerušování řízení, z důvodu nadále probíhajících jednání účastníků o možnostech mimosoudního řešení nároku uplatněného žalobcem.
5. Podle ustanovení § 110 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo jestliže se nedostaví bez předchozí omluvy k jednání anebo jestliže to alespoň jeden z účastníků navrhne a ostatní se nedostaví bez předchozí omluvy k jednání, soud řízení přerušuje, jestliže se to nepříčí účelu řízení.
6. Podle § 211 o. s. ř. pro řízení u odvolacího soudu platí přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, není-li stanoveno něco jiného.
7. Podle ustanovení 216 odst. 3 o. s. ř. není důvodem pro přerušování řízení, jestliže se účastníci

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

nebo některý z nich nedostaví k jednání u odvolacího soudu.

8. V projednávané věci účastníci dlouhodobě jednají o smíru a shodně navrhl, aby bylo odvolací řízení přerušeno. Tento postup se nepříčí účelu řízení, neboť soudu je uloženo usilovat o smír mezi účastníky (srov. § 99 odst. 1 o. s. ř.). Proto bylo podle § 110 o. s. ř. ve spojení s § 211 o. s. ř. rozhodnuto o přerušení odvolacího řízení. V odvolacím řízení se bude pokračovat na návrh po uplynutí tří měsíců od právní moci tohoto usnesení. Nebude-li návrh podán do jednoho roku, bude odvolací řízení zastaveno (srov. § 111 odst. 4 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Brno 9. ledna 2024

Vážený pan

[REDACTED]
advokat
Veselá 163/12
602 00 Brno**Věc: Smírné vyřízení soudních sporů**

Vážený pane doktore,

obracím se na Vás v právním zastoupení obchodní společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČ: 255 26 171.

Jak je Vám jistě známo, moje klientka, společnost S-Invest CZ s.r.o. se nachází v postavení žalované strany ve dvou soudních sporech o náhradu škody, které jsou vedeny k žalobě Vašeho klienta, Statutárního města Brna.

První řízení bylo vedeno Městským soudem v Brně pod sp. zn. 294 C 38/2017, a to o spornou částku 3.795.137,28 Kč s příslušenstvím. Městský soud v Brně jako soud prvního stupně žalobu v této věci zamítl. Krajský soud v Brně jako soud odvolací v řízení o odvolání pod sp. zn. 74 Co 118/2020 rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl. Naposledy ve věci rozhodoval Nejvyšší soud, který rozsudkem ze dne 11. 5. 2023, č. j. 23 Cdo 800/2022-820 rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Druhé řízení bylo Městským soudem v Brně vedeno pod sp. zn. 2115 C 38/2017-495, a to o spornou částku 4.808.804,27 Kč s příslušenstvím, kdy Městský soud v Brně jako soud prvního stupně žalobu i v této věci zamítl. V současnosti je pak vedeno řízení o odvolání Vašeho klienta u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020. K projednání odvolání je na den 24. 8. 2023 nařízeno již druhé jednání.

Oba soudní spory o náhradu škody jsou pro naše klienty časově náročné, obě soudní řízení jsou vedena již šest let, přičemž definitivní skončení, byť alespoň jednoho ze soudních řízení v blízké budoucnosti očekávat nelze. Se soudními spory jsou rovněž spojeny nemalé finanční náklady. Zejména z těchto příčin, je moje klientka vedena myšlenkou, zda se za dané situace nepokusit vyřešit započatá soudní řízení smírnou cestou s tím, že je připravena v případě zájmu Vašeho klienta jednat o celkovém vypořádání obou soudních sporů tak, aby obě soudní řízení mohla být po vzájemné dohodě ukončena např. buď v důsledku zpětvzetí žaloby navazujícím na uzavřenou dohodu o narovnání nebo schválením soudního smíru.

Za účelem projednání a sjednání podmínek, za nichž by mohla být obě soudní řízení skončena, je má klientka připravena realizovat jednání osobní setkání, a to i za přítomnost právních zástupců a v rámci tohoto osobního

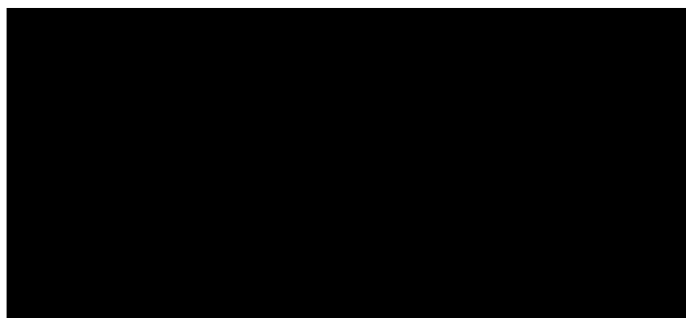
setkání projednat možné parametry smírného vyřešení věci, když v tomto směru avizuji, že moje klientka by v takovém případě preferovala komplexní narovnání vzájemných vztahů v obou vedených soudních řízeních.

Vzhledem k tomu, že ve věci toho času vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020 je na den 24. 8. 2023 nařízeno jednání, navrhuji v případě oboustranného zájmu o dosažení smírného vyřešení sporů zvážit, zda společně nepožádat soud o odročení tohoto jednání a poskytnutí časového prostoru, v němž by bylo možno shody na takovém řešení dosáhnout.

Dovolím si očekávat Vaši reakci.

S pozdravem

V Brně dne 10. 8. 2023

advokat

Stanovisko k přítomnosti možné veřejné podpory při řešení soukromoprávních sporů

Zpracoval: MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

V Brně, dne 2. února 2024

Zadání a skutkový stav

Statutární město Brno, a.s., IČO 44992785, sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno-město, 602 00 Brno, (dále jen „**Klient**“) aktuálně se společností S - Invest CZ s.r.o., IČO 25526171, sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno (dále jen „**protistrana**“) vede dva samostatné soudní spory o náhradu škody, v nichž požaduje zaplacení celkem 8 603 941,55 Kč s příslušenstvím.

V rámci sporu o částku ve výši 3 795 137,28 Kč s příslušenstvím je procesní stav takový, že Nejvyšší soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rámci sporu o částku 4 808 804,27 Kč s příslušenstvím bylo rozhodnuto Městským soudem, proti jehož rozsudku Klient podal odvolání ke Krajskému soudu v Brně.

Klient nyní s protistranou vede jednání o možném smírném řešení obou sporů. Protistrana přišla s návrhem na uzavření dohody o narovnání, ve které budou vymezeny sporné nároky řešené v obou soudních řízeních a tyto budou narovnány a nahrazeny novým závazkem protistrany k uhrazení částky 3 500 000 Kč, čímž budou veškeré vzájemné závazky stran vyrovnány a každá ze stran si ponese své náklady soudních řízení.

Vzhledem k tomu, že Klient by uzavřením dohody o narovnání s výše uvedenými mantinely nadále neuplatňoval významnou část žalovaných nároků¹, jejíž výše přesahuje limit veřejné podpory *de minimis*, obrátil se na nás Klient s dotazem, zda případné uzavření dohody o

¹ Relevantní je rovněž příslušenství ve formě úroků z prodlení z obou žalovaných částek (Klientem ke dni 10. 10. 2023 vyčísleny na 5 160 141,41 Kč) a náklady soudního řízení.

narovnání ve výše uvedených intencích (popřípadě s jinými částkami přesahujícími limit veřejné podpory *de minimis* (200 000 EUR²) může představovat veřejnou podporu, či nikoliv.

Posouzení

1. Naplnění čtyř znaků veřejné podpory

V souladu s článkem 107 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „**SFEU**“) jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li SFEU jinak.

Na základě uvedené definice se o veřejnou podporu jedná v případě, kdy jsou kumulativně (současně) splněny všechny následující znaky:

- a) podpora je poskytnuta z veřejných prostředků,
- b) podpora zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví podnikání a je selektivní,
- c) je narušena hospodářská soutěž nebo hrozí její narušení a
- d) je ovlivněn či hrozí ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

V případě, že jsou všechny shora uvedené znaky naplněny, jedná se o veřejnou podporu, která je obecně zakázána, neexistuje-li výjimka ze zákazu jejího poskytování v podobě rozhodnutí Evropské komise či přímo aplikovatelného předpisu Evropské unie. V případě, že kterýkoli z těchto znaků naplněn není, nejedná se o veřejnou podporu a na dané opatření se pravidla veřejné podpory nevztahují a není tak nutné hledat režim podpory.

Ad a) Podpora je poskytnuta z veřejných prostředků

Tento znak veřejné podpory je naplněn v případě, kdy je určité opatření poskytnuto přímo či nepřímo z veřejných rozpočtů (prostředků) a zároveň je přičitatelné dané veřejné instituci.³

V posuzovaném případě je z pohledu veřejné podpory zkoumáno opatření, spočívající v uzavření dohody, která ve finančním vyjádření znamená, že se Klientovi dostane méně finančních prostředků, než původně nárokoval (žaloval). Takové opatření se zcela jistě bezprostředně dotýká veřejných prostředků obhospodařovaných Klientem, neboť tyto se v důsledku takového opatření odpovídajícím způsobem nezvýší, resp. se nezvýší o celou žalobně uplatněnou částku. K tomu odkazujeme na odst. 3.2.1 bod 51 Sdělení Komise o pojmu státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU č. 2016/C 262/01 (dále jen „**Sdělení**“), podle něhož je podpora z veřejných prostředků poskytnuta i v případě, že se stát (v posuzovaném případě Klient) vzdá svých příjmů. Byť uvedený závěr ve Sdělení míří typicky na výpadky příjmů

² Resp. 300 000 EUR podle nového nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*. Tento limit bude v souladu s přechodnými pravidly platit ode dne 1. 7. 2024.

³ Viz např. bod 38 Sdělení Komise o pojmu státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU č. 2016/C 262/01 (dále jen „**Sdělení**“).

z povinných daňových a jiných odvodů, není důvodu jej pro účely posouzení naplnění tohoto předpokladu existence veřejné podpory neaplikovat rovněž na jiný výpadek z příjmů veřejných prostředků.

Máme tedy za to, že dílčí kritérium poskytnutí podpory z veřejných prostředků je naplněno.

Ad b) Podpora zvýhodňuje určité podniky nebo odvětví podnikání

V rámci tohoto znaku se zkoumají 3 dílčí kritéria, a to:

- i) selektivnost opatření;
- ii) zda příjemce představuje podnik ve smyslu pravidel hospodářské soutěže a
- iii) zda opatření zakládá zvýhodnění pro příjemce.

i. Selektivnost opatření

Aby určité opatření mohlo být považováno za selektivní, musí se jednat o opatření, které není na trhu běžné a je poskytováno pouze určitému podniku, skupině podniků či určitému odvětví.

Je nutno konstatovat, že dílčí kritérium selektivnosti je v tomto případě naplněno, neboť uvažovaným způsobem by byla „podpořena“ pouze protistrana.

ii. Podnik

Podle ustálené judikatury zahrnuje pojem podnik jakoukoli entitu vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na jejím právním postavení a způsobu jejího financování⁴. Za hospodářskou činnost se pak považuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu. Dle bodu 7 Sdělení označení konkrétního subjektu za podnik závisí na povaze jeho činnosti a vždy souvisí s každou jednotlivou činností.

V daném případě není pochyb o tom, že protistrana je obchodní společností, jež poskytuje plnění za úplatu na liberalizovaném trhu a dílčí kritérium podniku je v tomto případě jistě naplněno.

iii. Zvýhodnění

Opatření představuje zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU v případě, že příjemce obdrží hospodářskou výhodu, kterou by neobdržel za běžných tržních podmínek, např. snížení nákladů, které by za běžných okolností byly součástí jeho rozpočtu. Přitom není podstatný důvod ani cíl opatření, ale skutečné účinky tohoto opatření.⁵

K poskytnutí zvýhodnění nedojde v případě, kdy je opatření veřejného orgánu prováděno v souladu s běžnými tržními podmínkami, tj. pokud by příslušný veřejný orgán jednal jako tzv. soukromý investor⁶, pro něhož je charakteristické, že sleduje výhradně ekonomické zájmy a

⁴ Viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 12. září 2000, Pavlov a další, C-180/98 až C-184/98.

⁵ Viz rozsudek SDEU ze dne 2. 7. 1974, Komise v Itálie, 173/73, bod 13.

⁶ Viz rozsudek *Alfa Romeo* C-305/89, bod 19, kde SDEU konstatoval, že „za účelem posouzení, zda příslušné opatření představuje veřejnou podporu, je nutné zvážit, zda by za obdobných okolností soukromý

bere v potaz pouze krátkodobou či dlouhodobou návratnost vloženého kapitálu. S ohledem na rozmanitost možných podob podpory byl přijat rovněž princip tzv. soukromého prodávajícího a pro účely tohoto posouzení zásadní princip soukromého věřitele – k tomu viz dále. Z bodu 74 Sdělení vyplývá, že posuzování splnění kritéria soukromého věřitele spočívá ve zkoumání, zda by uvažovaným způsobem s dluhem naložil rovněž hypotetický soukromý věřitel v podobné situaci. Pokud by bylo možné na tuto otázku odpovědět kladně, pak se nebude jednat o zvýhodnění, neboť daný subjekt (jinak v postavení poskytovatele veřejné podpory) sleduje své zájmy, jež by sledoval každý soukromý věřitel.

Naplnění tohoto znaku veřejné podpory v případě opatření uvažovaného Klientem je tedy odvislé od posouzení naplnění kritéria soukromého věřitele. Východiska a skutečnosti zohledňované v rámci posouzení naplnění tohoto kritéria posuzujeme detailněji níže v čl. 2. posouzení.

Ad c) Je narušena hospodářská soutěž nebo hrozí její narušení

Opatření, které umožňuje posílit soutěžní postavení příjemce oproti ostatním soutěžitelům, zpravidla vede k narušení hospodářské soutěže, pokud se uskutečňuje na liberalizovaném trhu, který je otevřený hospodářské soutěži. Aby se podpora považovala za podporu narušující hospodářskou soutěž, zpravidla postačuje, aby podpora poskytovala příjemci výhodu tím, že ho osvobodí od nákladů, které by jinak musel vynaložit v rámci běžných činností, přičemž definice veřejné podpory nevyžaduje, aby bylo narušení hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu významné nebo podstatné.⁷

Jak je již uvedeno výše, protistrana operuje na trhu, který je otevřený hospodářské soutěži. Někteří účastníci hospodářské soutěže přitom mohou působit i v jiných členských státech nebo mohou být součástí mezinárodní skupiny podniků. Opatření tedy - čistě teoreticky - může narušit nebo hrozit narušením hospodářské soutěže v rozsahu, v němž protistrana soutěží s ostatními subjekty v oblasti poradenství.

S ohledem na výše uvedené nelze naplnění znaku narušení, resp. hrozby narušení, hospodářské soutěže vyloučit a uvedená podmínka je naplněna.

Ad d) Je ovlivněn či hrozí ovlivnění obchodu mezi členskými státy

Naplnění tohoto znaku bývá standardně spíše presumováno. S ohledem na charakter služeb, resp. plnění, jež protistrana poskytuje⁸, není reálně vyloučeno, aby obdobné nabízely např. účastníci s dalšími aktivitami v zahraničí, případně se zahraničním kapitálem. Za této situace nelze možný vliv na obchod mezi členskými státy vyloučit s argumentem o lokálnosti. Podle evropské judikatury platí, že pokud podpora posiluje postavení určitého podniku ve srovnání s jinými podniky, které si konkurují na trhu v rámci EU, musí se mít za to, že tyto podniky jsou

investor významu srovnatelného s významem veřejnoprávního subjektu mohl vložit kapitál takové hodnoty."

⁷ Viz bod 189 Sdělení a zde citovaný rozsudek SDEU Heiser C-172/03, bod 55.

⁸ Služby v oblasti administrativní správy a službami organizačně hospodářské povahy (zadávání veřejných zakázek), inženýrskou činností v investiční výstavbě apod.

touto podporou ovlivněny.⁹ Nelze tedy obecně vyloučit možnost ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

S ohledem na výše uvedené nelze naplnění znaku ovlivnění obchodu mezi členskými státy zcela vyloučit a čtvrtý znak veřejné podpory je naplněn.

Dílčí závěr:

Z provedeního posouzení vyplynulo naplnění tří ze čtyř znaků veřejné podpory. Určení toho, zda opatření může představovat veřejnou podporu, tedy závisí na posouzení naplnění zbývajících znaků ad b) - podpora zvýhodňuje určité podniky nebo odvětví podnikání. V jeho rámci bude zkoumáno, zda lze (s ohledem na povahu soudních sporů a další okolnosti) usuzovat na naplnění principu soukromého věřitele. Bližší podrobnosti toho, jak je nutné přistupovat k naplnění daného kritéria je uvedeno níže v čl. 2. posouzení.

2. K principu soukromého věřitele (otázka zvýhodnění)

Z posouzení naplnění čtyř znaků veřejné podpory provedeního výše vyplynulo, že o veřejnou podporu protistrany se nebude jednat v případě, že nedojde k jejímu zvýhodnění; tj. opatření ze strany Klienta bude možné obhájit s tím, že by obdobným způsobem s dluhem mohl racionálně naložit rovněž hypotetický soukromý věřitel v podobné situaci, v níž se nachází Klient. Potenciální výhoda poskytnutí protistraně by v tomto případě spočívala v příznivějším zacházení, než které by za obdobných podmínek zajistil soukromý věřitel svému dlužnickému podniku.

Podle bodu 103 Sdělení obecně platí, že soukromý věřitel se snaží dosáhnout uhrazení dlužných částek (jistiny a případných úroků) dlužníkem ve smluvně a zákonem stanovené lhůtě. Veřejný věřitel je tedy obdobně (má-li naplnit kritérium soukromého věřitele) nucen usilovat o navrácení jemu dlužných částek, přičemž není vyloučeno, aby za tímto účelem uzavíral s dlužníkem dohody. Přestože k institutu soukromého věřitele existuje rozhodovací praxe SDEU, tato se většinou věnuje opatřením členských států, majících charakter daňových a obdobných úlev poskytnutých podnikům v obtížích. Pokud je nám známo, případné poskytnutí podpory prostřednictvím narovnání soukromoprávního sporu nebylo prozatím judikatorně řešeno. Z rozhodovací praxe SDEU lze i přesto dohledat obecná východiska pro aplikaci institutu soukromého věřitele, jež jsou relevantní rovněž pro posuzovaný případ. Za návodnou lze považovat argumentaci obsaženou v bodě 36 stanoviska generálního advokáta ve věci C-276/02, Španělsko v. Komise „... rád bych se na okamžik pozastavil u kritéria soukromého věřitele jednajícího s náležitou péčí, jehož posouzení je předmětem sporu. V judikatuře zůstává pojem „soukromého věřitele“ nevyjasněný, což platí tím spíše, pokud na základě fikce tomuto pojmu podřadíme „domnělého soukromého věřitele“, jako je tomu v případě státního věřitele s přednostními pohledávkami³³. Podle mého názoru má tato fikce podtrhovat jednu podstatnou vlastnost. „Soukromý věřitel jednající s náležitou péčí v tržím hospodářství“ je efektivním hospodářským subjektem, který je schopen rozpoznat a použít nejvhodnější

⁹ Viz rozsudek SDEU C-66/02, Komise vs Itálie, body 115 a 117.

prostředky k dosažení určitého cíle, tedy k vymáhání svých pohledávek." a rovněž v bodě 37 téhož stanoviska „Efektivnost předpokládá zejména, aby soukromý věřitel jednající s náležitou péčí bral v úvahu veškeré faktory týkající se vztahu, jehož je stranou³⁴“. Citované stanovisko generálního advokáta pak odkazuje rovněž na rozhodnutí Tribunálu ve věci T-152/99, HANSA v. Komise, v němž Tribunál uvedl „navrhne-li podnik, jehož finanční situace se značně zhoršuje, dohodu nebo soubor dohod o restrukturalizaci svého dluhu vůči věřitelům za účelem stabilizace své situace a zamezení likvidace, každý věřitel si musí vybrat mezi částkou, která je mu nabídnuta v rámci navrhované dohody, a částkou, kterou se domnívá, že by získal z likvidace podniku. Jeho volba je ovlivněna řadou faktorů, jako je jeho postavení přednostního či běžného zástavního věřitele oprávněného ze zástavy na nemovitosti, povaha a rozsah jeho případného zajištění, jeho zhodnocení šancí na stabilizaci podniku a prospěch, který by mu náležel v případě likvidace“. Za příležitostí úvahy ve vztahu k jednání soukromého věřitele považujeme rovněž myšlenku generálního advokáta v bodě 36 stanoviska ve věci C-256/97, DM Transport „U soukromého věřitele musíme předpokládat, že jedná ve svém vlastním obchodní zájmu. Pokud je nejúčinnějším způsobem vymáhání jeho dluhu umožnění likvidace dlužníka, pak je nutné předpokládat, že soukromý věřitel nebude usilovat o zabránění tomuto výsledku.“¹⁰ Pro úplnost je třeba dodat, že v rámci testu soukromého věřitele přitom nelze zohledňovat skutečnosti vztahující se k postavení Klienta, jakožto veřejného orgánu, který sleduje rovněž např. sociální či regionální aspekty.

Pokud jde o samotné narovnání, resp. případný soudní smír, kterým Klient přistoupí (oproti žalovaným nárokům) na uhrazení nižší částky, nabízí se rovněž paralela s ustálenými pravidly veřejné podpory regulujícími daňové dohody uzavírané mezi členskými státy a daňovými poplatníky. K uvedenému bod 175 Sdělení uvádí „K daňovým dohodám obvykle dochází v případě sporů mezi daňovým poplatníkem a správcem daně ohledně výše dlužné daně. V mnoha členských státech představují tyto dohody běžnou praxi. Uzavření takovýchto daňových dohod správcem daně umožňuje vyhnout se zdlouhavým soudním sporům u vnitrostátních soudů a zajišťuje rychlou úhradu dlužné daně. Ačkoli se nezpochybňuje pravomoc členských států v této oblasti, součástí uzavření daňové dohody může být státní podpora, zejména v případě, kdy se zdá, že se výše dlužné daně snížila bez jednoznačného odůvodnění (např. optimalizace vymáhání pohledávek) nebo se snížila nepřiměřeně ve prospěch daňového poplatníka (260)“. Sdělení tedy připouští, že v případě daňových sporů je možné přistoupit na dohodu s daňovým subjektem vedoucí k rychlé úhradě dlužné daně bez nutnosti vést zdlouhavé soudní řízení (i za cenu částečného ústupku od původně vymáhané výše daňové povinnosti). Taková dohoda však může zakládat veřejnou podporu, zejména v případě, kdy není tento postup dostatečně odůvodněn. Není přitom důvodu uvedené veřejno-podporové úvahy obdobně nevztáhnout i na případ soukromoprávní dohody uzavírané osobou, jež může být v postavení poskytovatele veřejné podpory. Interpretaci uvedených obecných pravidel při zohlednění rozhodovací praxe

¹⁰ Jedná se o překlad anglické mutace stanoviska pro účely tohoto posouzení.

názorně uchoпил článek odborníka Christiana Koeniga, Prof. Dr. iur., LL.M. (LSE)¹¹, v němž je za účelem posouzení možného zvýhodnění navrhován následující postup¹²:

- 1. In a first step, the settlement pre-conditions, i.e. an uncertain legal and/or factual situation, are to be established, assessed and quantified in stochastic (if available: statistical) probabilities from an ex-ante perspective. In the absence of substantial, quantifiable uncertainty, a MEO would refrain from a costly and superfluous settlement of controllable minor risks. Instead, in case of minor factual risks, a MEO would rely on means of judicial evidence.*
- 2. In a second step, the judicial defeat risks are to be assessed ex-ante, preferably by virtue of a reliable independent legal opinion balancing judicial defeat risks and winning/defence chances.*
- 3. In a third step, on the basis of the aforementioned steps, it has to be assessed under terms of best business practices, whether a hypothetical private party to a dispute would have entered into a corresponding settlement on terms of mutual forbearance, respectively to sue and defend, preferably by virtue of a reliable opinion by a certified public accountant with resilient experiences regarding accounting provisions/reserves for legal risks. [11].*

Z uvedeného vyplývá, že má-li se Klient zachovat jako soukromý věřitel, je povinen zvolit takový postup, u něhož lze mít, s ohledem na všechny okolnosti případu oprávněně za to, že bude efektivní ve smyslu maximalizace vymožení nárokovaných prostředků. Uvedené však dle našeho názoru nelze interpretovat tak, že by v případě sporu bylo třeba za všech okolností trvat na uspokojení 100 % nároků. V souladu s výše uvedeným je na místě, aby Klient nyní posoudil, zda uzavření dohody o narovnání pro něj nepředstavuje, oproti pokračování ve soudních sporech, efektivnější způsobem vymožení dluhu (postup by měl vést relativně rychle v čase k získání částky ve výši 3 500 000 Kč, pokud by tato nabídka trvala). Je evidentní, že tato úvaha stojí a padá zejména s tím, jaké jsou vyhlídky na úspěch v každém z vedených soudních sporů. Kromě toho však nelze ze zřetele ztrácet rovněž případnou reálnou možnost vymožení případně vysouzených částek – s ohledem na aktuální a případně odhadnutelnou budoucí ekonomickou situaci protistrany, jakož i časové hledisko vymáhání. Žaloba je tedy zcela legitimním nástrojem směřující k vymožení pohledávky, nicméně je třeba posoudit, zda skutkové a další okolnosti nesvědčí tomu, že pro Klienta může být výhodnější uzavřít soudní smír v intencích nabídnutých protistranou, popřípadě po dohodě korigovaných. Uvedená kritéria musí být vzata v potaz *ex ante*; tj. mělo by být v optimálním případě pro právní jistotu Klienta zpracováno posouzení, na jehož základě bude moci Klient učinit odůvodněné rozhodnutí o návrhu protistrany na narovnání.

¹¹ Christian Koenig, Prof. Dr. iur., LL.M. (LSE). The European Commission's Opening Decision in the German Lignite Phase-Out Case – Part II. *Lexxion* [online]. Srpen 2021, [citováno 1. února 2024]. ISSN 0005-1098. Dostupné z: <https://www.lexxion.eu/en/stateaidpost/the-european-commissions-opening-decision-in-the-german-lignite-phase-out-case-part-ii/>.

¹² Tento postup je navrhován v souvislosti postupem Komise při zjišťování existence zvýhodnění, ale není důvod, proč by uvedený postup nemohl být přiměřeně aplikován Klientem.

Máme za to, že v rámci těchto úvah se postup případného soukromého věřitele do jisté míry prolíná s povinností jednat s péčí řádného hospodáře¹³, kterou ve vztahu k povinnosti vymáhání pohledávek rozpracovala soudní judikatura. Z relevantní judikatury k tomuto tématu vyplývá, že nevyvážení pohledávky nemusí představovat porušení péče řádného hospodáře za situace, kdy je pohledávka sporná, případně existuje důvodný předpoklad, že její reálné vymožení bude neúspěšné. V této souvislosti lze odkázat např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011, sp.n. 29 Cdo 4276/2009 „...neuplatnění pohledávek způsobem předvídaným v ustanovení § 402 a násl. obch. zák. nemuselo být samo o sobě porušením povinnosti jednat s náležitou péčí. Pro úvahu, zda byl jednatel povinen pohledávky vymáhat, je významné (mimo jiné) i posouzení případné úspěšnosti takového postupu (jenž odvisí např. od možnosti společnosti prokázat vznik, výši i trvání uplatněné pohledávky) a reálnosti jejího (alespoň částečného) vymožení. V případě dlužníka, který zjevně není schopen své závazky splnit ani částečně, popř. v situaci, kdy společnost není s to prokázat svá tvrzení ohledně vzniku, výše a trvání pohledávky, aniž by takový stav způsobil sám jednatel, by naopak v rozporu s náležitou péčí (péčí řádného hospodáře) mohlo být podle okolností případu podání žaloby a vynaložení dalších nákladů na vedení soudního řízení. Jinými slovy to, zda jednatel bude pohledávky společnosti vymáhat, je věcí jeho úvahy v rámci obchodního vedení, jež musí být učiněna s ohledem na všechny okolnosti.“ Jak je vidět z úvah vyslovených v tomto rozsudku, postup, resp. úvaha, kterou by měla při rozhodování o vymáhání pohledávky učinit osoba jednající s péčí řádného hospodáře, do značné míry odpovídá výše doporučeným krokům ověřujícím, že je naplněno kritérium soukromého věřitele (viz výše). Subsidiárně je tak dle našeho názoru využitelná rovněž judikatura vztahující se k problematice péče řádného hospodáře v souvislosti s vymáháním pohledávek¹⁴. Současně lze, s ohledem na výše uvedené, učinit závěr, že je-li zvolený způsob řešení či vymáhání pohledávky v souladu s povinností jednat s péčí řádného hospodáře, jedná se současně o postup v souladu s kritérii platnými pro soukromého věřitele. Na tomto místě opakujeme, že u Klienta nelze rámci testu soukromého věřitele zohledňovat skutečnosti vztahující se k postavení veřejného orgánu jako nositele veřejné moci.

Výše uvedený výklad lze „přetavit“ v doporučení (inspirované výše uvedeným testem možného zvýhodnění) zajistit zpracování posouzení, zda narovnání aktuálně vedených soudních sporů představuje či nepředstavuje za stávajícího stavu obou soudních řízení zvýhodnění protistrany, resp. do jaké míry lze přistoupit na návrh protistrany. Takové posouzení by mělo optimálně zohledňovat:

1. míru nejistoty, pokud jde o skutkový stav a případná relevantní rizika v rámci posouzení právních otázek v obou kauzách,
2. v návaznosti na předchozí bod zhodnotit, jaké je riziko částečného či úplného pravomocného zamítnutí každé z žalob,

¹³ Dle ust. § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, platí, že „každý, kdo přijme funkci člena voleného orgánu, se zavazuje ji vykonávat s nezbytnou loajalitou, s potřebnými znalostmi a pečlivostí“.

¹⁴ Namátkou dále rozsudky Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Cdo 3139/2007, případně sp.zn. 27 Cdo 604/2023.

3. zda je narovnání za takových podmínek (i při zohlednění dalších okolností případu – např. budoucí dobytnost pohledávky, náklady na právní zastoupení apod.) v souladu s obchodním standardem, tj. jestli lze presumovat, že by narovnání za takovýchto podmínek (náklady, rizika, šance) uzavřel i hypotetický soukromý věřitel.

Dílčí závěr:

Aby si Klient ve vazbě na pravidla veřejné podpory počínal jako soukromý věřitel, je povinen zvolit takový postup, u něhož lze mít s ohledem na všechny okolnosti případu oprávněně za to, že bude efektivní ve smyslu maximalizace vymožení nárokovaných prostředků. Ač je žaloba zcela legitimním nástrojem směřujícím k vymožení pohledávky, je třeba posoudit, zda skutkové a další okolnosti nesvědčí tomu, že pro Klienta může být výhodnější uzavřít soudní smír v intencích nabídnutých protistranou (kritérium soukromého věřitele). Aby Klient jednal obdobně jako soukromý věřitel, doporučujeme o uzavření či odmítnutí návrhu na narovnání rozhodnout na základě posouzení s výše uvedenými dispozicemi.

Závěr:

- **Vzhledem k tomu, že Klient hospodaří s veřejnými prostředky, může rovněž jednání spočívající v narovnání soukromoprávního, mezi stranami sporného, nároku představovat veřejnou podporu pro protistranu.**
- **Ze čtyř znaků veřejné podpory, jež je třeba kumulativně naplnit, aby zamýšlené opatření představovalo veřejnou podporu, lze v posuzovaném případě shledat naplnění tří z nich. Určení toho, zda opatření může představovat veřejnou podporu tedy závisí na posouzení naplnění zbývajících znaků – zda lze uvažované narovnání považovat za zvýhodnění protistrany. S ohledem na vzájemné postavení Klienta a protistrany je v rámci zkoumání naplnění znaku zvýhodnění třeba aplikovat kritérium soukromého věřitele, podle něhož platí, že protistrana v důsledku narovnání zvýhodněna nebude, jestliže by takto s dluhem naložil rovněž hypotetický soukromý věřitel v podobné situaci jako Klient. V takovém případě nebude uzavření narovnání zakládat veřejnou podporu protistrany.**
- **V souladu s výše uvedeným je na místě, aby Klient nyní posoudil, zda uzavření dohody o narovnání pro něj nepředstavuje, oproti pokračování v soudních sporech, efektivnější způsobem vymožení (alespoň části) tvrzeného dluhu.**
- **Nad rámec zadání Klienta a čistě na základě informací o procesním průběhu obou sporů u jednotlivých soudů, kdy**
 - **v jednom případě má nyní Krajský soud rozhodovat o odvolání Klienta proti rozsudku Městského soudu v Brně a**
 - **ve druhém případě má nyní opětovně rozhodovat Krajský soud v Brně poté, co Nejvyšší soud zrušil jeho předchozí pravomocný rozsudek,**

předpokládáme, že v rámci posuzování nároků Klienta soudy nejsou všechny skutkové či právní otázky 100% zřejmé. Za této situace máme za to, že je na místě se zabývat rovněž tím, zda právě narovnání nepředstavuje efektivní způsob vymožení sporného nároku, který by zvolil soukromý věřitel.

ČAPČUCH, KERŠNER & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

V Brně dne 20. 5. 2024

Magistrát města Brna
Odbor investiční
Oddělení majetkoprávní

Právní stanovisko

ve věci sporů vedených mezi

Statutárním městem Brnem

a

společností

S-Invest CZ s.r.o.

u Městského soudu v Brně

I. Zadání

1. Statutární město Brno, Dominikánské nám. 196/1, 602 00 Brno, IČ: 444 92 785, (dále jen „Žalobce“) vede se společností S-Invest CZ, s.r.o., Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno (dále jen „Žalovaný“), dva samostatné soudní spory o náhradu škody, a to spor o 4.808.804,27 Kč s přísl. a spor o 3.795.137,28 Kč s přísl., kdy v souvislosti s těmito řízeními Žalovaný navrhl Žalobci uzavření dohody o narovnání, ve které budou vymezeny sporné nároky plynoucí z obou soudních řízení a tyto budou narovnány a nahrazeny novým závazkem Žalovaného k úhradě částky 3.500.000,-Kč, čím budou veškeré vzájemné nároky stran vypořádány a obě strany si ponесou své náklady soudních řízení.
2. Předmětem právního posouzení v souvislosti s výše uvedeným návrhem dohody o narovnání je zodpovězení otázek formulovaných v právní stanovisku společnosti MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, Jana Babáka 2733/11, 612 00 Brno, IČ: 28305043, ze dne 2. 2. 2024, a to:
 - **Zda uzavření dohody o narovnání pro Žalobce ve věci výše specifikovaných žalob proti Žalovanému nepředstavuje oproti pokračování v soudních sporech efektivnější vymožení (alespoň části) tvrzeného dluhu.**
 - **Zda právě narovnání nepředstavuje efektivní způsob vymožení sporného nároku, který by zvolil soukromý věřitel.**
3. K zodpovězení otázek uvedených v odst. 2 se lze ve vztahu k jednotlivým soudním sporům vedeným Žalobcem proti Žalovanému podpůrně zaměřit na posouzení zejména následujících otázek:
 - a) **Veřejná zakázka „Revitalizace městských parků“ - žaloba o 4.808.804,27 Kč s přísl. (odvolací řízení sp.zn. 47 Co 69/2020)**
 - **Posouzení důvodnosti odvolací argumentace Žalobce uvedené zejména v podání ze dne 14. 4. 2020, jímž je odůvodněno odvolání proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11. 3. 2020, č.j. 2115 C 38/2017-495, a to zejména:**
 - **právní posouzení otázky vázanosti soudu správním aktem,**
 - **soulad požadavků na kvalifikaci dodavatelů se ZVZ v kontextu závěrů soudu I. stupně,**
 - **posouzení otázky počátku běhu subjektivní promlčecí doby u nároku na náhradu škody spočívající v krácení dotace,**
 - **(předmětem posouzení nemusí být posouzení výše škody či způsobu jejího výpočtu).**
 - b) **Veřejná zakázka „Špilberk – Jižní křídlo“ – žaloba o 3.795.137,28 Kč s přísl. (odvolací řízení sp.zn. 74 Co 118/2020)**
 - **Posouzení důvodnosti žalobního návrhu Žalobce v kontextu závěrů formulovaných Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 11. 5. 2023, č.j. 23 Cdo 800/2022-820, a to zejména:**
 - **výklad příslušných ustanovení Mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010 v kontextu závěrů a pokynů formulovaných Nejvyšším soudem,**

- posouzení otázky porušení (smluvní) povinnosti ze strany Žalovaného,
- posouzení otázky příčinné souvislosti mezi (protiprávním) jednáním Žalovaného a vznikem škody na straně Žalobce,
- (předmětem posouzení nemusí být posouzení výše škody či způsobu jejího výpočtu).

II. Použité právní předpisy

1. Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 1. 10. 2016 (dále jen „ZVZ“)
2. Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „ZO“)
3. Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.)
4. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník účinný do 31. 12. 2013 (dále jen „OZ“)
5. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník účinný do 31. 12. 2013 (dále jen „ObchZ“)
6. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“)
7. Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě (dále jen „zákon o finanční kontrole“)
8. Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole, (dál jen „kontrolní řád“)
9. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“)

III. Žaloba Statutárního města Brna o 4.808.804,27 Kč s přísl., veřejná zakázka „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk“

A) Skutkový stav

1. Žalobce dne 8. 9. 2017 podal k Městskému soudu v Brně žalobu, kterou se vůči Žalovanému domáhá zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z této částky od 29. 4. 2016 do zaplacení, která Žalobci vznikla v důsledku porušení povinnosti Žalovaného při plnění jeho závazků z uzavřené mandátní smlouvy.
2. Žalobce jako veřejný zadavatel zadával podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem „Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk.“ Veřejná zakázka byla spolufinancována z prostředků Evropské unie – ROP NUTS 2 Jihovýchod, a to konkrétně v rámci projektu CZ.1.11/3.1.00/02.0089. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 59.500.000,-Kč bez DPH.
3. Žalobce dne 14. 12. 2009 uzavřel s poskytovatelem dotace - Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod (dále jen „Regionální rada“ nebo „Poskytovatel dotace“) Smlouvu o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod č.0040090806829 (dále jen „Smlouva o poskytnutí dotace“).
4. Žalobce využil svého oprávnění dle § 151 odst. 1 ZVZ a při přípravě a zadávání veřejné zakázky se nechal zastoupit administrátorem veřejné zakázky, jímž byl na základě Mandátní smlouvy č. 0056101502639 ze dne 24. 3. 2010 (dále jen „Mandátní smlouva“) Žalovaný.
5. Žalovaný se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal zajistit komplexní organizační a věcné zajištění zadání veřejné zakázky. Žalovaný tak byl povinen postupovat v zájmu Žalobce, s odbornou péčí a v souladu s právní úpravou ZVZ a dalšími relevantními pravidly, k jejichž zachování se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal.
6. Zadávací podmínky veřejné zakázky a průběh zadávacího řízení byly předmětem následného auditu operace, provedeného dle § 13a zákona o finanční kontrole a čl. 62 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (SF). Audit operace vykonal Auditní orgán Ministerstva financí ČR (dále jen „Auditní orgán“) pod číslem auditu ROPJV/2013/O/002.
7. Dle Zprávy o auditu č.j. MF-36903/2013/52, ze dne 17. 9. 2013 (dále jen „Zpráva o auditu“), vyhotovené dle § 13a zákona o finanční kontrole, byla Žalobci uložena finanční korekce 10% ze způsobilých výdajů vynaložených Žalobcem na realizaci veřejné zakázky. Důvodem bylo porušení ZVZ, když zadávací dokumentace veřejné zakázky administrované Žalovaným obsahovala nepřiměřené požadavky na kvalifikaci dodavatelů. Auditní orgán učinil v čl. 4, číslo zjištění 2., písm.a) Zprávy o auditu závěr, že při zadávání veřejné zakázky došlo k porušení zásady zakazu diskriminace dle § 6 ZVZ. Auditní orgán dovodil, že vzájemná kombinace požadavků na kvalifikaci dodavatelů stanovená v zadávací dokumentaci byla nepřiměřená a vedla k omezení okruhu potenciálních dodavatelů.

8. Úřad Regionální rady jako Poskytovatel dotace po ukončení jím vedené následné veřejnosprávní kontroly dle § 12 kontrolního řádu určil konečnou výši finanční korekce dle skutečně vynaložených způsobilých výdajů projektu (veřejné zakázky). Tuto skutečnost Žalobci sdělil dle § 12 kontrolního řádu vydáním Protokolu o kontrole č. 13/CZ1.11/3.1.00/02.00889 ze dne 4. 5. 2015, resp. informací o porušení podmínek poskytnuté dotace ze dne 19. 8. 2015.
9. Žalobci tak ze strany Poskytovatele dotace nebyla vyplacena celá část již přiznané dotace na realizaci veřejné zakázky, a to právě v částce 4.808.804,27 Kč.
10. Žalobce se tedy v žalobě domáhá náhrady škody, která mu vznikla v důsledku porušení povinností Žalovaného při plnění jeho závazků z uzavřené Mandátní smlouvy, které mělo spočívat v nezákonném (diskriminačním) vymezení požadavků na kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci ze strany Žalovaného. Žalovaná částka představuje ušlou část dotace, tj. částku, která by Žalobci byla Poskytovatelem dotace vyplacena, pokud by jím nebyla zjištěna „*diskriminační kvalifikace*.“
11. Základem uplatněného nároku je právní závěr, že Žalovaný nepostupoval s náležitou odbornou péčí a v souladu se zájmy Mandanta, když porušil svůj závazek plynoucí z Mandátní smlouvy zajistit zákonný průběh zadávacího řízení, v důsledku čehož Žalobci vznikla škoda v podobě finanční korekce udělené Auditním orgánem.
12. Městský soud v Brně po projednání věci na celkem 5 soudních jednáních podanou žalobu zamítl rozsudkem č.j. 2115 C 38/2017-495 ze dne 11. 3. 2020. Soud se neztotožnil se závěrem Poskytovatele dotace a Auditního orgánu a svoji vlastní úvahou dovodil, že požadavky na kvalifikaci dodavatelů, vymezené Žalovaným, byly vymezeny v souladu se ZVZ. Městský soud v Brně zároveň dovodil, že část uplatněného nároku ve výši 752.695,05 Kč je promlčena.
13. Proti shora citovanému rozsudku podal Žalobce dne 1. 4. 2020 odvolání, jímž byl rozsudek napaden v celém rozsahu. Žalobce v podaném odvolání namítal, že rozhodnutí soudu I. stupně spočívá na nesprávném právním posouzení otázky možnosti/nemožnosti věcně přezkoumávat správnost správních aktů v civilním řízení, resp. otázky povinnosti soudu z těchto správních aktů vycházet. Soud I. stupně dle názoru Žalobce při posouzení otázky porušení povinnosti Žalovaného v rozporu s ustanovením § 135 odst. 2 o.s.ř. přezkoumával správnost správního aktu, jímž byla Žalobci uložena finanční korekce za porušení ZVZ a z tohoto správního aktu nevycházel.
14. Odvolání v současné době projednává Krajský soud v Brně, a to pod spisovou značkou 47 Co 69/2020.
15. Dne 29. 6. 2023 proběhlo první a dosud jediné jednání u odvolacího soudu. Na tomto jednání Krajský soud v Brně prezentoval účastníkům svůj právní pohled na věc. Z tohoto vyplývá, že se Krajský soud v Brně neztotožňuje s právním hodnocením učiněným Městským soudem v Brně. Dle názoru Krajského soudu v Brně nebyl soud I. stupně oprávněn přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu o uložení korekce ve vztahu k způsobilým výdajům, jímž bylo konstatováno porušení právní úpravy ZVZ. Současně Krajský soud v Brně konstatoval, že považuje část uplatněného nároku ve výši 752.695,05 Kč za promlčenou. Současně vyzval Žalovaného dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. k doplnění

skutkových tvrzení a označení důkazů ohledně jeho námitky, že Žalobce je za vzniklou škodu rovněž spoluodpovědný.

16. Soudní řízení bylo přerušeno dne 11. 1. 2024 na návrh obou účastníků.

B) Posouzení

a) Posouzení otázky vázanosti soudu správním aktem

1. Soud I. stupně v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že v řízení „nebylo zjištěno porušení smluvní povinnosti Žalovaným“ spočívající v porušení § 6 ZVZ, když soud I. stupně svůj závěr založil na právním názoru, že zjištění učiněná Auditním orgánem a Poskytovatelem dotace v rámci veřejnosprávní kontroly (auditů) a závěry jimi uvedené, nejsou věcně správné. Soud I. stupně tedy při posouzení otázky porušení povinnosti Žalovaného přezkoumával věcnou správnost správního aktu, jímž byla žalobci uložena finanční korekce za porušení ZVZ a z tohoto správního aktu nevycházel. Dle názoru Žalobce soud I. stupně postupoval v rozporu s ustanovením § 135 odst. 2 o.s.ř.
2. *Podle § 135 odst. 1 o.s.ř. je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postizitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení. Podle § 135 odst. 2 o.s.ř. jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.*
3. Pro zodpovězení zadané otázky je nejprve nutné posoudit, zdali Zpráva o auditu, přípis Regionální rady ze dne 17. 7. 2012 označený Finanční korekce způsobilých výdajů a Protokol o kontrole Úřadu Regionální rady ze dne 4. 5. 2015, jsou rozhodnutími příslušného orgánu, které má ustanovení § 135 odst. 2 o.s.ř., věta druhá, na mysli. V tomto smyslu totiž Žalovaný v podaném odvolání namítal, že rozhodnutí kontrolního orgánu nejsou rozhodnutími, ani správními akty a ustanovení § 135 odst. 2 o.s.ř., věta druhá, tedy na tyto dokumenty, resp. na závěry v nich obsažené, nedopadá.
4. Zpráva o auditu ze dne 17. 9. 2013 byla Auditním orgánem vydána podle § 13a zákona o finanční kontrole, a to na základě auditu provedeného podle Nařízení Rady (ES) č-1083/2006. Podle § 1 odst. 1 zákona o finanční kontrole „*tento zákon vymezuje uspořádání a rozsah finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy. Stanoví předmět, hlavní cíle a zásady finanční kontroly vykonávané podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů, pokud tak tyto předpisy stanoví.*“ Podle § 13a odst. 5 zákona o finanční kontrole se Zpráva o auditu stává závazným a pravomocným správním aktem od okamžiku, kdy došlo k jejímu doručení.
5. Úřad Regionální rady jakožto Poskytovatel dotace je kontrolním orgánem ve smyslu § 2 písm.c) zákona o finanční kontrole. Pravomoc Auditního orgánu a Úřadu Regionální rady jakožto poskytovatele dotace k výkonu veřejnosprávní kontroly dále vymezuje ustanovení § 8a zákona o finanční kontrole, dle kterého „*řídící orgán a platební agentura vykonávají*

veřejnosprávní kontrolu u kontrolovaných osob na všech úrovních realizace finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie podle tohoto zákona a přímo použitelných předpisů Evropských společenství.“ Přípis Regionální rady ze dne 17. 7. 2012 (Finanční korekce způsobilých výdajů a Protokol o kontrole Úřadu Regionální rady ze dne 4. 5. 2015 jsou shodně opatřeny poučením o možnosti podat námitky dle § 13 kontrolního řádu, jakožto řádného opravného prostředku proti rozhodnutí vydaného kontrolním orgánem.

6. Z citovaných ustanovení je tedy nepochybné, že oba kontrolní orgány jsou oprávněny na základě své činnosti vydávat rozhodnutí, která ukládají kontrolované osobě práva a povinnosti ve smyslu ust. § 9 správního řádu: *„Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.“*
7. K tomu je nutno uvést, že rozhodnutí ve správním řízení je chápáno jako úkon správního orgánu, jímž se v určité věci autoritativně, tedy rozhodnutím příslušného orgánu, zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci autoritativně prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má či nemá, a to v rámci postupu správního orgánu při výkonu působnosti veřejné moci v oblasti veřejné správy dle § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 1 odst. 1 správního řádu. V pojetí správního řádu upravujícího postup správních orgánů při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy se rozhodnutí obecně pojímá jako úkon správního orgánu, který je výsledkem více či méně formalizovaného postupu správního orgánu označovaného jako správní řízení. V tomto směru lze poukázat např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 147/2005 – 107 z 24. 5. 2006, kde Nejvyšší správní soud uvedl, že *„pojem „rozhodnutí“ je třeba chápat jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Námitky stěžovatele, že předmětná rozhodnutí neměla příslušnou formu a nebyla vydána v žádném procesu, se v tomto světle jeví jako zcela liché.“* V tomto rozhodnutí je citováno i rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 233/02 ze dne 28. 8. 2002, v němž se uvádí, že *„pojem „rozhodnutí“ je označením technickým a je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Není rozhodující, jak správní orgán svůj akt označil nebo případně věc vyřídil toliko neformálním přípisem (či formálně nedokonalým rozhodnutím, např. bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku) v domněni, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě.“*
8. Námitky žalovaného ve smyslu, že rozhodnutí Poskytovatele dotace či Auditního orgánu nejsou správními akty, tedy neobstojí. Ostatně ani Krajský soud v Brně jakožto soud odvolací při prezentaci svých právních závěrů neměl pochybnosti o tom, že se jedná o rozhodnutí správního orgánu.
9. Pakliže lze dospět k závěru, že daná rozhodnutí o uložení korekce jsou správními akty, resp. *„rozhodnutími příslušných orgánů“* ve smyslu ust. § 135 odst. 2 o.s.ř., věta druhá, je možné posoudit otázku vázanosti civilního soudu těmito rozhodnutími.
10. Z citovaného ustanovení § 135 odst. 1, 2 o.s.ř. je zřejmé, že soud si může o určitých (*prejudiciálních*) otázkách, které zákon svěřuje jiným orgánům, učinit závěr samostatně, nicméně pouze potud, pokud o nich nebylo dosud samostatně rozhodnuto příslušným orgánem v příslušném řízení (s výjimkou rozhodnutí v bokovém řízení). Pakliže je ovšem

v daném řízení již příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, je povinen z takového rozhodnutí vycházet a není oprávněn přezkoumávat jeho věcnou správnost.

11. Ohledně otázky vázanosti soudu v občanském soudním řízení rozhodnutími jiných orgánů je k dispozici obsáhlá judikatura. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 9. 2021, sp.zn. 28 Cdo 2653/2021 však obsahuje komplexní shrnutí této problematiky: *„Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu je ustálena v závěru, že soudy, mimo řízení podle části páté (či podle soudního řádu správního), nejsou oprávněny přezkoumávat věcnou správnost pravomocného rozhodnutí správního orgánu, které zkoumají toliko z hlediska, zda jde o správní akt (zda nejde o paakt, nicotný správní akt), zda byl vydán v mezích pravomoci věcně příslušného správního orgánu a zda je pravomocný nebo vykonatelný (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 1998, sp. zn. 3 Cdon 1091/96, uveřejněný pod číslem 11/2000 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 9. 2004, sp. zn. 28 Cdo 1686/2004; dále např. i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1393/97, uveřejněný pod č. 9/1999 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2000, sp. zn. 26 Cdo 2716/2000, ze dne 25. 3. 2002, sp. zn. 26 Cdo 2127/2001, ze dne 1. 7. 2004, sp. zn. 26 Cdo 2213/2003, a ze dne 2. 9. 2004, sp. zn. 26 Cdo 1793/2003). Nejde-li o nicotný správní akt (paakt), platí i v případech věcné vadnosti či nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu, že pokud jím bylo rozhodnuto o otázce, jež má povahu otázky předběžné pro rozhodnutí soudu, soud z něj vychází (§ 135 odst. 2 věta druhá o. s. ř.). Správní akt věcně vadný, jenž by byl založen na omylu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu a z toho vyplývající nesprávnosti právního posouzení věci (a bylo by jej možné označit za nezákonný), pak lze odstranit toliko na základě zákonem předepsaného postupu, jenž je k tomu zákonodárcem určen. Není-li takového postupu využito, pak platí presumpce správnosti správního rozhodnutí (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2002, sp. zn. 22 Cdo 2148/2001, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2005, sp. zn. 26 Cdo 2085/2004, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 2. 2006, sp. zn. 26 Cdo 953/2005, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1937/2006).*
12. S ohledem na citované závěry plynoucí z rozhodnutí Nejvyššího soudu a na další obdobnou konstantní judikaturu, je tedy zřejmé, že soud v občanském soudním řízení je vázán rozhodnutími Poskytovatele dotace a Auditního orgánu o udělení korekce.
13. Pokud tedy soud I. stupně nepřihlédl k závěrům plynoucích z vydaných správních aktů Poskytovatele dotace a Auditního orgánu, které byly provedeny v souladu se zákonem o finanční kontrole a kontrolním řádem, postupoval v rozporu s ustanovením § 135 odst. 2 o.s.ř., věta druhá.

b) Soulad požadavků na kvalifikaci dodavatelů se ZVZ v kontextu závěrů soudu I. stupně

14. Soud I. stupně dospěl v rozsudku ze dne 11. 3. 2020 k závěru, že jednotlivé požadavky na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a na technické předpoklady jednotlivě, byly stanoveny v zadávací dokumentaci zpracované žalovaným v souladu se ZVZ. Soud I. stupně nesouhlasil se stanoviskem Auditního orgánu a Poskytovatele dotace, že vzájemnou kombinací ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů a technických kvalifikačních předpokladů došlo k porušení zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ vůči subjektům, kteří se chtěli o veřejnou zakázku ucházet. Bližší odůvodnění je zřejmé z odst.

65 – 67 rozsudku. Tím soud I. stupně dospěl k odlišným závěrům na rozdíl od závěrů Poskytovatele dotace a Auditního orgánu, viz výše.

15. Jak ovšem plyne z předchozího výkladu (viz zejména odst. 11, 12) nalézací soud je v občanském soudním řízení vázán rozhodnutími Poskytovatele dotace a Auditního orgánu, přičemž k obdobnému závěru v rámci prvního jednání dospěl i odvolací soud. S ohledem na uvedené tedy v dalším řízení bude nalézací soud, pokud jde o otázku souladu požadavků na kvalifikaci dodavatelů s příslušnými ustanoveními ZVZ, vycházet z rozhodnutí Poskytovatele dotace a Auditního orgánu, které dospěly k závěru, že zadávací dokumentace veřejné zakázky obsahovala nepřiměřené požadavky na kvalifikaci dodavatelů, čímž došlo k porušení zásady zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ. Opačným přístupem by byl Žalobce postaven do absurdní situace, kdy na základě rozhodnutí správního orgánu mu byla uložena finanční korekce poskytnuté dotace a tím mu vznikla škoda, přičemž v soudním řízení by k existenci těchto rozhodnutí správních orgánů pro odlišný právní názor nalézacího soudu nebylo přihlíženo, čímž by Žalobci bylo znemožněno vzniklé škody se po Žalovaném domoci.

- c) **Posouzení otázky počátku běhu subjektivní promlčecí doby u nároku na náhradu škody spočívající v krácení dotace**

16. Žalovaný námitku promlčení uplatnil již ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 11. 2017. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že k první finanční korekci způsobilých výdajů došlo přípisem Poskytovatele dotace ze dne 17. 7. 2012 (Finanční korekce způsobilých výdajů), přičemž žalobce vzal korekci na vědomí dne 19. 7. 2012. Žaloba byla podána až dne 8. 9. 2017, tedy více než 5 let po první korekci. O diskriminačně nastavených kvalifikačních předpokladech, které byly důvodem pro zbývající krácení dotace, věděl Žalobce dle názoru Žalovaného již od kontroly Auditního orgánu, která u Žalobce proběhla již v období od 5. 3. 2013 do 4. 4. 2013. Žalobce si tedy nejpozději ke dni 4. 4. 2013 měl být vědom vyčteného porušení podmínek dotace sankce odpovídající tomuto porušení. Přesto byla žaloba podána až dne 8. 9. 2017, tedy více než 4 roky poté.

17. Soud I. stupně v rozsudku ze dne 11. 3. 2020 dospěl k závěru (odst. 45, 46 rozsudku), že námitka promlčení je důvodná jen částečně. Provedeným dokazováním soud I. stupně zjistil, že Žalobce žádostí o platbu ze dne 7. 5. 2012 žádal o poskytnutí dotace ve výši 66,14% ze způsobilých výdajů ve výši 41.839.449,80 Kč. Z listiny 17. 7. 2012 (Finanční korekce způsobilých výdajů) soud I. stupně dále zjistil, že Poskytovatel dotace udělil Žalobci korekci způsobilých výdajů ve výši 2,72%. V důsledku této korekce byly způsobilé výdaje uplatněné Žalobcem v původní výši 41.839.449,80 Kč sníženy o 2,72%, tomu odpovídá částka 1.138.033,03 Kč. Z částky 40.710.416,77 Kč (41.839.449,80 – 1.138.033,03 = 40.710.416,77) byla Poskytovatelem dotace Žalobci dne 1. 8. 2012 vyplacena dotace o 752.695,05 Kč nižší, než jaká by mu náležela bez provedení korekce 2,72%. Dne 1. 8. 2012 se tedy Žalobce dozvěděl o škodě ve výši 752.695,05 Kč a od tohoto okamžiku mu započala běžet čtyřletá promlčecí doba. Uplatnil-li tedy Žalobce nárok na náhradu škody žalobou ze dne 8. 9. 2017, čtyřletá promlčecí doba pokud jde o částku 752.695,05 Kč mu uplynula ještě před podáním žaloby.

18. Soud I. stupně v dále v odst. 47 rozsudku uvedl, že ohledně dotace nepřiznané z částky 2.748.012,39 Kč se Žalobce dozvěděl dne 11. 4. 2014, kdy mu byla dotace vyplacena ze způsobilých výdajů snížených o 10% korekci. K vrácení dotace z částky 3.384.599,07 Kč

byl Žalobce vyzván listinou ze dne 19. 8. 2015. Z uvedeného je tedy dle názoru soudu I. stupně zřejmé, že ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o škodě – neposkytnuté dotaci z výdajů ve výši 2.748.012,39 Kč a nutnosti vrátit dotaci z výdajů ve výši 3.384.599,07 Kč, ke dni žaloby neuplynula čtyřletá promlčecí doba, tzn., že ohledně částky 4.056.109,22 Kč (4.808.804,27 – 752.695,05 = 4.056.109,22) není nárok Žalobce promlčen.

19. V podaném odvolání Žalobce namítal, že soud I. stupně při posouzení otázky počátku běhu promlčecí doby nezohlednil veřejnoprávní aspekty čerpání dotace a konečného vyčíslení finanční korekce uložené v procentuální výši ve vztahu ke způsobilým výdajům. Dále Žalobce namítal, že soud I. stupně nezohlednil ani to, že Žalobci byla uložena Auditním orgánem finanční korekce dotace v procentuální výši z celkových způsobilých výdajů, jak je uvedené ve Zprávě o auditu ze dne 17. 9. 2013 a nezohlednil ani skutečnost, že projekt a dotace na jeho realizaci dle Smlouvy o poskytnutí dotace představuje jeden celek z hlediska veřejnoprávního a tedy nutně i soukromoprávního. Protokol o kontrole a informace o porušení podmínek dotace, na základě kterých došlo k určení absolutní výše finanční korekce ve vztahu ke způsobilým výdajům, byly vyhotoveny Poskytovatelem dotace dne 4. 5. 2015 a 19. 8. 2015. Dle názoru Žalobce se tedy až dnem 19. 8. 2015 dozvěděl, jaká bude absolutní výše dotace. Na podporu své argumentace odkázal Žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 132/2013, ze dne 6. 2. 2013, ze kterého dle jeho názoru plyne, že závazné určení negativního dopadu krácené dotace se ve sféře příjemce dotace projeví až poté, co je po provedených kontrolách určena absolutní výše krácené dotace v penězích a na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 32 Cdo 826/2018 ze dne 20. 6. 2018, kterým bylo odmítnuto dovolání proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. 15 Co 148 /2017-128 ze dne 21. 9. 2017, v němž se zdůrazňuje, že „nezbytnou a prvořadou podmínkou pro to, aby se poškozený o existenci škody dozvěděl nebo mohl dozvědět, je její vznik. Předtím, než škoda vznikne, by ji žalobce mohl totiž jen stěží úspěšně uplatnit žalobou u soudu (v případě, že by škoda dosud nevznikla, by jeho žaloba byla zamítnuta pro předčasnost) a tudíž lze jen stěží připustit závěr, že by v takovém případě mohla žalobci vůbec začít běžet promlčecí doba.“
- 20.
21. Otázku promlčení v této věci je nutno v souladu s ust. § 3028 odst. 3 zák.č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „NOZ“) posuzovat dle příslušných ustanovení ObchZ.
22. *Podle § 397 ObchZ nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.*
23. *Podle § 398 ObchZ u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě, končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.*
24. Z citovaného ustanovení § 398 ObchZ je zřejmé, že počátek běhu subjektivní promlčecí doby je konstruován obdobně jako v ust. § 106 odst. 1 NOZ a § 670 odst. 1 NOZ.

25

26.

27.

28.

29.

30.

C) Závěr

Odpovědi na otázky:

1. Z výše uvedeného plynou následující závěry:
 - a) Soud je v řízení vázán rozhodnutími Poskytovatele dotace a Auditního orgánu o udělení korekce dle § 135 odst. 2, věta druhá o.s.ř.
 - b) Zadávací dokumentace veřejné zakázky obsahovala nepřiměřené požadavky na kvalifikaci dodavatelů, čímž došlo k porušení zásady zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ.

Rizika:

2.

3.

4.

5.

6.

7. **Bez ohledu na závěry uvedené v části C) odst. 1 písm.a),b),c) tedy nelze výsledek sporu spolehlivě předjímat.**

IV. Žaloba Statutárního města Brna o 3.795.137,28 Kč s přísl., veřejná zakázka „Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk“

A) Skutkový stav

1. Žalobce dne 8. 9. 2017 podal k Městskému soudu v Brně žalobu, kterou se vůči Žalované domáhá zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z této částky od 29. 4. 2016 do zaplacení.
2. Žalobce jako veřejný zadavatel zadával nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem „Špilberk - Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk.“ Veřejná zakázka byla spolufinancována z prostředku Evropské unie – ROP NUTS 2 Jihovýchod, a to konkrétně v rámci projektu CZ.1.11/2.1.00/06.01087. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 122.087.000,-Kč bez DPH.
3. Žalobce dne 29. 7. 2010 uzavřel s poskytovatelem dotace - Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod (dále jen „Regionální rada“ nebo „Poskytovatel dotace“) Smlouvu o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod č.0040100803650 (dále jen „Smlouva o poskytnutí dotace“).
4. Žalobce využil svého oprávnění dle § 151 odst. 1 ZVZ a při přípravě a zadávání veřejné zakázky se nechal zastoupit administrátorem veřejné zakázky, jímž byl na základě Mandátní smlouvy č. 0056101503103 ze dne 8. 5. 2010 (dále jen „Mandátní smlouva“) Žalovaný.
5. Žalovaný se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal poskytnout Žalobci technickou a odbornou pomoc tím, že bude pro Žalobce vykonávat zadavatelskou činnost dle ZVZ. Žalovaný tak byl povinen postupovat v zájmu žalobce, s odbornou péčí a v souladu s právní úpravou ZVZ a dalšími relevantními pravidly, k jejichž zachování se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal.
6. Podle čl. VII odst. 15 Mandátní smlouvy byl Žalovaný povinen zajistit zákonný průběh zadávacích řízení k jednotlivým veřejným zakázkám a zároveň nést veškeré náklady vzniklé mandantovi případným porušením zákona o veřejných zakázkách.
7. Zadávací podmínky veřejné zakázky a průběh zadávacího řízení byly předmětem následného auditu operace, provedeného dle § 13a zákona o finanční kontrole a čl. 62 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (SF). Audit operace vykonal Auditní orgán Ministerstva financí ČR (dále jen „Auditní orgán“) pod číslem auditu ROPJV/2013/O/013.
8. Auditní orgán v rámci své pravomoci po provedené kontrole identifikoval nesrovnalost v průběhu zadávacího řízení s tzv. vysokou mírou závažnosti, a to v souvislosti s vymezením požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady.
9. Auditní orgán v článku 4., číslo zjištění 1., bodu A) Zprávy o auditu při kontrole zadávacího řízení učinil zjištění, podle kterého při zadávání veřejné zakázky došlo

k porušení zásady zákazu diskriminace dle § 6 ZVZ. Zadávací dokumentace veřejné zakázky podle Auditního orgánu obsahovala nepřiměřené požadavky na kvalifikaci dodavatelů, což vedlo k diskriminaci uchazečů. V článku 4, číslo zjištění 1, bod B) Zprávy o Auditě Auditní orgán rovněž identifikoval kontrolní zjištění, dle kterého byly v rámci specifikace předmětu veřejné zakázky uvedené v projektové dokumentaci a výkazu výměr použity nepřijatelné konkrétní obchodní názvy výrobků.

10. Dne 4. 3. 2015 byl Žalobci doručen přípis Poskytovatele dotace ze dne 3. 3. 2015, jímž bylo Žalobci oznámeno, že Úřad Regionální rady Žalobci udělil finanční korekci způsobilých výdajů a vyčíslil nezpůsobilé výdaje projektu. V rozhodnutí o vyřízení námitek ze dne 24. 8. 2015, č.j. RRJV 12022/2015 pak Úřad Regionální rady setrval na závěru, že v důsledku zjištěných nesrovnalostí bude uplatněna finanční korekce ve výši 10% způsobilých výdajů veřejné zakázky.
11. Žalobci tak ze strany Poskytovatele dotace nebyla vyplacena celá část již přiznané dotace na realizaci veřejné zakázky, a to právě v částce 3.795.137,28 Kč.
12. Základem uplatněného nároku je právní závěr, že Žalovaný nepostupoval s náležitou odbornou péčí a v souladu se zájmy Žalobce, když porušil svůj závazek plynoucí z Mandátní smlouvy zajistit zákonný průběh zadávacího řízení, v důsledku čehož Žalobci vznikla škoda v podobě finanční korekce udělené Auditním orgánem.
13. Žalobce se tedy v žalobě domáhá náhrady škody, která mu vznikla v důsledku porušení povinností Žalovaného při plnění závazků z uzavřené Mandátní smlouvy, které mělo spočívat v nezákonném (diskriminačním) vymezení požadavků na kvalifikační předpoklady a požadavky na předmět veřejné zakázky v zadávací dokumentaci ze strany Žalovaného. Žalovaná částka představuje ušlou část dotace, tj. částku, která by Žalobci byla Poskytovatelem dotace vyplacena, pokud by jím nebyl zjištěn rozpor požadavků zadávací dokumentace se ZVZ.
14. Městský soud v Brně po projednání věci na celkem 9 soudních jednáních žalobu zamítl rozsudkem č.j. 294 C 38/2017 – 683 ze dne 2. 2. 2020. Soud dospěl k závěru, že při vymezení zadávacích podmínek veřejné zakázky skutečně došlo k porušení ZVZ, nicméně dle názoru soudu I. stupně byl však za toto porušení odpovědný Žalobce.
15. Z podnětu odvolání podaného Žalobcem dne 21. 4. 2020, Krajský soud v Brně po 3 soudních jednáních rozhodl rozsudkem č.j. 74 Co 118/2020 – 791 ze dne 9. 11. 2021 tak, že rozsudek soudu I. stupně změnil, žalobě Žalobce v plném rozsahu vyhověl a uložil Žalovanému povinnost zaplatit Žalobci částku 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z této částky od 29. 4. 2016 do zaplacení. Náklady řízení nebyly přiznány žádné ze stran.
16. Proti rozsudku Krajského soudu podal Žalovaný dne 16. 2. 2022 dovolání k Nejvyššímu soudu ČR. O podaném dovolání rozhodl Nejvyšší soud rozsudkem č.j. 23 Cdo 800/2022-820 ze dne 11. 5. 2023, kterým předcházející rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
17. Nejvyšší soud ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že Krajský soud v Brně se měl důsledněji zabývat otázkou výkladu projevu vůle stran vyjádřeném v Mandátní smlouvě a

otázkou okruhu závazků a povinností převzatých Žalovaným v kontextu posouzení odpovědnosti za nezákonné (diskriminační) podmínky veřejné zakázky.

18. Soudní řízení bylo usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2024 přerušeno na návrh obou účastníků.

B) Posouzení

1. Rozsudek Nejvyššího soudu v Brně ze dne 11. 5. 2023, č.j. 23 Cdo 800/2022-820, zrušil předcházející rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2021, č.j. 74 Co 118/2020-791, kterým bylo žalobě Klienta v plném rozsahu vyhověno (s výjimkou nároku na náhradu nákladů řízení), přičemž Nejvyšší soud spatřoval dovolání Žalovaného přípustné pro řešení otázky, zda v případě závazku mandatáře obsaženého v Mandátní smlouvě uzavřené dle § 566 a násl. ObchZ, zajistit průběh zadávacího řízení v souladu se ZVZ, se jedná o závazek zajistit absolutní bezvadnost zadávacího řízení, aniž by byly blíže zkoumány práva a povinnosti mandatáře obsažené v Mandátní smlouvě. Nejvyšší soud v tomto směru shledal dovolání za důvodné, neboť napadený rozsudek Krajského soudu v Brně spočívá na nesprávném právním posouzení věci dle § 241a odst. 1 o.s.ř. Nejvyšší spor konstatoval, že v předchozím řízení byla indikován zásadní neshoda stran obsahu Mandátní smlouvy, a to zejména pokud jde o rozsah odpovědnosti Žalovaného z Mandátní smlouvy. Nejvyšší soud shrnul, že je nutno zkoumat skutečnou vůli stran při uzavírání Mandátní smlouvy, jaký význam by dikci Mandátní smlouvy přikládal ideální adresát, zkoumat, která ze stran byla autorem příslušných pasáží Mandátní smlouvy a samotné jazykové vyjádření ve smlouvě podrobit důsledně výkladu jazykovému, systematickému a logickému. Rovněž uvedl, že je nutno posoudit, zda příčinou nedostatků v zadávací dokumentaci byla nedostatečnost (neúplnost) podkladů, za jejichž úplnost a správnost odpovídal podle čl. VI odst. 3 Mandátní smlouvy mandant a speciálně podklady týkající se specifikace a vymezení předmětu plnění ve smyslu č. II odst. 3 první bod Mandátní smlouvy. Podle § 243g odst. 1 o.s.ř., věta za středníkem, je soud (Krajský soud v Brně), vázán právním názorem dovolacího soudu. Odvolací soud by tedy v dalším řízení měl vyřešit soudem naznačené otázky.
2. V řízení před Krajským soudem ovšem nadále platí koncentrace řízení dle §§ 118b, 119a o.s.ř., která nastala v řízení před soudem prvního stupně. Krajský soud tedy nemůže provádět další dokazování s výjimkou příp. důkazů, které v řízení před soudem I. stupně byly některou ze stran navrženy, avšak nebyly v řízení provedeny. Krajský soud tak otázky nastolené Nejvyšším soudem soud může zkoumat pouze na základě dosud provedených důkazů, či důkazů navržených v předchozím řízení, dosud však neprovedených. S ohledem na tuto skutečnost bude vyřešení některých otázek nastolených Nejvyšším soudem poněkud problematické, neboť žádná ze stran v tomto směru důkazy (mimo Mandátní smlouvu samotou) nenavrhovala. Např. k otázce kontraktačního procesu při uzavírání Mandátní smlouvy a jejího autorství nebyly v řízení předkládány žádné důkazy. Dlužno ovšem dodat, že v soudní praxi ne vždy bývá předchozí koncentrace řízení zcela respektována.
3. Pro posouzení rozsahu odpovědnosti Klienta (mandanta) a Žalovaného (mandatáře) je tedy podstatné zkoumat obsah Mandátní smlouvy, a to zejména tato následující ustanovení:
Dle čl. II odst. 2 se mandatář zavazuje poskytnout mandantovi odbornou a technickou pomoc tím, že pro mandanta bude vykonávat zadavatelskou činnost dle ZVZ a zajistí organizační průběh zadávacího řízení na veřejné zakázky na stavební práce dle předpokládaných finančních objemů.

Dle čl. II odst. 3 se mandatář zavazuje zajistit a vykonat činnosti související s přidělením veřejných zakázek na stavební práce pro mandanta a zpracování veškeré dokumentace o zadání těchto veřejných zakázek, které je zadavatel povinen pořídit s náležitostmi dle zákona.

Jednou z činností dle čl. II odst. 3, první bod, je zpracování specifikace podmínek zadání veřejných zakázek a celková kompletace zadávacích dokumentací (podklady týkající se specifikace a vymezení předmětů plnění veřejných zakázek předá mandant mandatáři).

Další činností dle čl. II odst. 3, druhý bod je zpracování návrhu kritérií pro hodnocení nabídek a jejich konzultace s mandantem a s poskytovatelem dotace.

Dle čl. VI odst. 3 mandant odpovídá za úplnost a správnost podkladů pro zpracování zadávací dokumentace. Pokud v průběhu zadání veřejné zakázky budou zájemci vyžadovat jakékoli doplnění nebo upřesnění týkající se technických podmínek zadání, je mandant povinen zajistit součinnost odborné osoby... ..

Dle čl. VI odst. 5 mandant zajistí pro mandatáře poskytnutí součinnosti osoby zpracovávající technickou část zadávací dokumentace.

Dle čl. VII odst. 7 zjistí-li některý z účastníků smlouvy překážky při plnění ze smlouvy, které znemožňují řádné uskutečnění činností spojených s plněním dohodnutým způsobem, oznámí to neprodleně druhé straně, se kterou se dohodne na odstranění daných překážek.

Dle čl. VII odst. 9 je mandant povinen předat včas mandatáři úplné, pravdivé a přehledné informace, jež jsou nezbytně nutné k věcnému plnění ze smlouvy (zejména podklady pro zadávací dokumentaci), pokud z jejich povahy nevyplývá, že je má zajistit mandatář v rámci plnění.

Dle čl. VII odst. 10 je mandant povinen vytvořit řádné podmínky pro činnost mandatáře a poskytovat mu během plnění předmětu smlouvy nezbytnou další součinnost, zejména předat mandatáři všechny dokumenty nezbytně nutné k provedení plnění této smlouvy (zadávací dokumentaci, námítky, návrhy atd.)

Dle čl. VII odst. 14 se mandatář zavazuje postupovat po celou dobu plnění smlouvy s náležitou odbornou péčí, zajišťovat plnění smlouvy v souladu se zájmy mandanta, které zná a má znát, oznámit mandantovi všechny okolnosti, které zjistil při vykonávání činnosti a jež mohou mít vliv na změnu pokynů mandanta, upozornit mandanta na nevhodnost předaných dokumentací, případně nevhodných pokynů mandanta v rámci plnění smlouvy.

Dle čl. VII odst. 15 je mandatář povinen zajistit zákonný průběh zadávacího řízení. Mandant je povinen poskytnout mandatáři nezbytnou součinnost v souladu s touto smlouvou. Mandatář se zavazuje nést veškeré náklady vzniklé mandantovi případným porušením zákona o veřejných zakázkách.

4. Dále je nutno vzít v potaz výkladová pravidla uvedená v § 266 odst. 1-3 ObchZ:

- 1) *Projev vůle se vykládá podle úmyslu jednající osoby, jestliže tento úmysl byl straně, které je projev vůle určen, znám nebo jí musel být znám.*
- 2) *V případech, kdy projev vůle nelze vyložit podle odstavce 1, vykládá se projev vůle podle významu, který by mu zpravidla přikládala osoba v postavení osoby, které byl projev vůle určen. Výrazy používané v obchodním styku se vykládají podle významu, který se jim zpravidla v tomto styku přikládá.*
- 3) *Při výkladu vůle podle odstavců 1 a 2 se vezme náležitý zřetel ke všem okolnostem souvisejícím s projevem vůle, včetně jednání o uzavření smlouvy a praxe, kterou strany mezi sebou zavedly, jakož i následného chování stran, pokud to připouští povaha věci.*

5. Při použití citovaných výkladových pravidel lze konstatovat, že Žalobce Mandátní smlouvu se Žalovaným uzavřel v návaznosti na ust. § 151 odst. 1 ZVZ, které umožňuje zadavateli se

při výkonu práv a povinností podle ZVZ souvisejících se zadávacím řízením nebo soutěží o návrh nechat zastoupit jinou osobou. Žalovaný byl rovněž s odkazem na uzavřenou Mandátní smlouvu v čl. 2 zadávací dokumentace veřejné zakázky označen jakožto osoba zastupující zadavatele (Žalobce).

6. Primárním předpokladem, ze kterého je nutno při posuzování příslušných ustanovení vycházet je skutečnost, že Mandátní smlouva byla uzavřena dle § 566 a násl. ObchZ, který upravuje vztahy zejména podnikatelů, profesionálů. Podle § 567 odst. 1 ObchZ „*je mandatář povinen postupovat při zařizování záležitosti s odbornou péčí.*“
7. Od mandatáře se tedy předpokládá profesionální přístup, který by měl korespondovat nejen s jeho předmětem podnikání, ale i s obvyklou profesionalitou předpokládanou a očekávanou v obchodněprávních vztazích.
8. V tomto směru Nejvyšší soud vysvětlil např. v rozsudku ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. 32 Cdo 382/2019, že obchodní zákoník ukládá mandatáři plnit jeho závazek s vynaložením odborné péče, a ztotožnil se s názorem vyjádřeným v komentářové literatuře, podle něhož pojem odborná péče v obchodních vztazích vyjadřuje zvýšenou míru odpovědnosti povinného subjektu za kvalitu poskytovaného plnění. Zákon vychází z předpokladu, že mandatářem je profesionální podnikatel a plnění poskytované na základě mandátní smlouvy spadá do rámce jeho podnikatelské činnosti. Jako odborně zdatný profesionál je tedy mandatář povinen nést i vyšší míru odpovědnosti vůči svému mandantovi. Pokud se mandatář po uzavření mandátní smlouvy dozví o okolnostech, které jsou podstatné z hlediska zájmů mandanta a mohly by mít potencionálně vliv na změnu pokynů, je povinen na ně mandanta upozornit. Jedná se o zvláštní informační povinnost mandatáře, přičemž i v případě porušení této zvláštní informační povinnosti odpovídá mandatář mandantovi za způsobenou škodu. Nepostupuje-li mandatář s odbornou péčí, porušuje svou povinnost vyplývající z § 567 odst. 1 obch. zák., což může mít za následek jeho odpovědnost za škodu, která takovým jednáním mandantovi vznikla. Rovněž lze poukázat na rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp.zn. 32 Odo 1154/2004 ze dne 9. 1. 2006 s obdobnými závěry, který nad rámec povinnosti mandatáře postupovat profesionálně, zdůrazňuje i *pečlivý přístup.*
9. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku Žalovaného je zřejmé, že ke dni 8. 5. 2010, kdy byla uzavřena Mandátní smlouva, měl Žalovaný zapsány následující předměty činnosti:
 - *projektová činnost ve výstavbě*
 - *provádění staveb, jejich změn a odstraňování*
 - *výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.*Z živnostenského rejstříku je pak zřejmé, že jeden z oborů posledně uváděné živnosti volné, kterým Žalovaný disponuje, jsou
 - *služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy.*

Z údajů veřejných registrů tedy plyne, že příslušnými oprávněními k realizaci předmětů činnosti potřebných k profesionálnímu splnění povinností dle Mandátní smlouvy Žalovaný disponoval. Prvně uvedený předmět činnosti – projektová činnost ve výstavbě - zahrnuje předpokládanou odbornou znalost problematiky zpracování a náležitostí projektové dokumentace ve všech stupních stavebního řízení. Předmět činnosti provádění staveb, jejich změn a odstraňování zahrnuje potřebné odborné a technické znalosti související s realizací staveb a konečně služby v oblasti administrativní správy zahrnují mimo jiné poskytování služeb při výkonu zadavatelských činností pro zadávání veřejných zakázek a další služby obdobné povahy. Minimálně tedy po formální stránce byl Žalovaný příslušnými

živnostenskými oprávněními k odborné realizaci svých povinností dle Mandátní smlouvy vybaven.

10. Pokud jde o faktické profesní předpoklady, pak sám Žalovaný v průběhu řízení opakovaně argumentoval svou detailní znalostí v oblasti stavebnictví, kdy např. na str. 9 vyjádření Žalovaného ze dne 4. 5. 2018 uváděl, že „*v rámci své podnikatelské činnosti působí na různých stavbách jako technický dozor investora a má s realizací staveb vlastní dlouholeté zkušenosti, což byl také zřejmě jeden z důvodů, pro který byla k administraci veřejné zakázky žalobcem vybrána.*“
11. Pakliže tedy lze dospět k závěru, že Žalovaný byl po odborné stránce k realizaci povinností dle Mandátní smlouvy připraven, pak byl nepochybně připraven i ke kvalifikovanému posouzení výkladu jednotlivých ustanovení Mandátní smlouvy a k jejich případnému sporování, pakliže by s jejich obsahem při kontraktačním procesu nesouhlasil, neboť při realizaci své podnikatelské činnosti musel se svými obchodními partnery mandátní či jiné obdobné smlouvy uzavírat běžně.
12. Z citovaných ustanovení Mandátní smlouvy je tedy zřejmé, že Žalovaný se zavázal provést pro Žalobce kompletní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, poskytnout Žalobci odbornou a technickou pomoc, tj. mimo jiné zpracovat specifikaci podmínek zadání veřejné zakázky a zkompletovat zadávací dokumentaci, připravit pro Žalobce veškeré podklady souvisejícím se zadávacím řízením a dále zpracovat návrh kritérií pro hodnocení nabídek a tyto konzultovat s Žalobcem a Poskytovatelem dotace (čl. II odst. 2, 3 Mandátní smlouvy). Již ze samotného znění Mandátní smlouvy tedy bylo zřejmé, že Žalovaným administrovaná veřejná zakázka je spolufinancována z prostředků Evropské unie, z Regionálního operačního programu Jihovýchod a musel si tedy být vědom, jaké následky (uložení finanční korekce poskytnuté dotace) mohou nastat, nebude-li veřejná zakázka provedena zákonným způsobem v souladu se ZVZ.
13. V čl. II odst. 3 Mandátní smlouvy jsou dále v 26 jednotlivých bodech podrobně specifikovány jednotlivé činnosti, které byl Žalovaný povinen v rámci své činnosti zajišťovat, přičemž dále dle čl. II odst. 4 Mandátní smlouvy platí, že „*pokud v tomto demonstrativním výčtu dílčích činností nejsou některé činnosti uvedeny, pak vždy platí, že mandatář je povinen připravit pro mandanta veškeré podklady, zorganizovat veškeré činnosti a odeslat veškeré doklady vyplývající ze znění zákona o veřejných zakázkách a v souladu s Metodikou pro zadávání veřejných zakázek a koncesních smluv statutárního města Brna schválenou Radou města Brna na R4/153.schůzi dne 27. 7. 2006.*“ Z citovaného ustanovení plyne, že Žalovaný na sebe převzal závazek k administraci veřejné zakázky v nejširším možném měřítku a zavázal se **generálně provést pro Klienta prakticky veškeré činnosti s administrací veřejné zakázky spojené, a to v souladu se ZVZ a s citovaným interním předpisem Klienta.** Potud tedy o obsahu a rozsahu povinností Žalované nemůže být pochyb.
14. Z hlediska výkladu jazykového a systematického nepůsobí obtíže ani znění ustanovení čl. VII odst. 7, 9, 10 Mandátní smlouvy, které zakotvují jednak vzájemnou součinnost a informační povinnost obou stran při zjištění jakýchkoli překážek ve vztahu k předmětu plnění dle Mandátní smlouvy (odst. 7) a povinnost Žalobce poskytnout Žalovanému úplné a pravdivé informace nezbytné k plnění smlouvy, vytvořit Žalovanému řádné podmínky k jeho činnosti, poskytnout mu potřebnou součinnost a předat všechny nezbytné podklady k provedení předmětu plnění dle smlouvy (odst. 9,10).

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.]
|
(

22.]
|
:
:
:]

C) Zaver

Odpovědi na otázky:

1. Z výše uvedeného lze tedy dovodit, že:

- a) **Žalovaný porušil svou povinnost zakotvenou v čl. VII odst. 15 Mandátní smlouvy zajistit zákonný průběh zadávacího řízení, neboť řádně a v souladu se svými povinnostmi nezajistil, aby zadávací projektová dokumentace byla v souladu s požadavky ZVZ,**
- b) **následné zjištění nedostatků zadávací projektové dokumentace Auditním orgánem i Poskytovatelem dotace bylo příčinou vzniku škody na straně Žalobce v podobě uložené korekce dotace,**
- c) **Žalobci vznikla škoda v příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti Žalovaného.**

Rizika:

2. _____ 1

3. **Bez ohledu na závěry uvedené v části C) odst. 1 písm. a),b),c) tedy nelze výsledek sporu spolehlivě předjímat.**

V. Návrh dohody o narovnání

1. Při úvaze, zda přistoupit k dohodě o narovnání je zapotřebí zvážit výši nabídky Žalovaného ve vztahu k hodnotě obou sporů, dosavadní délce trvání sporů a předpokládanou délku dalšího trvání obou sporů až do konečného rozhodnutí bez možnosti podání posledního řádného i mimořádného opravného prostředku, dosavadní výši i případnou budoucí výši nákladů vynaložených na vedení sporu a předpokládaný výsledek sporů.
2. Celková hodnota obou sporů představuje částku 8.603.941,55 Kč bez přísl., přičemž z předchozích závěrů je nutno vzít v úvahu promlčení části nároku v žalobě o 4.808.804,27 Kč s přísl. ve výši 752.695,05 Kč. Celková hodnota sporu tedy po odečtení promlčené pohledávky představuje částku 7.851.246,60 Kč. V případě úspěchu by příslušenství (úrok z prodlení 8,05 p.a.) s ohledem na délku doby, od kdy je požadován (od 29. 4. 2016 u obou žalob) představoval nezanedbatelnou částku v závislosti na případné výši přiznaného nároku na jistinu.
3. S ohledem na mimořádnou komplikovanost obou sporů, skutkovou i právní a délku jejich trvání, byly dosavadní náklady poměrně vysoké a v případě pokračování sporů bude jejich výše nadále růst, přičemž zejména spor o 4.808.804,27 Kč je ve fázi zahájení odvolacího řízení, kdy se jeví pravděpodobné, že rozsudek soudu I. stupně bude s ohledem na nutnost relativně rozsáhlého dokazování nutno zrušit dle § 221 odst. 1 písm.a) o.s.ř. a věc vrátit soudu I. stupně k dalšímu dokazování. V takovém případě bude po opětovném rozhodnutí soudem I. stupně následovat zcela jistě odvolání, ať už ze strany Žalobce či Žalovaného a případné podání dovolání k Nejvyššímu soudu obdobně, jako ve sporu o 3.795.137,28 Kč. Množství dalších jednání a písemných podání ve věci a tomu odpovídající nárůst nákladů tedy může být značný. Současně je zapotřebí vzít v potaz skutečnost, že i v případě úspěchu Žalobce pravděpodobně nebude Žalobci v rozsudcích přiznán nárok na zaplacení nákladů řízení. V rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 9. 11. 2021, kterým bylo Žalovanému uloženo zaplatit částku 3.795.137,28 Kč s přísl., soud ve výroku II. a III rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu řízení před soudem I. stupně i před soudem odvolacím. Žalobci náklady řízení soud nepřiznal s odůvodněním, že Žalobce má dostatečné personální, materiální i finanční zajištění, aby si samostatně zajistil výkon povinností zadavatele veřejných zakázek a aby i právní záležitosti vyřizoval sám bez zastoupení advokátem a na podporu této argumentace poukázal na judikaturu Ústavního soudu (např. nález sp.zn. I. ÚS 2929/07 ze dne 9. 10.2008, nález sp.zn. II.ÚS 376/12 ze dne 14. 3. 2013). Rozsudek Krajského soudu byl sice zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu č.j. 23 Cdo 800/2022-820 ze dne 11. 5. 2023 z podnětu dovolání Žalovaného, nicméně nelze očekávat, že by Krajský soud v novém rozhodnutí svůj názor na tuto otázku změnil. Navíc lze s jistotou předpokládat, že Žalovaný bude ohledně případného nároku na náhradu nákladů řízení argumentovat citovaným rozsudkem Krajského soudu a výše uvedenými ústavními nálezy i v řízení o zapl. částky 4.808.804,27 Kč a tedy i v případě úspěchu v této věci lze očekávat obdobné rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení.
4. Nakonec je nutno konstatovat, že v současné době nelze spolehlivě odhadnout výsledek sporů,

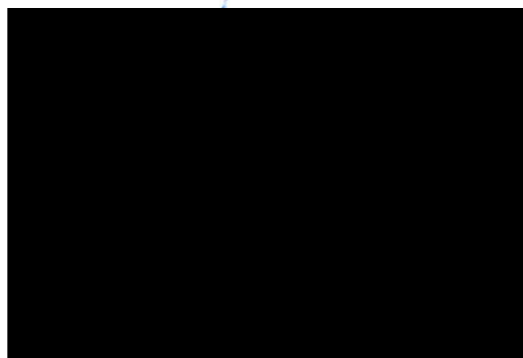
5. Za dané situace by hypotetický věřitel při zhodnocení všech výše uvedených faktorů přistoupil k jednání se Žalovaným o uzavření dohody o narovnání a případně by se v rámci jednání pokusil navrhovanou částku zvýšit. V případě dohod o narovnání vzešlých z rozběhnutých soudních sporů se strany obvykle s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem snaží dospět k oboustranně vyváženému kompromisu, který představuje částku ve výši 50% žalované jistiny. V daném případě by takovému hledisku odpovídala částka cca 4.300.000,-Kč (v případě použití celé sumy obou žalovaných jistin ve výši 8.603.941,55 Kč jakožto základu) anebo částka cca 3.900.000,-Kč (bude-li vzata za základ částka 7.851.246,60 Kč, tedy suma obou jistin po odečtení promlčené pohledávky ve výši 752.695,05 Kč).

6. Závěr

Při zvážení všech okolností uvedených v odst. 1 - 4 lze konstatovat, že:

- a) uzavření dohody o narovnání ve věci výše specifikovaných žalob proti Žalovanému představuje pro Žalobce oproti pokračování v soudních sporech efektivnější vymožení (alespoň části) tvrzeného dluhu,
- b) uzavření navržené dohody o narovnání představuje efektivní způsob vymožení sporného nároku, který by zvolil hypotetický soukromý věřitel.

V Brně dne 20. 5. 2024

VI. Zproštění odpovědnosti

1. Toto právní stanovisko je zpracováno dle aktuálních právních předpisů České republiky. Práva a povinnosti stran plynoucí z právních vztahů, které jsou předmětem tohoto stanoviska, byly posuzovány dle příslušné právní úpravy platné v době jejich vzniku.
2. Toto právní stanovisko zpracovává pouze právní otázky a související záležitosti dle písemného zadání Žalobce a vychází z informací a listinných podkladů poskytnutých zpracovateli Žalobcem, případně z podkladů a informací dostupných z veřejných registrů, veřejně dostupných či obecně známých.
3. Závěry uvedené v tomto stanovisku nemohou předjímat ani garantovat případná závazná rozhodnutí soudů, správních orgánů nebo jiných subjektů s rozhodovací pravomocí.

Dohoda o narovnání

uzavřená níže uvedeného dne, měsíce a roku,
podle § 1903 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
mezi těmito účastníky

1. Statutární město Brno

IČ: 44992785

se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno

zastoupené JUDr. Markétou Vaňkovou, primátorkou

usnesením ZMB č. ___ konaného dne ___ byl podpisem dohody pověřen Ing. Tomáš Pivec, vedoucí Odboru investičního Magistrátu města Brna, písemné pověření (kopie) tvoří přílohu č. 3 této dohody

(dále také jen jako „Smb“)

a

2. S-Invest CZ s.r.o.

IČ: 25526171

se sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně pod sp. zn. C 28884

zastoupená Ing. Eliškou Kudělkovou, jednatelkou

(dále také jen jako „S-Invest CZ“)

takto:

Čl. I.

Úvodní ustanovení

1. Účastníci této dohody shodně prohlašují, že v současné době jsou u Krajského soudu v Brně, jakožto odvolacího soudu, vedena níže identifikovaná soudní řízení, v nichž Smb vystupuje jako žalobce a S-Invest CZ jako žalovaný, a to konkrétně:
 - soudní řízení o zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 29. 4. 2016 do zaplacení, z titulu náhrady škody, projednávané v současné době u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 47 Co 69/2020, v řízení o odvolání proti rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 2115 C 38/2017-495 ze dne 11. 3. 2020, v němž má Smb postavení žalobce a S-Invest CZ postavení žalovaného; toto soudní řízení bylo na základě společné žádosti obou účastníků řízení přerušeno usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 47 Co 69/2020-580 ze dne 11. 1. 2024 (dále také jen „Soudní spor č. 1“)
 - soudní řízení o zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 29. 4. 2016 do zaplacení, z titulu náhrady škody, projednávané v současné době u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 74 Co 118/2020, v řízení o odvolání proti rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 294 C 38/2017-683 ze dne 2. 2. 2020, v němž má Smb postavení žalobce a S-Invest CZ postavení žalovaného; toto soudní řízení bylo na základě společné žádosti obou

účastníků řízení přerušeno usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 74 Co 118/2020-878 ze dne 9. 1. 2024 (dále také jen „**Soudní spor č. 2**“).

2. Účastníci této dohody mají zájem na smírném řešení a narovnání sporných práv a povinností projednávaných v soudních řízeních specifikovaných v odst. 1. tohoto článku, a proto přistoupili k uzavření této dohody o narovnání.

Čl. II.

Soudní spor č. 1

1. SmB dne 8. 9. 2017 podalo k Městskému soudu v Brně žalobu, kterou se vůči S-Invest CZ domáhá zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z této částky za dobu od 29. 4. 2016 do zaplacení. SmB se takto domáhá náhrady škody, která mu dle jeho žalobních tvrzení vznikla v důsledku nezákonného (diskriminačního) vymezení požadavků na kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci. Žalovaná částka pak představuje „*ušlou*“ část dotace, tj. částku, která by SmB byla poskytovatelem dotace vyplacena, pokud by jí nebyla zjištěna „*diskriminační kvalifikace*“. Základem uplatněného nároku je právní závěr, že S-Invest CZ jako administrátor veřejné zakázky „*Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk*“ nepostupovala s náležitou odbornou péčí a v souladu se zájmy SmB. S-Invest CZ nárok uplatněný SmB u Městského soudu v Brně v plném rozsahu odmítá a rozporuje s tím, že nedošlo k porušení Mandátní smlouvy ze dne 24. 3. 2010 ani k porušení zásady zákazu diskriminace v souvislosti s vymezením požadavků na kvalifikaci dodavatelů v zadávací dokumentaci.
2. Městský soud v Brně po projednání věci podanou žalobu zamítl svým rozsudkem č. j. 2115 C 38/2017-495 ze dne 11. 3. 2020. Proti rozsudku Městského soudu v Brně podalo SmB dne 1. 4. 2020 odvolání, jímž byl rozsudek napaden v celém rozsahu. Odvolání je v současné době vedeno v přerušném soudním řízení u Krajského soudu v Brně, a to pod spisovou značkou 47 Co 69/2020, přičemž účelem soudem schváleného přerušení soudního řízení je hledání a nalezení možnosti smírného řešení mezi účastníky.

Čl. III.

Soudní spor č. 2

1. SmB dne 8. 9. 2017 podalo k Městskému soudu v Brně žalobu, kterou se vůči S-Invest CZ domáhá zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z této částky za dobu od 29. 4. 2016 do zaplacení. SmB se takto domáhá náhrady škody, která mu dle jeho žalobních tvrzení vznikla v důsledku nezákonného (diskriminačního) vymezení požadavků na kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci. Žalovaná částka pak představuje „*ušlou*“ část dotace, tj. částku, která by SmB byla poskytovatelem dotace vyplacena, pokud by jí nebyl zjištěn rozpor požadavků zadávací dokumentace se zákonem o veřejných zakázkách. Základem uplatněného nároku je právní závěr, že S-Invest CZ jako administrátor veřejné zakázky „*Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk*“ nepostupovala s náležitou odbornou péčí a v souladu se zájmy SmB. S-Invest CZ nárok uplatněný SmB u Městského soudu v Brně v plném rozsahu odmítá a rozporuje s tím, že nedošlo k porušení Mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010 ani k porušení zásady zákazu diskriminace v souvislosti s vymezením požadavků na kvalifikaci dodavatelů v zadávací dokumentaci.

2. Městský soud v Brně po projednání věci žalobu zamítl svým rozsudkem č. j. 294 C 38/2017-683 ze dne 2. 2. 2020. Proti rozsudku Městského soudu v Brně podalo SmB dne 21. 4. 2020 odvolání, jímž byl rozsudek napaden v celém rozsahu. O podaném odvolání rozhodl Krajský soud v Brně svým rozsudkem č. j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 9. 11. 2021. Krajský soud v Brně změnil rozsudek soudu prvního stupně, a to tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl a uložil S-Invest CZ povinnost zaplatit SmB částku 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z této částky za dobu od 29. 4. 2016 do zaplacení.
3. Proti rozsudku Krajského soudu v Brně S-Invest CZ podala dne 16. 2. 2022 dovolání k Nejvyššímu soudu. O podaném dovolání Nejvyšší soud rozhodl svým rozsudkem č. j. 23 Cdo 800/2022-820 ze dne 11. 5. 2023, jímž byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší soud přitom konstatoval, že Krajský soud v Brně se měl důsledněji zabývat otázkou výkladu projevu vůle stran vyjádřeném v uzavřené Mandátní smlouvě a otázkou okruhu závazků a povinností převzatých S-Invest CZ v kontextu posouzení odpovědnosti za nezákonné (diskriminační) podmínky veřejné zakázky. Věc je v současné době vedena v přerušeném soudním řízení u Krajského soudu v Brně, a to pod spisovou značkou 74 Co 118/2020, přičemž účelem soudem schváleného přerušení soudního řízení je hledání a nalezení možnosti smírného řešení mezi účastníky.

Čl. IV. Narovnání

1. Účastníci této dohody ujednávají, že veškeré vzájemné sporné nebo pochybné práva a povinnosti, uvedené v čl. II. a čl. III. této dohody, stejně jako veškeré případné další mezi nimi sporné nebo pochybné práva a povinnosti vzniklé v důsledku Soudního sporu č. 1 a Soudního sporu č. 2 nebo v souvislosti s nimi se v celém rozsahu narovnávají tak, že sporná práva a sporné povinnosti zcela a bezzbytku zaniknou a na jejich místě vzniknou nové práva a povinnosti tak, jak je uvedeno dále v tomto článku IV. této dohody, a účastníci této dohody po sobě ve vztahu k předmětu narovnání dle této dohody nebudou požadovat ničeho dalšího, než co je uvedeno dále v tomto článku.
2. Účastníci této dohody ujednávají narovnání předmětu narovnání následujícím způsobem:
 - a. S-Invest CZ se zavazuje zaplatit SmB na narovnání vzájemně sporných nebo pochybných práv a povinností řešených a vzniklých v souvislosti se Soudním sporem č. 1 („*Revitalizace městských parků, I. etapa – Špilberk – 3. etapa a Malý Špilberk*“) částku ve výši 2.050.000,- Kč (dva miliony padesát tisíc korun českých),
 - b. S-Invest CZ se zavazuje zaplatit SmB na narovnání vzájemně sporných nebo pochybných práv a povinností řešených a vzniklých v souvislosti se Soudním sporem č. 2 („*Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk*“) částku ve výši 2.050.000,- Kč (dva miliony padesát tisíc korun českých).
3. S-Invest CZ se zavazuje poukázat peněžité plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. a. této dohody SmB bezprostředně po uzavření této dohody a jejím zveřejnění v registru smluv dle čl. V. odst. 1 této dohody, a to expresním bezhotovostním bankovním příkazem na účet č. 111158222/0800 vedený u České spořitelny, a.s., pod variabilním symbolem 125526171; dnem uhrazení uvedené částky je den připsání platby na uvedený účet SmB. SmB se zavazuje S-Invest CZ vydat o připsání částky na účet SmB písemné potvrzení.

4. S-Invest CZ se zavazuje poukázat peněžité plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. b. této dohody SmB bezprostředně po uzavření této dohody a jejím zveřejnění v registru smluv dle čl. V. odst. 1 této dohody, a to expresním bezhotovostním bankovním příkazem na účet č. 111158222/0800 vedený u České spořitelny, a.s., pod variabilním symbolem 225526171; dnem uhrazení uvedené částky je den připsání platby na uvedený účet SmB. SmB se zavazuje S-Invest CZ vydat o připsání částky na účet SmB písemné potvrzení.
5. SmB a S-Invest CZ se zavazují bezprostředně po připsání peněžitého plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. a. této dohody na účet SmB podepsat procesní podání, a to zpětvzetí žaloby žalobce (SmB) se souhlasem žalované (S-Invest CZ) v Soudním sporu č. 1 a toto obratem doručit Krajskému soudu v Brně. Vzor procesního podání účastníků tvoří přílohu č. 1 této dohody.
6. SmB a S-Invest CZ se zavazují bezprostředně po připsání peněžitého plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. b. této dohody na účet SmB podepsat procesní podání, a to zpětvzetí žaloby žalobce (SmB) se souhlasem žalované (S-Invest CZ) v Soudním sporu č. 2 a toto obratem doručit Krajskému soudu v Brně. Vzor procesního podání účastníků tvoří přílohu č. 2 této dohody.
7. Účastníci této dohody ujednávají, že uzavřením této dohody jsou vzájemné spory a vztahy související s předmětem narovnáni vymezené touto dohodou mezi nimi zcela a úplně narovnány touto dohodou ve smyslu § 1903 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a účastníci této dohody nejsou oprávněni po sobě žádné další plnění požadovat a nejsou si navzájem dále povinni ničeho plnit.
8. Veškeré ostatní náklady související se zajištěním právního zastoupení, stejně jako veškeré výdaje a útraty spojené s nároky mezi účastníky této dohody, které dosud vznikly, stejně jako náklady za sepis této dohody, nesou účastníci této dohody každý sám.
9. Účastníci této dohody ujednávají, že pokud se S-Invest CZ dostane do prodlení se zaplacením celého peněžitého plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. a. této dohody nebo celého peněžitého plnění dle čl. IV. odst. 2. písm. b. této dohody delšího než tři (3) pracovní dny, vznikne SmB právo odstoupit od dohody narovnáni. Účastníci této dohody dále výslovně ujednávají, že v případě odstoupení od smlouvy se tato dohoda o narovnáni v plném rozsahu zruší od počátku (s účinky *ex tunc*) a bude se na ni hledět, jako kdyby nebyla nikdy uzavřena.

Čl. v.

Závěrečná ustanovení

1. Tato dohoda nabývá platnosti dnem jejího podpisu oprávněnými zástupci jejích účastníků a účinnosti dnem jejího uveřejnění prostřednictvím registru smluv postupem dle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů. Tuto dohodu zašle k uveřejnění v registru smluv SmB.
2. S-Invest CZ jako účastník smluvního vztahu dle této dohody tímto potvrzuje, že v okamžiku získání osobních údajů byl SmB seznámen s informacemi o zpracování osobních údajů pro účely splnění práv a povinností dle této dohody. Bližší informace o zpracování osobních údajů poskytuje SmB na svých internetových stránkách www.brno.cz/gdpr/.
3. Dle obecného nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení

směrnice 95/46/ES, a souvisejících právních předpisů, SMB v rámci informační povinnosti o zpracování osobních údajů informuje, že na stránce www.brno.cz/GDPR je zveřejněna informace o nakládání s osobními údaji.

4. Tato dohoda je vyhotovena ve dvou stejnopisech, přičemž každý z účastníků obdrží po jednom stejnopise.
5. Veškeré změny této dohody lze činit písemnou formou prostřednictvím vzestupně číslovaných dodatků k dohodě.
6. V případě, že se některé ustanovení této dohody do budoucna ukáže jako nicotné či neplatné, nemá tato nicotnost či neplatnost vliv na ostatní ustanovení této dohody, která jsou platná.
7. Nedílnou součástí této dohody tvoří tyto přílohy:
 - Příloha č. 1 – Vzor – Zpětvzetí žaloby se souhlasem žalované (Soudní spor č. 1)
 - Příloha č. 2 – Vzor – Zpětvzetí žaloby se souhlasem žalované (Soudní spor č. 2)
 - Příloha č. 3 – Písemné pověření vedoucího Odboru investičního MMB (kopie)
8. Účastníci prohlašují, že se s textem této dohody seznámili, jeho obsahu porozuměli a s ním souhlasí, na důkaz čehož níže připojují své podpisy.

Doložka dle § 41 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů:

Tato dohoda byla schválena Zastupitelstvem města Brna na zasedání ____ dne ____.

V Brně dne ____ . ____ . 2024

V Brně dne ____ . ____ . 2024

Statutární město Brno
Ing. Tomáš Pivec, vedoucí
Odboru investičního MMB

S-Invest CZ s.r.o.
Ing. Eliška Kudělková, jednatelka

Krajský soud v Brně

Rooseveltova 16

601 95 Brno

ke sp. zn. 47 Co 69/2020

V Brně dne _____

Žalobce:

Statutární město Brno

se sídlem Brno, Dominikánské náměstí 196/1, PSČ 602 00

IČO: 449 92 785

právně zast. [redacted] dvokátem, společníkem ve společnosti Strelička & Partners, advokátní kancelář, s.r.o., IČO: 293 16 006, se sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno, zapsaným v seznamu ČAK pod ev. č. 13446, ID datové schránky: pavws5s

Žalovaná:

S - Invest CZ s.r.o.

se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno

IČO: 255 26 171

společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 28884

za níž jedná Ing. Eliška Kudělková, jednatelka

právně zast [redacted] vokátem, se sídlem Ponávka 185/2, 602 00 Brno

- o zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s příslušenstvím

Zpětvzetí žaloby ze dne 8. 9. 2017 se souhlasem žalované

Elektronicky/datovou schránkou

Bez příloh

Žalobou ze dne 8. 9. 2017 podanou u Městského soudu v Brně se žalobce po žalované domáhá zaplacení částky 4.808.804,27 Kč s příslušenstvím jakožto náhrady škody.

Na základě mimosoudního jednání došlo mezi žalobcem a žalovanou ke smírnému vyřešení věci a k narovnání sporných práv a povinností projednávaných ve shora označeném řízení, a to na základě dohody o narovnání.

V rámci předmětné dohody o narovnání se žalobce a žalovaná dohodli na úkonech směřujících k zastavení soudního řízení vedeného ve shora označené věci s tím, že žalobce ani žalovaná nebudou požadovat přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

Žalobce bere se souhlasem žalované žalobu v plném rozsahu zpět.

Žalobce se zároveň výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby odvolací soud podle § 222a odst. 1 o.s.ř. vydal následující

u s n e s e n í :

- I. **Rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 11. 3. 2020, č. j. 2115 C 38/2017-495, se zrušuje.**
- II. **Řízení se zastavuje.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Statutární město Brno

Žalovaná tímto souhlasí se zastavením řízení z důvodu zpětvzetí žaloby a připojuje se ke shora uvedenému návrhu.

Žalovaná se zároveň výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

S - Invest CZ s.r.o.

Krajský soud v Brně

Husova 15
601 95 Brno

ke sp. zn. 74 Co 118/2020

V Brně dne _____

Žalobce: **Statutární město Brno**
se sídlem Brno, Dominikánské náměstí 196/1, PSČ 602 00
IČO: 449 92 785

*právně zast. [redacted] advokátem, společníkem ve společnosti
Strelička & Partners, advokátní kancelář, s.r.o., IČO: 293 16 006, se sídlem Veselá
163/12, 602 00 Brno, zapsaným v seznamu ČAK pod ev. č. 13446, ID datové
schránky: pavws5s*

Žalovaná: **S - Invest CZ s.r.o.**
se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno
IČO: 255 26 171
společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně,
oddíl C, vložka 28884
za níž jedná Ing. Eliška Kudělková, jednatelka

*právně zast. [redacted] advokátem, se sídlem Brno,
Ponávka 185/2, [redacted]*

- o zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s příslušenstvím

Zpětvzetí žaloby ze dne 8. 9. 2017 se souhlasem žalované

Elektronicky/datovou schránkou

Bez příloh

Žalobou ze dne 8. 9. 2017 podanou u Městského soudu v Brně se žalobce po žalované domáhá zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s příslušenstvím jakožto náhrady škody.

Na základě mimosoudního jednání došlo mezi žalobcem a žalovanou ke smírnému vyřešení věci a k narovnání sporných práv a povinností projednávaných ve shora označeném řízení, a to na základě dohody o narovnání.

V rámci předmětné dohody o narovnání se žalobce a žalovaná dohodli na úkonech směřujících k zastavení soudního řízení vedeného ve shora označené věci s tím, že žalobce ani žalovaná nebudou požadovat přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

Žalobce bere se souhlasem žalované žalobu v plném rozsahu zpět.

Žalobce se zároveň výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby odvolací soud podle § 222a odst. 1 o.s.ř. vydal následující

u s n e s e n í :

- I. **Rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2020, č. j. 294 C 38/2017-683, ve znění opravného usnesení ze dne 5. 10. 2021, č. j. 294 C 38/2017-758, se zrušuje.**
- II. **Řízení se zastavuje.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Statutární město Brno

Žalovaná tímto souhlasí se zastavením řízení z důvodu zpětvzetí žaloby a připojuje se ke shora uvedenému návrhu.

Žalovaná se zároveň výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

S - Invest CZ s.r.o.

[bude přiloženo]